Cartea Jubileelor
”Jubile”

Cartea Jubileelor - Traducere germană a lucrării Jubilee, 1856.

”Cartea Jubileelor” (în ebraică:**ספר היובלים - Sefer Hayovlim**), denumită uneori ”***Geneza Mică***” sau ”***Leptogenesis***”este un text apocrif evreiesc, având 50 capitole (1341 versete) și considerat canonic de către Biserica Creștină Ortodoxă Etiopiană Tewahedo, ca și de evreii etiopieni (Beta Israel), în rândul cărora este cunoscută și sub numele de ”***Cartea Diviziunii”*** (în limba gi'iz: ሙጽሐፈ ኩፋሌ = maṣiḥāfa **kufale**). Ea este considerată o pseudoepigrafie de către bisericile ***ortodoxă***, ***catolică*** și cele ***protestante***. În afara comunității Beta Israel, cartea nu este recunoscută drept canonică de nicio altă comunitate iudaică.

Cartea Jubileelor era bine cunoscută creștinilor timpurii, asa cum arată scrierile lui Epifanie din Salamina, Iustin Martirul și Filozoful, Origene, Diodor din Tars, Isidor din Alexandria, Isidor din Sevilla, Eutihie din Alexandria, Ioan Malalas, Gheorghios Singhellos.

Textul a fost în uzul comunității antice care a folosit Manuscrisele de la Marea Moartă între care s-au descoperit fragmente ale originalului ebraic al acestei cărți. Nu s-au găsit versiuni integrale ale cărții în ebraică, greacă și latină, dar versiunea etiopiană în limba gi'iz este o traducerea exactă, așa cum s-a putut constata din compararea ei cu fragmentele descoperite la Marea Moartă.

Cartea Jubileelor reia istoria biblică a lumii de la creație până la Exodul evreilor din Egipt, ea fiind subdivizată în jubilee (perioade de 49 ani). Seria evenimentelor relatate pornește de la capitolul întâi al Cărții Genezei și ajunge până la capitolul 12 al Cărții Exodului. Fiecare jubileu este împărțit în șapte serii de câte șapte ani. Prezentarea unui astfel de calendar, derivat dintr-unul aflat în uz în Iudeea antică, indică caracterul normativ tipic al scrierii, corespunzător legii iudaice. Instituirea unui calendar jubiliar asigura respectarea sărbătorilor religioase și a zilelor sfinte în datele lor exacte, și urma să reafirme unicitatea Israelului ca popor al Legământului în mijlocul celorlalte popoare. Textul este atribuit unei revelații divine transmisă de îngeri lui ***Moise pe Muntele Sinai***, ca un supliment fata de revelația ***Torei*** sau a ***Legii*** sau ***Învățăturii.***

Între anii 1947-1956 circa 15 suluri ale Jubileelor au fost găsite în cinci peșteri de la Qumran, toate scris în ebraică biblică. Numărul mare de manuscrise (*mai multe decât pentru orice carte biblică, cu excepția* ***Psalmilor***, ***a Deuteronomului***, *a* ***Cărții lui Isaia***, *a* ***Cărților Exodului*** *și* ***Genezei*** *indică folosința largă* ***a Cărții Jubileelor*** *la Qumran*. O comparație făcută de James VanderKam a textelor de la Qumran cu versiunea gi'iz a arătat ca textul gi'iz a fost, în majoritatea aspectelor, o traducere exactă și literală.

© Biblioteca Spirituală

CAPITOLUL 1

1 În primul an al ieşirii copiilor lui Israel din Egipt, în luna a treia, în ziua a şaisprezecea a lunii, [2450 Anno Mundi], Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, zicând: „*Suie-te la Mine pe munte şi îţi voi da două table de piatră, cu legea şi porunca pe care le-am scris, ca să-i înveţi*.”

2 Moise s-a suit pe muntele lui Dumnezeu, iar slava Domnului a locuit pe muntele Sinai, şi un nor l-a umbrit şase zile.

3 Şi în ziua a şaptea a chemat pe Moise din mijlocul norului; şi înfăţişarea slavei Domnului era ca o flacără de foc pe vârful muntelui.

4 Şi Moise a fost pe Munte patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, iar Dumnezeu l-a învăţat istoria timpurie şi ulterioară a împărţirii tuturor zilelor legii şi a mărturiei.

5 Şi El a zis: „*Pleacă-ţi inima spre orice cuvânt pe care ţi-l voi spune pe muntele acesta şi scrie-le într-o carte, ca generaţiile lor să vadă că nu i-am părăsit pentru tot răul pe care l-au făcut, călcând legământul pe care îl stabilesc între Mine şi tine pentru generaţiile lor astăzi, pe Muntele Sinai*.”

6 *Şi astfel se va întâmpla, când toate aceste lucruri se vor întâmpla peste ei, că vor recunoaşte că Eu sunt mai drept decât ei în toate judecăţile lor şi în toate faptele lor şi vor recunoaşte că Am fost cu adevărat cu ei*.

7 *Scrie-ţi toate aceste cuvinte pe care ţi le spun astăzi, căci cunosc răzvrătirea lor şi cerbiţa lor încăpăţânată, înainte săi aduc în ţara pe care am jurat-o părinţilor lor, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacov, zicând*: „*Seminţiei tale le voi da o ţară în care curge lapte şi miere*.”

8 *Vor mânca şi se vor sătura şi se vor întoarce la dumnezei străini, la dumnezei care nu-i pot izbăvi de niciunul din necazul lor; şi această mărturie va fi auzită ca mărturie împotriva lor. Căci vor uita toate poruncile Mele, tot ce leam poruncit şi vor umbla după neamuri, după necurăţia şi ruşinea lor şi vor sluji dumnezeilor lor, iar acestea le vor fi o ocărâre, o necaz, o asuprire şi o cursă*.

9 *Mulţi vor pieri, vor fi luaţi captivi şi vor cădea în mâinile vrăjmaşului, pentru că au părăsit rânduielile Mele şi poruncile Mele, sărbătorile legământului Meu şi Sabatele Mele, locul Meu cel sfânt, pe care Mi l-am sfinţit în mijlocul lor, cortul Meu şi sanctuarul Meu, pe care Mi l-am sfinţit în mijlocul ţării, ca să pun Numele Meu peste ea şi să locuiască acolo*.

10 *Îşi vor face înălţimi, dumbrăvi şi chipuri cioplite şi se vor închina fiecare chipului său (cioplit), ca să se rătăcească; şi îşi vor jertfi copiii demonilor şi tuturor lucrărilor rătăcirii inimilor lor*.

11 *Şi le voi trimite martori, ca să depun mărturie împotriva lor, dar ei nu vor asculta şi vor ucide şi pe martori şi îi vor persecuta pe cei ce caută legea şi vor abroga şi vor schimba totul, astfel încât să facă răul sub ochii Mei*.

12 *Îmi voi ascunde faţa de ei şi îi voi da în mâinile neamurilor, ca să fie robi, pradă şi înghiţire; îi voi îndepărta din mijlocul ţării şi îi voi împrăştia printre neamuri*.

13 *Vor uita toată legea Mea, toate poruncile Mele şi toate judecăţile Mele şi se vor rătăci în privinţa* ***lunilor noi***, *a* ***sabatelor***, *a sărbătorilor, a* ***jubileelor*** *şi a rânduielilor*.

14 *Şi după aceea, ei se vor întoarce la Mine dintre neamuri cu toată inima lor, cu tot sufletul lor şi cu toată puterea lor. Îi voi aduna dintre toate neamurile şi Mă vor căuta, ca să fiu găsit de ei, când Mă vor căuta cu toată inima lor şi cu tot sufletul lor*.

15 *Le voi descoperi pace din belşug şi dreptate; voi scoate din ei sădirea neprihănirii din toată inima Mea şi din tot sufletul Meu; şi vor fi o binecuvântare, nu un blestem, vor fi cap, nu coadă*.

16 ***Îmi voi zidi sanctuarul în mijlocul lor*** *şi voi locui cu ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu în adevăr şi dreptate*.

17 *Nu-i voi părăsi, nici nu-i voi abandona, căci Eu sunt Domnul Dumnezeul lor*.”

18 ***Moise*** a căzut cu faţa la pământ şi s-a rugat şi a zis: „*Doamne, Dumnezeul meu, nu părăsi poporul Tău şi moştenirea Ta, ca să rătăcească în rătăcirea inimii lor şi nui da în mâinile vrăjmaşilor lor, ale neamurilor, ca nu cumva să stăpânească peste ei şi să-i facă să păcătuiască împotriva Ta*.”

19 *Înalţă-te mila Ta, Doamne, peste poporul Tău şi creează în ei* ***un duh drept*** *şi nu lăsa* ***duhul lui Beliar*** *să stăpânească asupra lor ca să-i acuze înaintea Ta şi să-i prindă în cursă de la toate căile dreptăţii, ca să piară dinaintea feţei Tale*.

20 *Ci ei sunt poporul Tău şi moştenirea Ta, pe care iai izbăvit cu marea Ta putere din mâinile egiptenilor. Zideşte în ei* ***o inimă curată*** *şi* ***un duh sfânt*** *şi să nu cadă prinşi în cursa păcatelor lor de acum înainte şi până în veac*.”

21 Domnul i-a zis lui ***Moise***: „*Cunosc împotrivirea lor, gândurile lor şi încăpăţânarea lor şi nu vor fi ascultători până nu-şi vor mărturisi păcatul lor şi păcatul părinţilor lor.*

22 *Şi după aceea se vor întoarce la Mine în toată neprihănirea, din toată inima şi din tot sufletul lor. Voi tăia împrejur prepuţul inimii lor şi prepuţul inimii seminţei lor şi voi crea în ei un* ***duh sfânt*** *şi îi voi curăţi, ca să nu se mai îndepărteze de Mine din ziua aceea până în veac*.

23 *Şi sufletele lor se vor lipi de Mine şi de toate poruncile Mele şi vor împlini poruncile Mele, iar Eu le voi fi Tată, iar ei vor fi copiii Mei*.

24 *Şi toţi vor fi numiţi copii ai Dumnezeului celui Viu şi fiecare* ***înger*** *şi fiecare* ***duh*** *va şti, da, vor şti că aceştia sunt copiii Mei şi că Eu sunt Tatăl lor în neprihănire şi dreptate şi că îi iubesc*.

25 *Şi scrie-ţi toate aceste cuvinte pe care ţi le vestesc pe acest munte, cele dintâi şi cele de pe urmă, care se vor împlini în toate zilele, în lege şi în mărturie,* ***în săptămâni şi în jubilee, până când Mă voi coborî şi voi locui cu ei în veşnicie***.

26 Şi i-a zis ***îngerului prezenţei***: „*Scrie pentru* ***Moise*** *de la începutul creaţiei până când va fi zidit sanctuarul Meu printre ei pentru totdeauna*.”

27 *Domnul Se va arăta ochilor tuturor şi toţi vor şti că Eu sunt Dumnezeul lui Israel şi Tatăl tuturor copiilor lui*

© Biblioteca Spirituală

*Iacov și Împăratul pe Muntele Sionului în veci de veci. Și **Sionul** și **Ierusalimul** vor fi sfinte*."

28 ***Îngerul prezenței*** care mergea înaintea taberei lui Israel a luat tablele cu anii de la crearea legii și a mărturiei ***săptămânilor jubileelor***, după anii individuali, după tot numărul jubileelor, din ziua noii creații, când cerurile și pământul vor fi înnoite și toată creația lor, după puterile cerurilor și după toată creația pământului, până când ***se va zidi sanctuarul Domnului în Ierusalim, pe Muntele Sion***, și toate luminile vor fi înnoite pentru vindecare, pace și binecuvântare pentru toți aleșii lui Israel, și așa să fie din ziua aceea și în toate zilele pământului.

CAPITOLUL 2

1 ***Îngerul prezenței*** i-a vorbit lui ***Moise***, după cuvântul Domnului, zicând: „*Scrie istoria completă a creației, cum în șase zile Domnul Dumnezeu Și-a sfârșit toate lucrările și tot ce a creat și a păstrat Sabatul în ziua a șaptea și la sfințit pentru totdeauna și la pus ca semn pentru toate lucrările Sale*.

2 *Căci în ziua întâi El a creat cerurile care sunt sus și pământul și apele și toate **duhurile** care slujesc înaintea Lui - **îngerii prezenței** și **îngerii sfințeniei** și **îngerii** [ai duhului focului și ai îngerilor] duhului vânturilor și îngerii duhului norilor și ai întunericului și ai zăpezii și ai grindinei și ai brumei și îngerii glasurilor și ai tunetului și ai fulgerului și îngerii duhurilor frigului și ai căldurii și ai iernii și ai primăverii și ai toamnei și ai verii și toate duhurile făpturilor Sale care sunt în ceruri și pe pământ. (El a creat) abisurile și întunericul, seara și noaptea și lumina, zorii și ziua, pe care le-a pregătit în cunoașterea inimii Sale*.

3 *Și atunci am văzut lucrările Lui și L-am lăudat și L-am lăudat înaintea Lui pentru toate lucrările Sale; căci **șapte lucrări mari a creat El în prima zi.***

4 ***În ziua a doua**, El a creat întinderea în mijlocul apelor; și apele s-au despărțit în ziua aceea - jumătate din ele s-au suit sus, iar jumătate s-au coborât sub întinderea care era în mijloc, deasupra feței întregului pământ. Și aceasta a fost singura lucrare pe care (Dumnezeu) a creat-o în ziua a doua*.

5 *Și **în a treia zi** a poruncit apelor să se strângă de pe fața întregului pământ într-un singur loc și să se arate uscatul*.

6 *Și apele au făcut așa cum le-a poruncit El și s-au retras de pe fața pământului într-un loc în afara acestei întinderi, și a apărut uscatul*.

7 *Și în ziua aceea, El a creat pentru ei toate mările, după adunările lor, toate râurile și adunările apelor din munți și de pe tot pământul, toate lacurile și toată roua pământului și sămânța semănată și toate plantele care dau rod, pomii roditori și pomii din pădure și **grădina Edenului în Eden** și toate plantele după soiul lor*.

8 *Aceste **patru mari lucrări** le-a creat Dumnezeu în a treia zi. Și **în a patra zi** a creat soarele, luna și stelele și le-a așezat pe întinderea cerului, ca să lumineze tot pământul și să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric*.

9 *Dumnezeu a rânduit soarele ca semn mare pe pământ, pentru zile, pentru sabate, pentru luni, pentru sărbători, pentru ani, pentru sabate ale anilor, **pentru jubilee** și pentru toate anotimpurile anilor*.

10 *Și desparte lumina de întuneric pentru prosperitate, pentru ca toate lucrurile care răsar și cresc pe pământ să prospere*.

11 *Aceste **trei feluri** le-a făcut El în ziua a patra. Și **în ziua a cincea** a creat monștri marini în adâncurile apelor, căci acestea au fost cele dintâi lucruri de carne pe care le-a creat mâinile Lui: peștii și tot ce se mișcă în ape și tot ce zboară, păsările și tot felul lor de ființe*.

12 *Și soarele a răsărit deasupra lor ca să le dea prosperitate, deasupra a tot ce era pe pământ, deasupra a tot ce crește din pământ, deasupra tuturor pomilor roditori și deasupra a tot ce face făptură*.

13 *Aceste **trei feluri** le-a creat El în ziua a cincea. Și **în ziua a șasea** a creat toate animalele pământului și toate vitele și tot ce se mișcă pe pământ*.

14 *Și după toate acestea, El a creat omul, un bărbat și o femeie i-a creat și i-a dat stăpânire peste tot ce este pe pământ și în mări și peste tot ce zboară și peste fiare și peste vite și peste tot ce se mișcă pe pământ și peste tot pământul și peste toate acestea i-a dat stăpânire*.

15 *Și aceste **patru feluri** a creat El în ziua a șasea. Și au fost în total **douăzeci și două feluri***.

16 *Și a sfârșit toată lucrarea Sa în ziua a șasea - tot ce este în ceruri și pe pământ și în mări și în abisuri și în lumină și în întuneric și în toate lucrurile*.

17 *Și El ne-a dat un semn mare, **ziua Sabatului**, ca să lucrăm șase zile, iar în ziua a șaptea să păzim Sabatul, fără nicio muncă*.

18 *Și toți **îngerii prezenței** și toți **îngerii sfințirii**, aceste două mari clase - El ne-a poruncit să păzim Sabatul cu El în cer și pe pământ*.

19 Și El ne-a zis: „*Iată, Îmi voi pune deoparte un popor din toate popoarele, care va păzi **ziua Sabatului**. Îi voi sfinți Mie ca popor al Meu și-i voi binecuvânta; așa cum am sfințit ziua Sabatului și o sfințesc Mie, așa îi voi binecuvânta și ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeul lor*."

20 *Și am ales **sămânța lui Iacov** dintre toți cei pe care i-am văzut și l-am scris ca întâiul Meu fiu și l-am sfințit Mie însumi pentru totdeauna și pentru totdeauna; și îi voi învăța ziua Sabatului, ca să păzească Sabatul în ea, fără nicio lucrare*."

21 *Și astfel a creat El în el un semn conform căruia ei să țină Sabatul împreună cu noi în ziua a șaptea, să mănânce și să bea și să-L binecuvânteze pe Cel ce a creat toate lucrurile, așa cum El a binecuvântat și a sfințit pentru Sine un popor aparte mai presus de toate popoarele, și ca ei să țină Sabatul împreună cu noi*.

22 *Și El a făcut ca poruncile Sale să se înalțe înaintea Lui ca o mireasmă plăcută, plăcută, în toate zilele*...

23 *Au fost **douăzeci și două** de capete ale omenirii, de la **Adam** până la **Iacov**, și douăzeci și două de feluri de lucrări au fost făcute până în ziua a șaptea; aceasta este binecuvântată și sfântă; și prima este, de asemenea, binecuvântată și sfântă; și aceasta slujește împreună cu*

© Biblioteca Spirituală

cealaltă pentru sfințire și binecuvântare.

24 *Și acestora* (*lui Iacov și seminției sale*) *li s-a îngăduit ca ei să fie întotdeauna cei binecuvântați și sfinți ai primei mărturii și legi, așa cum El a sfințit și a binecuvântat* ***ziua de Sabat în ziua a șaptea***.

25 *El a creat cerul și pământul și tot ce a creat în șase zile, iar Dumnezeu a sfințit ziua a șaptea pentru toate lucrările Sale; de aceea a poruncit cu privire la ea că oricine face vreo lucrare în ea va muri și oricine o pângărește va muri negreșit*.

26 *De aceea poruncește copiilor lui Israel să păzească această zi, ca s-o sfințească, să n-o facă și să n-o pângărească, căci este mai sfântă decât toate celelalte zile*.

27 *Oricine o pângărește va muri negreșit, și oricine face vreo lucrare în ea va muri negreșit pe vecie, pentru ca copiii lui Israel să păzească această zi de-a lungul generațiilor lor și să nu fie dezrădăcinați din țară; căci este o zi sfântă și o zi binecuvântată*.

28 *Și oricine o păzește și păzește Sabatul în ea, după toată lucrarea lui, va fi sfânt și binecuvântat în toate zilele, ca și noi*.

29 *Spune copiilor lui Israel legea acestei zile, ca să păzească Sabatul în ziua aceea și să nu-l părăsească în rătăcirea inimii lor; nu este îngăduit să facă vreo lucrare necuviincioasă în ziua aceea, să facă vreo lucrare voită în ziua aceea; nu trebuie să pregătească nimic de mâncat sau de băut în ziua aceea și nu trebuie să scoată apă, nici să aducă pe porți vreo povară pe care n-o fi pregătit-o în ziua a șasea, în locuințele lor*.

30 *Și nu vor aduce, nici nu vor lua din casă în casă în ziua aceea; căci ziua aceea este mai sfântă și mai binecuvântată decât* ***orice zi de jubileu dintre jubilee****; în aceasta am păstrat Sabatul în ceruri înainte de a se fi făcut cunoscut vreunei făpturi să păzească Sabatul acolo pe pământ*.

31 *Și Creatorul a toate lucrurile l-a binecuvântat, dar nu a sfințit toate popoarele și neamurile să păzească Sabatul în el, ci numai pe Israel: numai lor le-a îngăduit să mănânce și să bea și să păzească Sabatul în el pe pământ*.

32 *Și Creatorul tuturor lucrurilor a binecuvântat această zi pe care a creat-o spre binecuvântare, sfințenie și glorie mai presus de toate zilele*.

33 *Această lege și mărturie a fost dată copiilor lui* ***Israel*** *ca lege veșnică pentru generațiile lor*.

CAPITOLUL 3

1 *Și în cele șase zile ale* ***celei de-a doua săptămâni****, am adus la* ***Adam****, după cuvântul lui Dumnezeu, toate fiarele, toate vitele și toate păsările și tot ce se mișcă pe pământ și tot ce se mișcă în apă, după soiurile și speciile lor: fiarele* ***în prima zi****; vitele* ***în a doua zi****; păsările* ***în a treia zi****; și tot ce se mișcă pe pământ* ***în a patra zi****; și tot ce se mișcă în apă* ***în a cincea zi.***

2 *Și* ***Adam*** *le-a dat fiecăruia numele lor, și cum i-a numit, așa le-a fost numele*.

3 *Și în aceste cinci zile, Adam a văzut pe toți aceștia, parte bărbătească și parte femeiască, după toate soiurile care erau pe pământ; dar era singur și nu a găsit niciun ajutor potrivit pentru el*.

4 Domnul ne-a zis: „*Nu este bine ca omul să fie singur; să-i facem un ajutor potrivit*."

5 *Și Domnul Dumnezeul nostru a trimis un somn adânc peste el și el a adormit și a luat pentru femeie o coastă dintre coastele lui și această coastă a fost originea femeii dintre coastele lui și a zidit carnea în locul ei și a zidit femeia*.

6 *Și l-a trezit pe* ***Adam*** *din somnul său și, trezindu-se, s-a sculat în ziua a șasea și a adus-o la el. El a cunoscut-o și i-a zis*: „*Aceasta este os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi* ***soție****, pentru că a fost luată de la bărbatul ei*."

7 *De aceea, bărbatul și soția vor fi una și de aceea bărbatul își va lăsa tatăl și mama și se va lipi de soția sa și vor fi un singur trup*.

8 ***În prima săptămână a fost creat Adam****, și coasta - soția lui;* ***în a doua săptămână*** *i-a arătat-o: și din acest motiv a fost dată porunca să păzească în spurcăciunea lor, pentru un bărbat șapte zile și pentru o femeie de două ori șapte zile*.

9 *Și după ce* ***Adam*** *a împlinit patruzeci de zile în țara în care fusese creat, l-am adus în* ***grădina Edenului*** *ca să o lucreze și să o păzească, dar pe soția lui au adus-o în ziua* ***a optzeci-a*** *și după aceasta ea a intrat în grădina Edenului*.

10 *Și din acest motiv este scrisă porunca pe tablele cerești cu privire la cea care naște*: „*Dacă va naște un copil de parte bărbătească, va rămâne în necurăția ei șapte zile, conform primei săptămâni de zile, și treizeci și trei de zile va rămâne în sângele curățirii ei și nu se va atinge de nimic sfânt și nu va intra în sanctuar, până nu va împlini aceste zile care (*sunt poruncite*) în cazul unui copil de parte bărbătească*."

11 *Dar în cazul unei fetițe, ea va rămâne în necurăția ei două săptămâni de zile, cum se întâmplă în primele două săptămâni, și șaizeci și șase de zile în sângele curățirii ei; și acestea vor fi optzeci de zile în total*."

12 *Și după ce a împlinit aceste optzeci de zile, am dus-o în grădina Edenului, căci este mai sfântă decât tot pământul și orice pom sădit în ea este sfânt*.

13 *De aceea, s-a rânduit o lege pentru zilele acelea, cu privire la cea care naște un copil de parte bărbătească sau o fetiță, ca ea să nu se atingă de nimic sfânt și să nu intre în sanctuar, până când se vor împlini zilele acelea pentru copilul de parte bărbătească sau fetiță*.

14 *Aceasta este legea și mărturia care a fost scrisă pentru Israel, ca să o păzească în toate zilele*.

15 Și în ***prima săptămână a primului jubileu***, [1-7 AM] ***Adam*** *și soția lui au fost în grădina Edenului timp de șapte ani, arând-o și păzind-o, și i-am dat de lucru și l-am instruit să facă tot ce este potrivit pentru arat*.

16 *El a arat (grădina) și era gol și nu știa, și nu i-a fost rușine; a ocrotit grădina de păsări, fiare și vite, a cules roadele ei și a mâncat, iar ce a mai rămas a pus deoparte pentru el și pentru soția sa*.

17 *Și după ce s-au împlinit cei șapte ani, pe care îi împlinise acolo,* ***exact șapte ani****,* [8 AM] *și în luna a doua, în ziua a șaptesprezecea (a lunii), șarpele a venit și s-a apropiat de femeie, și șarpele a zis femeii*: „*Ți-a poruncit*

© Biblioteca Spirituală

Dumnezeu, zicând: Să nu mănânci din toți pomii din grădină?"

18 Ea a zis către fiartă: „*Din tot rodul pomilor din grădină, Dumnezeu ne-a zis*: «*Mâncați!*»" *Dar din rodul pomului care este în mijlocul grădinii, Dumnezeu ne-a zis*: «*Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți*."

19 Șarpele a zis femeii: „*Hotărât că nu veți muri; căci Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca dumnezei și veți cunoaște binele și răul*."

20 *Femeia a văzut pomul, că era plăcut de privit și rodul lui era bun de mâncat; a luat din el și a mâncat.*

21 *Și după ce și-a acoperit prima dată rușinea cu frunze de smochin, i-a dat lui* ***Adam*** *și el a mâncat; și ochii lui s-au deschis și a văzut că era gol.*

22 *A luat frunze de smochin, le-a cusut împreună și și-a făcut un șorț și și-a acoperit rușinea.*

23 *Și Dumnezeu a blestemat* ***șarpele*** *și S-a mâniat pe el pe vecie...*

24 *Și S-a mâniat pe* ***femeie****, pentru că ea a ascultat de glasul șarpelui și a mâncat; și i-a zis*: „*Îți voi înmulți foarte mult necazul și durerile; cu durere vei naște copii și te vei întoarce la bărbatul tău, și el va stăpâni peste tine*."

25 Și lui ***Adam*** i-a zis: „*Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul din care ți-am poruncit să nu mănânci din el,* ***blestemat fie pământul din pricina ta!*** *Spini și mărăcini îți va da el și îți vei mânca pâinea în sudoarea feței tale, până te vei întoarce în pământul din care ai fost luat; căci pământ ești și în pământ te vei întoarce*."

26 *El le-a făcut haine de piele, i-a îmbrăcat și i-a trimis afară din Grădina Edenului.*

27 *Și în ziua în care* ***Adam*** *a ieșit din Grădină, el a adus ca o mireasmă plăcută o ofrandă, tămâie, galbanum și stacte și mirodenii, dimineața, odată cu răsăritul soarelui, din ziua în care și-a acoperit rușinea.*

28 *Și* ***în ziua aceea s-a închis gura tuturor fiarelor****, vitelor, păsărilor și tuturor viețuitoarelor care umblă și se mișcă, așa că nu mai puteau vorbi, căci toți vorbeau unii cu alții cu o singură buză și cu o singură limbă.*

29 *Și a trimis din Grădina Edenului toată făptura care era în Grădina Edenului și toată făptura a fost împrăștiată după soiurile și speciile ei, în locurile care fuseseră create pentru ea.*

30 *Și numai lui Adam i-a dat El (mediul) ca să-și acopere rușinea, dintre toate fiarele și vitele.*

31 *Din acest motiv, pe tablele cerești este prescris, cu privire la toți cei ce cunosc judecata legii,* ***să-și acopere rușinea și să nu se descopere așa cum se descoperă neamurile*****.**

32 *Și* ***în luna nouă a lunii a patra****,* ***Adam*** *și soția sa au ieșit din Grădina Edenului și au locuit în* ***țara Elda****, în țara creației lor.*

33 *Și Adam a numit soția sa cu numele* ***Eva****.*

34 *Și n-au avut niciun fiu până la primul jubileu* [8 AM] *și după aceea a cunoscut-o.*

35 *Acum a arăt pământul așa cum fusese învățat în Grădina Edenului.*

CAPITOLUL 4

1 Și în a treia săptămână, în *al doilea jubileu* [64-70 AM], ea l-a născut pe ***Cain***, iar în *a patra* [71-77 AM] l-a născut pe ***Abel***, iar în *a cincea* [78-84 AM] a născut-o pe fiica sa, ***Âwân***.

2 Și în primul (an) al celui de-al treilea jubileu [99-105 AM], ***Cain*** l-a ucis pe ***Abel*** pentru că (Dumnezeu) a acceptat jertfa lui ***Abel*** și nu a acceptat ofranda lui ***Cain***.

3 Și l-a ucis în câmp; și sângele lui a strigat din pământ până la cer, plângând pentru că l-a ucis.

4 Și Domnul l-a mustrat pe ***Cain*** din cauza lui ***Abel***, pentru că îl ucisese și l-a făcut fugar pe pământ din cauza sângelui fratelui său și l-a blestemat pe pământ.

5 Și de aceea este scris pe tablele cerești: „*Blestemat este cel ce lovește pe aproapele său cu necredință și toți cei ce au văzut și au auzit să zică: Așa să fie; iar omul care a văzut și n-a spus, să fie blestemat ca și celălalt*."

6 Și din acest motiv, când venim înaintea Domnului Dumnezeului nostru, vestim toate păcatele care se săvârșesc în cer și pe pământ, în lumină și în întuneric și pretutindeni.

7 Și ***Adam*** și soția lui au jelit pe ***Abel*** timp de patru săptămâni de ani [99-127 AM] și în al patrulea an al săptămânii a cincea [130 AM] s-au bucurat și ***Adam*** și-a cunoscut din nou soția și ea i-a născut un fiu și i-a pus numele ***Set***; căci a zis: „*Dumnezeu ne-a ridicat o a doua sămânță pe pământ în locul lui* ***Abel****, căci* ***Cain*** *l-a ucis*."

8 Și în a șasea săptămână [134-40 AM] a născut-o pe fiica sa, ***Azûrâ***.

9 Și ***Cain*** a luat-o de soție pe sora sa ***Âwân***, iar ea i-a născut pe ***Enoh*** la sfârșitul celui de-al patrulea jubileu. [190-196 AM] Și în primul an al primei săptămâni a celui de-al cincilea jubileu, [197 AM] au fost zidite case pe pământ și ***Cain*** a zidit o cetate și i-a pus numele după numele fiului său, ***Enoh***.

10 Adam a cunoscut-o pe ***Eva***, soția sa, și ea a mai născut ***nouă fii***.

11 Și în a cincea săptămână a celui de-al cincilea jubileu [225-31 AM] ***Set*** a luat-o de soție pe sora sa ***Azûrâ*** și în a patra (*anul celei de-a șasea săptămâni*) [235 AM] ea i-a născut pe ***Enos***.

12 El a început să cheme Numele Domnului pe pământ.

13 Și în al șaptelea an de jubileu, în a treia săptămână [3915 AM], ***Enos*** a luat-o de soție pe sora sa ***Nôâm*** și ea i-a născut un fiu în al treilea an al celei de-a cincea săptămâni și i-a pus numele ***Chenan***.

14 Și la sfârșitul celui de-al optulea jubileu [325, 386-3992 AM], ***Chenan*** a luat-o de soție pe sora sa ***Mûalêlêth***, și ea ia născut un fiu în al nouălea jubileu, în prima săptămână a celui de-al treilea an al acestei săptămâni [395 AM] și i-a pus numele ***Mahalalel***.

15 Și în a doua săptămână a celui de-al zecelea jubileu [449-55 AM], ***Mahalaleel*** a luat de soție pe ***Dina***, fiica lui ***Barachiel***, fiica fratelui tatălui său, și ea i-a născut un fiu în a treia săptămână a celui de-al șaselea an [461 AM] și i-a pus numele ***Iared***, căci în zilele lui îngerii

© Biblioteca Spirituală

Domnului au coborât pe pământ, ***numiţi Veghetorii***, ca să înveţe pe copiii oamenilor şi ca să facă dreptate şi dreptate pe pământ.

16 Şi în al unsprezecelea jubileu [512-18 AM] ***Iared*** şi-a luat o soţie, al cărei nume era ***Baraka***, fiica lui ***Râsûjâl***, fiica fratelui tatălui său, în a patra săptămână a acestui jubileu [522 AM] şi ea i-a născut un fiu în a cincea săptămână, în al patrulea an al jubileului, şi i-a pus numele ***Enoh***.

17 Şi el a fost primul dintre oamenii născuţi pe pământ care ***a învăţat scrisul***, ***cunoaşterea*** şi ***înţelepciunea*** şi care a scris semnele cerului într-o carte, în ordinea lunilor lor, pentru ca oamenii să cunoască anotimpurile anilor în ordinea lunilor lor.

18 Şi el a fost cel dintâi care a scris o mărturie şi a mărturisit fiilor oamenilor printre generaţiile pământului şi *a numărat săptămânile jubileelor* şi le-a făcut cunoscute zilele anilor şi a rânduit lunile şi a numărat *Sabatele anilor,* aşa cum i le-am făcut cunoscute.

19 Şi ce a fost şi ce va fi a văzut el într-o vedenie în somnul său, aşa cum se va întâmpla cu copiii oamenilor dea lungul generaţiilor lor până *în ziua judecăţii*; a văzut şi a înţeles totul şi a scris mărturia sa şi a aşezat mărturia pe pământ pentru toţi copiii oamenilor şi pentru generaţiile lor.

20 În al doisprezecelea an de jubileu, [582-588], în a şaptea săptămână a acestuia, el şi-a luat o soţie, al cărei nume era ***Edna***, fiica lui ***Danel***, fiica fratelui tatălui său. În al şaselea an, în această săptămână [587 AM], ea i-a născut un fiu şi el i-a pus numele ***Metusala***.

21 Şi a fost el cu îngerii lui Dumnezeu timp de *şase jubilee*, iar ei i-au arătat tot ce este pe pământ şi în ceruri, stăpânirea soarelui, şi el a scris totul.

22 Şi el a mărturisit Veghetorilor, care păcătuiseră cu fiicele oamenilor; căci acestea începuseră să se unească, astfel încât să se pângărească, cu fiicele oamenilor, iar ***Enoh*** a mărturisit împotriva tuturor.

23 Şi el a fost luat dintre copiii oamenilor şi l-am condus în ***Grădina Edenului*** în măreţie şi onoare şi iată că acolo scrie el condamnarea şi judecata lumii şi toată ticăloşia copiilor oamenilor.

24 Şi din cauza aceasta a adus apele potopului peste toată ţara Edenului; căci acolo a fost pus ca semn ca să mărturisească împotriva tuturor copiilor oamenilor, ca să povestească toate faptele generaţiilor până în ziua judecăţii.

25 Şi a ars tămâia din sanctuar, mirodenii plăcute înaintea Domnului, pe munte.

26 *Căci Domnul are patru locuri pe pământ:* ***Grădina Edenului*** *şi* ***Muntele Răsăritului****, muntele acesta pe care eşti astăzi,* ***Muntele Sinai*** *şi* ***Muntele Sion****, care vor fi sfinţite la noua creaţie, spre sfinţirea pământului; prin ele va fi sfinţit pământul de toată vina şi necurăţia lui, de-a lungul generaţiilor lumii*.

27 Şi în al paisprezecelea an de jubileu [652 AM], Metusala şi-a luat de soţie pe ***Edna***, fiica lui ***Azrial***, fiica fratelui tatălui său, în a treia săptămână, în primul an al acestei săptămâni [701-7 AM] şi a născut un fiu şi i-a pus numele ***Lameh.***

28 În al cincisprezecelea an de jubileu, în a treia săptămână, ***Lameh*** şi-a luat o soţie, al cărei nume era ***Betenos***, fiica lui ***Barachiil***, fiica fratelui tatălui său. În această săptămână ea i-a născut un fiu, căruia el i-a pus numele ***Noe***, zicând: „*Acesta mă va mângâia pentru necazul meu şi pentru toată munca mea şi pentru pământul pe care l-a blestemat Domnul*."

29 Şi *la sfârşitul celui de-al nouăsprezecelea jubileu, în a şaptea săptămână din al şaselea an* [930 AM] al acestuia, Adam a murit şi toţi fiii lui l-au îngropat în ţara creaţiei sale şi ***el a fost primul îngropat în pământ***.

30 Şi i-au lipsit şaptezeci de ani din o mie de ani; căci o mie de ani sunt ca o zi în mărturia cerurilor şi de aceea a fost scris despre ***pomul cunoaşterii***: „*În ziua în care veţi mânca din el, veţi muri*." Din acest motiv nu a împlinit anii acestei zile; căci a murit în timpul ei.

31 La sfârşitul acestui jubileu, ***Cain*** a fost ucis după el în acelaşi an; căci casa lui s-a prăbuşit peste el şi a murit în mijlocul casei sale şi a fost ucis de pietrele acesteia; căci cu o piatră îl ucisese pe ***Abel*** şi cu o piatră a fost ucis într-o judecată dreaptă.

32 Din acest motiv a fost rânduit pe tablele cereşti: „*Cu instrumentul cu care un om îşi ucide aproapele, cu acesta va fi ucis; după felul în care l-a rănit, la fel i se va face*."

33 În al douăzeci şi cincilea jubileu [1205 AM], ***Noe*** şi-a luat o soţie, numele ei era ***Emzârâ***, fiica lui ***Râkê'êl***, fiica fratelui tatălui său, în primul an, în a cincea săptămână [1207 AM]. În al treilea an i-a născut pe ***Sem***, în al cincilea an [1209 AM] i-a născut pe ***Ham*** şi în primul an, în a şasea săptămână [1212 AM] i-a născut pe ***Iafet***.

CAPITOLUL 5

1 Şi s-a întâmplat când copiii oamenilor au început să se înmulţească pe faţa pământului şi li s-au născut fiice, şi îngerii lui Dumnezeu l-au văzut într-un an al acestui jubileu, că erau frumoase la vedere; şi şi-au luat de soţii dintre toate pe care le-au ales şi le-au născut fii şi erau *uriaşi*.

2 Şi fărădelegea s-a înmulţit pe pământ şi orice făptură şi-a stricat calea, precum oamenii şi vite şi fiarele şi păsările şi tot ce umblă pe pământ - toţi şi-au stricat căile şi rânduielile şi au început să se devoreze unii pe alţii. Şi *fărădelegea* s-a înmulţit pe pământ şi orice închipuire a gândurilor tuturor oamenilor (era) astfel rea încontinuu.

3 Şi Dumnezeu S-a uitat la pământ şi iată că era corupt şi orice făptură îşi corupise rânduielile şi toţi cei ce erau pe pământ făcuseră tot felul de rele înaintea ochilor Lui.

4 Şi El a spus că va nimici omul şi orice făptură de pe faţa pământului pe care îl crease.

5 Dar ***Noe*** a căpătat har înaintea ochilor Domnului.

6 *Şi împotriva îngerilor pe care i-a trimis pe pământ, El S-a mâniat nespus de tare şi a dat poruncă să-i dezrădăcineze din toată stăpânirea lor şi ne-a poruncit* ***să-i legăm în adâncurile pământului*** *şi iată că sunt legaţi în mijlocul lor şi sunt (ţinuţi) separaţi*.

7 *Şi împotriva fiilor lor a ieşit o poruncă dinaintea*

© Biblioteca Spirituală

feței Lui, ca ei să fie loviți cu sabia și îndepărtați de sub cer.

8 Și El a zis: „*Duhul Meu nu va rămâne pururea asupra omului, căci și el este carne, și zilele lui vor fi o sută douăzeci de ani*."

9 Și El a trimis sabia Lui în mijlocul lor, ca fiecare să-și ucidă aproapele, și au început să se ucidă unii pe alții până când au căzut cu toții sub sabie și au fost nimiciți de pe pământ.

10 Și părinții lor au fost martori (ai distrugerii lor) și, după aceasta, au fost legați în adâncurile pământului pentru totdeauna, ***până în ziua marii condamnări***, când se va executa judecata asupra tuturor celor care și-au stricat căile și faptele înaintea Domnului.

11 Și i-a nimicit pe toți din locurile lor și n-a rămas niciunul dintre ei pe care să nu-l fi judecat după toată nelegiuirea lor.

12 Și a făcut pentru toate lucrările Sale ***o fire nouă și dreaptă***, pentru ca ei să nu păcătuiască în toată firea lor pe vecie, ci să fie cu toții drepți, fiecare în felul lui, întotdeauna.

13 Și judecata tuturor este rânduită și scrisă pe tablele cerești în dreptate - chiar (judecata) tuturor celor care se abat de la calea care le-a fost rânduită să meargă; și dacă nu merg pe ea, judecata este scrisă pentru fiecare creatură și pentru fiecare fel de oameni.

14 Și nu este nimic în cer, nici pe pământ, nici în lumină, nici în întuneric, nici în ***Șeol***, nici în adâncuri, nici în întuneric, care să nu fie judecat; și toate judecățile lor sunt rânduite, scrise și săpate.

15 El va judeca pe toți, pe cel mare după mărimea lui și pe cel mic după micimea lui și pe fiecare după calea lui.

16 El nu este unul care să se uite la fața nimănui și nici nu este unul care să primească daruri, dacă spune că va judeca pe fiecare: *chiar dacă cineva ar da tot ce este pe pământ, El nu va se uita la daruri, nici la fața nimănui și nu va lua nimic din mâna lui, căci El este un judecător drept*.

17 Și despre copiii lui Israel a fost scris și rânduit: *Dacă se întorc la El în dreptate, El le va ierta toate fărădelegile și le va îndura toate păcatele*.

18 Este scris și rânduit că El va arăta îndurare tuturor celor ce se întorc de la toată vina lor, ***o dată pe an***.

19 Cât despre toți cei care și-au stricat căile și gândurile înainte de potop, nimeni nu a fost primit cu bucurie, în afară de ***Noe***, căci el a fost primit cu bucurie pentru fiii săi, pe care (Dumnezeu) i-a salvat din apele potopului din pricina lui; căci inima lui era dreaptă în toate căile lui, așa cum i s-a poruncit și nu s-a abătut de la nimic din ce i-a fost rânduit.

20 Domnul a zis că va nimici tot ce era pe pământ, de la oameni până la vite, până la fiare, până la păsările cerului și tot ce se mișcă pe pământ. Și i-a poruncit lui ***Noe*** să-și facă o arcă, ca să se scape de apele potopului.

21 ***Noe*** a făcut arca în toate privințele, așa cum i-a poruncit El, *în al douăzeci și șaptelea an de jubileu*, în a cincea săptămână a anului cinci (la luna nouă a lunii întâi). [1307 AM]

22 Și a intrat în al șaselea an, în luna a doua, la luna nouă a lunii a doua, până în a șaisprezecea; și a intrat el, și toți cei ce i-am adus noi, în corabie, și Domnul a închis-o pe dinafară în seara a șaptesprezecea.

23 *Domnul a deschis șapte uși ale cerurilor și gurile izvoarelor adâncului celui mare, șapte guri în număr*.

24 *Și zăvorurile potopului au început să curgă apă din cer patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Și izvoarele adâncului au țâșnit și ele ape, până când întreaga lume s-a umplut de apă*.

25 *Apele au crescut pe pământ; apele s-au ridicat cu cincisprezece coți deasupra tuturor munților înalți. Corabia s-a înălțat deasupra pământului și se mișca pe fața apelor*.

26 ***Apele au fost pe fața pământului cinci luni - o sută cincizeci de zile***.

27 Și arca s-a dus și s-a oprit pe vârful ***Lubar***, unul dintre munții ***Ararat***.

28 Și (la luna nouă) în luna a patra, izvoarele marelui adânc s-au închis și porțile cerului au fost blocate; și la luna nouă a lunii a șaptea, toate gurile abisurilor pământului s-au deschis și apa a început să coboare în adâncul de dedesubt.

29 Și în luna nouă a lunii a zecea s-au văzut vârfurile munților, iar în luna nouă a lunii întâi s-a arătat pământul.

30 Și apele au dispărut de deasupra pământului în a cincea săptămână a celui de-al șaptelea an [1309 AM], iar *în a șaptesprezecea zi a lunii a doua* pământul era uscat.

31 În ziua douăzeci și șaptea a zilei, a deschis arca și a dat afară din ea fiare, vite, păsări și tot ce se mișcă.

CAPITOLUL 6

1 Și în luna nouă a lunii a treia, a ieșit din corabie și a zidit un altar pe muntele acela.

2 El a făcut ispășire pentru pământ și a luat un ied și a făcut ispășire cu sângele lui pentru toată vina pământului; căci tot ce era pe el fusese nimicit, afară de cei ce erau în arcă cu ***Noe***.

3 A pus grăsimea lui pe altar; a luat un bou, un țap, o oaie, iezi, sare, o turturele și pui de porumbel și a pus o jertfă de tot pe altar; a turnat pe ea o jertfă amestecată cu untdelemn, a stropit vin și a presărat tămâie peste toate acestea și a făcut să se ridice o mireasmă plăcută, plăcută Domnului.

4 Domnul a mirosit o mireasmă plăcută și a făcut un legământ cu el, *că nu va mai fi potop care să distrugă pământul*; *că semănatul și secerișul nu vor înceta niciodată în toate zilele pământului; frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea nu-și vor schimba rânduiala și nu vor înceta pentru totdeauna*.

5 „*Voi, creșteți și înmulțiți-vă pe pământ, înmulțiți-vă pe el și fiți o binecuvântare pentru el. Voi insufla frica și groaza de voi în tot ce este pe pământ și în mare*.

6 *Și iată, v-am dat toate fiarele și toate viețuitoarele înaripate și tot ce se mișcă pe pământ și peștii din ape și toate lucrurile pentru hrană; ca iarba verde, v-am dat toate lucrurile pentru hrană*.

7 *Dar să nu mâncați carne cu viața ei, cu sângele ei,*

© Biblioteca Spirituală

căci viaţa oricărei trupuri este în sânge, ca să nu vi se ceară sângele vieţii voastre. Din mâna fiecărui om, din mâna oricărei fiare voi cere sângele omului.

8 *Cine varsă sângele omului prin om, sângele lui va fi vărsat, căci Dumnezeu a făcut omul după chipul lui*.

9 *Voi, creşteţi şi înmulţiţi-vă pe pământ*."

10 ***Noe*** şi fiii lui au jurat că nu vor mânca sânge din vreun trup şi au făcut un legământ veşnic înaintea Domnului Dumnezeu, pentru toate generaţiile pământului, în luna aceasta.

11 *De aceea ţi-a zis El să închei un legământ cu copiii lui Israel în luna aceasta, pe munte, cu jurământ şi să stropeşti cu sânge peste ei, din pricina tuturor cuvintelor legământului pe care Domnul l-a făcut cu ei pe vecie*.

12 *Această mărturie este scrisă despre voi, ca să o păziţi neîncetat, ca să nu mâncaţi în nicio zi sânge de fiare, de păsări sau de vite, în toate zilele pământului. Şi omul care mănâncă* ***sânge de fiare, de vite sau de păsări****, în toate zilele pământului, el şi sămânţa lui vor fi stârniţi din ţară*.

13 Porunceşte copiilor lui Israel să nu mănânce sânge, pentru ca numele lor şi sămânţa lor să fie neîncetat înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

14 Şi pentru această lege nu este hotar de zile, căci este pentru totdeauna. Ei s-o păzească de-a lungul generaţiilor lor, ca să se roage pentru voi cu sânge înaintea altarului; în fiecare zi, dimineaţa şi seara, vor cere iertare pentru voi necurmat înaintea Domnului, ca s-o păzească şi să nu fie nimiciţi din răzbâtă.

15 Şi le-a dat lui ***Noe*** şi fiilor lui un semn că nu va mai fi potop pe pământ.

16 Şi-a pus ***curcubeul*** în nor ca semn *al legământului veşnic*, ca să nu mai fie potop pe pământ, ca să-l nimicească în toate zilele pământului.

17 *Din acest motiv este rânduit şi scris pe tablele cereşti* ***ca ei să prăznuiască sărbătoarea săptămânilor în această lună o dată pe an****, pentru a reînnoi legământul în fiecare an.*

18 Şi toată această sărbătoare a fost celebrată în ceruri din ziua creaţiei până în zilele lui ***Noe*** - douăzeci şi şase de jubilee şi cinci săptămâni de ani [1309-1659 AM]. ***Noe*** şi fiii lui au sărbătorit-o timp de şapte jubilee şi o săptămână de ani, până în ziua morţii lui ***Noe*** şi din ziua morţii lui ***Noe***, fiii lui au nimicit-o până în zilele lui Avraam şi mănâncă sânge.

19 Dar ***Avraam*** l-a respectat, şi ***Isaac*** şi ***Iacov*** şi copiii lui lau respectat până în zilele tale, iar în zilele tale copiii lui Israel l-au uitat până când l-aţi sărbătorit din nou pe acest munte.

20 Porunceşte copiilor lui Israel să ţină această sărbătoare în toate generaţiile lor, ca o poruncă pentru ei: într-o zi din an, în luna aceasta, să prăznuiască această sărbătoare.

21 Căci este ***sărbătoarea săptămânilor*** şi ***sărbătoarea pârgelor***; această sărbătoare este dublă şi de natură dublă: *conform cu ceea ce este scris şi săpat cu privire la ea, să o sărbătoriţi.*

22 Căci am scris ***în cartea legii dintâi***, în ceea ce am scris pentru tine, ca să o prăznuieşti la vremea ei, într-o zi din an, şi ţi-am explicat jertfele ei, pentru ca copiii lui Israel să-şi amintească şi să o prăznuiască de-a lungul generaţiilor lor în această lună, într-o zi din fiecare an.

23 Şi în luna nouă a lunii întâi, în luna nouă a lunii a patra, în luna nouă a lunii a şaptea şi în luna nouă a lunii a zecea, vor fi zile de aducere aminte şi zilele anotimpurilor în cele patru părţi ale anului. Acestea sunt scrise şi rânduite ca o mărturie veşnică.

24 ***Noe*** le-a rânduit pentru sine ca sărbători veşnice pentru generaţii, astfel încât ele au devenit o aducere aminte pentru el.

25 Şi în luna nouă a primei luni i s-a poruncit să-şi facă o arcă, şi în ziua aceea pământul s-a uscat şi el a deschis (arca) şi a văzut pământul.

26 Şi în luna nouă a lunii a patra, gurile adâncurilor abisului de dedesubt s-au închis. Şi în luna nouă a lunii a şaptea, toate gurile abisurilor pământului s-au deschis şi apele au început să coboare în ele.

27 Şi în luna nouă a lunii a zecea s-au văzut vârfurile munţilor şi ***Noe*** s-a bucurat.

28 Şi pentru aceasta le-a rânduit pentru Sine ca sărbători veşnice de aducere aminte şi astfel sunt rânduite.

29 Şi le-au aşezat pe tablele cereşti, *fiecare având treisprezece săptămâni; de la una la alta (a trecut) pomenirea lor, de la prima la a doua, şi de la a doua la a treia, şi de la a treia la a patra*.

30 *Şi toate zilele poruncii vor fi cincizeci şi două de săptămâni de zile şi (acestea vor face) întregul an complet. Aşa este gravat şi rânduit pe tablele cereşti*.

31 *Şi nu se neglijezi (această poruncă) nici măcar un an, nici an de an*.

32 Porunceşte *copiilor lui Israel* să ţină anii după această socoteală: *trei sute şaizeci şi patru de zile; şi acestea vor forma un an întreg. Nu vor tulbura timpul lui din zilele lui şi din sărbătorile lui; căci totul se va întâmpla în ei conform mărturiei lor şi nu vor omite nicio zi şi nu vor tulbura nicio sărbătoare*.

33 *Dar dacă le neglijează şi nu le respectă conform poruncii Sale, atunci îşi vor tulbura toate anotimpurile şi anii vor fi dezlegaţi din aceasta (rânduială), [şi vor tulbura anotimpurile şi anii vor fi dezlegaţi] şi îşi vor neglija rânduielile*.

34 *Şi toţi copiii lui Israel vor uita şi nu vor mai găsi calea anilor; vor uita lunile noi, anotimpurile şi sabatele şi se vor înşela în toată rânduiala anilor*.

35 Căci ştiu şi de acum înainte îţi voi vesti, şi nu este din născocirea Mea; *căci cartea este scrisă înaintea Mea, şi pe tablele cereşti este rânduită împărţirea zilelor, ca să nu uite sărbătorile legământului şi să umble după sărbătorile neamurilor, după rătăcirea şi ignoranţa lor*.

36 *Căci vor fi unii care vor observa luna cum tulbură anotimpurile şi cum vine de la an la an cu zece zile mai devreme*.

37 *De aceea vor veni peste ei ani când vor tulbura (ordinea) şi vor face o zi urâtă (zi)* ***ziua mărturiei*** *şi o zi necurată o zi de sărbătoare şi vor confunda toate zilele,* ***ziua sfântă*** *cu cea necurată şi ziua necurată cu cea sfântă; căci vor greşi în ceea ce priveşte lunile, sabatele,*

© Biblioteca Spirituală

sărbătorile şi jubileele.

38 *De aceea îţi poruncesc şi îţi mărturisesc ca să le dai mărturie; căci după moartea ta, copiii tăi îi vor tulbura,* ***astfel încât să nu facă anul doar trei sute şaizeci şi patru de zile*** *şi din această cauză se vor înşela în ceea ce priveşte lunile noi, anotimpurile, sabatele şi sărbătorile şi vor mânca tot felul de sânge cu tot felul de carne*.

CAPITOLUL 7

1 Şi în a şaptea săptămână a primului an [1317 AM], în acest jubileu, ***Noe*** a plantat viţă de vie pe muntele pe care se odihnise arca, numit ***Lubar***, unul din ***Munţii Ararat***, şi acestea au dat rod în al patrulea an [1320 AM] şi le-a păzit rodul şi l-a cules în acest an, în luna a şaptea.

2 Şi a făcut vin din el, l-a pus într-un vas şi l-a păstrat până în al cincilea an, [1321 AM], până în prima zi a lunii noi a lunii întâi.

3 Şi a sărbătorit cu bucurie ziua acestei sărbători şi a adus o jertfă arsă Domnului, un viţel tânăr şi un berbec şi şapte oi, fiecare de un an, şi un ied, ca să facă ispăşire prin acestea pentru sine şi pentru fiii săi.

4 A pregătit mai întâi iedul şi a pus din sângele lui pe carnea care era pe altarul pe care îl făcuse; apoi a pus toată grăsimea pe altarul unde adusese jertfa arse; a pus şi boul, berbecul şi oaia şi a pus toată carnea lor pe altar.

5 Şi a aşezat pe el toate ofrandele lor amestecate cu untdelemn, apoi a stropit vin peste focul pe care îl făcuse mai înainte pe altar şi a pus tămâie pe altar şi a făcut să se înalţe o mireasmă plăcută înaintea Domnului Dumnezeului său.

6 Şi s-a bucurat şi a băut din acest vin, el şi copiii lui cu bucurie.

7 Şi s-a făcut seară şi a intrat în cortul său şi, îmbătat, s-a culcat şi a dormit şi s-a descoperit în cortul său în timp ce dormea.

8 ***Ham*** l-a văzut pe tatăl său, ***Noe***, gol, şi a ieşit şi le-a spus celor doi fraţi ai săi, care erau afară.

9 Şi ***Sem*** şi-a luat veşmântul şi s-a sculat, el şi ***Iafet***, şi-au pus veşmântul pe umeri şi s-au dus înapoi şi au acoperit ruşinea tatălui lor, iar feţele lor erau înapoi.

10 ***Noe*** s-a trezit din somn şi a aflat tot ce-i făcuse fiul său cel mic şi a blestemat pe fiul său, zicând: „*Blestemat să fie Canaan! Să fie rob fraţilor săi!*”

11 Şi a binecuvântat pe ***Sem*** şi a zis: „*Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Sem şi Canaan să fie robul lui!*”

12 Dumnezeu să mărească ţara lui ***Iafet*** şi Dumnezeu să locuiască în locuinţa lui ***Sem***, iar ***Canaan*** să fie robul lui.

13 ***Ham*** a ştiut că tatăl său îl blestemase pe fiul său cel mic şi s-a supărat că îl blestemase pe fiul său. Şi s-a despărţit de tatăl său, el şi fiii săi împreună cu el: ***Cuş, Miţraim, Put*** şi ***Canaan***.

14 Şi şi-a zidit un oraş şi i-a pus numele după numele soţiei sale, ***Neelatamauk***.

15 ***Iafet*** a văzut aceasta şi a ajuns să pizmuiască pe fratele său şi şi-a zidit o cetate şi a numit-o după numele soţiei sale: „***Adatanes***.”

16 Şi ***Sem*** a locuit cu tatăl său ***Noe*** şi a zidit o cetate aproape de tatăl său, pe munte, şi a numit-o şi el după numele soţiei sale ***Sedeqetelebab***.

17 Şi iată, aceste trei cetăţi sunt lângă ***Muntele Lubar***; ***Sedeqetelebab*** în faţa muntelui, la est de acesta; şi ***Na'eltama'uk*** la sud; şi '***Adatan'eses*** spre vest.

18 Şi aceştia sunt fiii lui ***Sem***: *Elam, Asur şi Arpacşad* acesta s-a născut la doi ani după potop - şi ***Lud*** şi ***Aram***.

19 Fiii lui ***Iafet***: *Gomer, Magog, Madai, Iavan, Tubal, Meşec şi Tiras*. Aceştia sunt fiii lui ***Noe.***

20 Şi în al douăzeci şi optulea jubileu [1324-1372 AM] ***Noe*** a început să le poruncească fiilor fiilor săi rânduielile şi poruncile şi toate judecăţile pe care le cunoştea şi i-a îndemnat pe fiii săi să respecte dreptatea şi să acopere ruşinea trupului lor şi să-L binecuvânteze pe Creatorul lor, să-l cinstească pe tatăl şi pe mama şi să-şi iubească aproapele şi să-şi păzească sufletele de curvie şi de necurăţie şi de orice nelegiuire.

21 Căci din cauza acestor trei lucruri a venit potopul peste pământ, şi anume din cauza ***curviei*** prin care Veghetorii, împotriva legii rânduielilor lor, s-au desfrânat după fiicele oamenilor şi şi-au luat de soţii dintre toate pe care le-au ales: *şi acestea au făcut începutul necurăţiei*.

22 Şi au născut fii, *Nefilimii*, şi toţi erau diferiţi şi se mâncau unii pe alţii; şi ***Uriaşii*** i-au ucis pe ***Naphil***, şi ***Naphil*** i-a ucis pe ***Eljo***, şi ***Eljo*** i-a ucis pe ***oameni***, şi *un om pe altul.*

23 Şi fiecare s-a vândut ca să săvârşească nelegiuire şi să verse mult sânge, şi pământul s-a umplut de nelegiuire.

24 Şi după acestea au păcătuit împotriva fiarelor şi a păsărilor şi a tot ce se mişcă şi umblă pe pământ; şi mult sânge a fost vărsat pe pământ şi fiecare închipuire şi poftă a oamenilor a cugetat neîncetat la deşertăciune şi rău.

25 Domnul a nimicit totul de pe faţa pământului, din cauza răutăţii faptelor lor şi din cauza sângelui pe care îl vărsaseră în mijlocul pământului.

26 Şi am rămas, eu şi voi, fiii mei, şi toţi cei care au intrat cu noi în corabie, şi iată, văd faptele voastre înaintea mea, că nu umblaţi în dreptate; căci aţi început să mergeţi pe *calea pieirii* şi vă despărţiţi unii de alţii şi sunteţi invidioşi unii pe alţii şi (aşa se întâmplă) că nu sunteţi în armonie, fiii mei, fiecare cu fratele său.

27 Căci văd, şi iată că demonii au început amăgirile împotriva voastră şi împotriva copiilor voştri şi acum mă tem pentru voi, că după moartea mea veţi vărsa sângele oamenilor pe pământ şi că şi voi veţi fi nimiciţi de pe faţa pământului.

28 Căci oricine varsă sânge omenesc şi oricine mănâncă sângele vreunui trup va fi nimicit cu toţii de pe pământ.

29 Nu va mai rămâne niciun om care să mănânce sânge sau să verse sânge omenesc pe pământ şi nu va mai rămâne niciun urmaş sau urmaş care să trăiască sub cer; căci în *Locuinţa Morţilor* se vor duce şi *în locul condamnării* se vor coborî şi *în întunericul adâncului* vor fi cu toţii luaţi de o moarte violentă.

30 Nu se va vedea sânge asupra voastră, din tot

© Biblioteca Spirituală

sângele care va fi în toate zilele în care veţi ucide vreun animal sau vită sau orice muşte de pe pământ; şi faceţi o faptă bună pentru sufletele voastre, acoperind ce a fost vărsat pe faţa pământului.

31 Să nu fiţi ca cel ce mănâncă cu sânge; păziţi-vă însă ca nimeni să nu mănânce sânge înaintea voastră; acoperiţi sângele, căci aşa mi s-a poruncit să vă depun mărturie vouă şi copiilor voştri, împreună cu orice făptură.

32 Şi nu lăsa ca sufletul să fie mâncat împreună cu carnea, ca să nu fie cerut sângele tău, care este viaţa ta, din mâna vreunui trup care îl varsă pe pământ.

33 Căci pământul nu va fi curat de sângele vărsat pe el; căci numai prin sângele celui ce l-a vărsat va fi curăţit pământul din generaţie în generaţie.

34 Şi acum, copiii mei, ascultaţi: *lucraţi cu dreptate şi judecată, ca să puteţi sădi în dreptate peste faţa întregului pământ şi slava voastră să fie înălţată înaintea Dumnezeului meu, care m-a salvat de apele potopului*.

35 *Şi iată, voi vă veţi duce şi vă veţi zidi cetăţi şi veţi sădi în ele toate plantele de pe pământ şi, în plus, toţi pomii roditori*.

36 *Timp de trei ani, nu se va aduna rodul niciunui lucru care se mănâncă; iar în al patrulea an, rodul lui va fi considerat sfânt [şi vor aduce cele dintâi roade], plăcut înaintea* ***Dumnezeului Celui Preaînalt****, care a creat cerul şi pământul şi toate lucrurile. Să aducă din belşug cele dintâi roade ale vinului şi untdelemnului (ca) cele dintâi roade pe altarul Domnului, care le primeşte, iar ce va rămâne, să mănânce slujitorii casei Domnului înaintea altarului care le primeşte*.

37 *Şi în al cincilea an, eliberaţi roadele, astfel încât să le eliberaţi în dreptate şi neprihănire, şi veţi fi drepţi şi tot ce veţi sădi va prospera*.

38 *Căci aşa a poruncit* ***Enoh****, tatăl tatălui tău, lui* ***Metusala****, fiului său, şi lui* ***Metusala****, fiului său,* ***Lameh****, şi* ***Lameh*** *mia poruncit toate lucrurile pe care i le-au poruncit părinţii lui*.

39 *Şi eu vă voi da poruncă, fiii mei, aşa cum a poruncit* ***Enoh*** *fiului său* ***în primele jubilee****: pe când era încă în viaţă, al şaptelea din generaţia sa, a poruncit şi a mărturisit fiului său şi fiilor fiului său până în ziua morţii sale*."

CAPITOLUL 8

1 În al douăzeci şi nouălea an de jubileu, în prima săptămână [1373 AM], la începutul acesteia, ***Arpacşad*** şi-a luat o soţie, al cărei nume era ***Rasueja***, fiica lui ***Susan***, fiica lui ***Elam***. Ea i-a născut un fiu în al treilea an, în această săptămână [1375 AM], şi i-a pus numele ***Cainam***.

2 Şi fiul a crescut, iar tatăl său l-a învăţat să scrie, şi s-a dus să-şi caute un loc unde să-şi poată lua un oraş.

3 *Şi a găsit o scriere pe care generaţiile anterioare o sculptaseră pe stâncă şi a citit ce era pe ea, a transcris-o şi a păcătuit din cauza ei*; ***căci conţinea învăţătura Veghetorilor***, conform căreia obişnuiau să observe semnele soarelui, lunii şi stelelor în toate semnele cerului.

4 Şi a scris-o şi n-a spus nimic despre ea; căci se temea să vorbească cu ***Noe*** despre ea, ca nu cumva să se mânie pe el din cauza ei.

5 În al treizecilea jubileu [1429 AM], în a doua săptămână a anului întâi, a luat o soţie, al cărei nume era ***Melca***, fiica lui ***Madai***, fiul lui ***Iafet***. În al patrulea an [1432 AM] a născut un fiu şi i-a pus numele ***Şela***, căci a zis: „*Cu adevărat, am fost trimis*."

6 [Şi în al patrulea an s-a născut], ***Şela*** a crescut şi şi-a luat o soţie, numele ei fiind ***Muak***, fiica lui ***Chesed***, fratele tatălui său, în al treizecilea jubileu, în a cincea săptămână a primului an [1499 AM] al acestuia.

7 Ea i-a născut un fiu în al cincilea an [1503 AM] al lui ***Iacov*** şi i-a pus numele ***Eber***. Şi a luat o soţie, al cărei nume era ***Azûrâd***, fiica lui ***Nebrod***, în al treizeci şi al doilea jubileu, în a şaptea săptămână, în al treilea an al lui Iacov. [1564 AM]

8 Şi în al şaselea an [1567 AM] al acesteia, ea i-a născut un fiu, şi el i-a pus numele ***Peleg***; căci în zilele când s-a născut, copiii lui ***Noe*** au început să împartă pământul între ei: din acest motiv i-a pus numele ***Peleg***.

9 Şi au împărţit-o în secret între ei şi i-au spus-o lui ***Noe***.

10 Şi s-a întâmplat la începutul celui de-al treizeci şi treilea jubileu [1569 AM] că au împărţit pământul *în trei părţi*, pentru ***Sem***, ***Ham*** şi ***Iafet***, după moştenirea fiecăruia, în primul an, în prima săptămână, când unul dintre noi, care fusese trimis, era cu ei.

11 Şi i-a chemat pe fiii săi, şi s-au apropiat de el, ei şi copiii lor, şi a împărţit pământul în loturi, pe care cei trei fii ai săi urmau să le ia în stăpânire; şi-au întins mâinile şi au luat scrisul din sânul lui ***Noe***, tatăl lor.

12 Şi a ieşit în scris, ca sorţi, mijlocul pământului pe care trebuia să-l ia ca moştenire pentru el şi pentru fiii săi, ***pentru generaţiile veşnice***, *de la mijlocul lanţului muntos Rafa, de la gura apei din râul Tina, iar partea lui merge spre vest prin mijlocul acestui râu şi se întinde până ajunge la apa abisurilor, din care iese acest râu şi îşi varsă apele în marea Me'at, iar acest râu se varsă în marea cea mare*. Şi tot ce este spre nord este al lui ***Iafet***, şi tot ce este spre sud aparţine lui ***Sem***.

13 Şi se întinde până ajunge la ***Karaso***: *acesta se află în sânul limbii care priveşte spre sud*.

14 Partea lui se întinde de-a lungul mării celei mari şi se întinde în linie dreaptă până ajunge la vest de limba care priveşte spre miazăzi; căci această mare se numeşte *limba Mării Egiptului*.

15 Şi se întoarce de aici spre sud, spre gura mării celei mari, pe ţărmul apelor sale, şi se întinde spre vest până la ***Afra*** şi se întinde până ajunge la apele râului ***Gihon*** şi la sud de apele ***Gihonului***, până la malurile acestui râu.

16 Şi se întinde spre est, până ajunge în ***Grădina Edenului***, la sud de aceasta [spre sud] şi de la estul întregii ţări a Edenului şi al întregului răsărit, se întoarce spre est şi merge până ajunge la est de muntele numit ***Rafa*** şi coboară până la malul gurii ***râului Tina***.

17 Această parte a ieşit prin sorţi pentru ***Sem*** şi fiii lui, ca s-o stăpânească pe vecie, pentru generaţiile lui,

© Biblioteca Spirituală

pentru totdeauna.

18 Şi ***Noe*** s-a bucurat că această parte a venit pentru ***Sem*** şi pentru fiii lui şi şi-a amintit de tot ce spusese cu gura lui în profeţie; căci zisese: „*Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Sem şi Domnul să locuiască în locuinţa lui Sem!*”

19 *Şi a ştiut că* ***Grădina Edenului este Sfânta Sfintelor şi locuinţa Domnului****, şi* ***Muntele Sinai*** *este mijlocul pustiului şi* ***Muntele Sion*** *este mijlocul buricului pământului:* ***aceste trei*** *au fost create ca locuri sfinte, unul faţă în faţă cu celălalt*.

20 *Şi a binecuvântat pe Dumnezeul dumnezeilor, care pusese cuvântul Domnului în gura lui, şi pe Domnul pe vecie*.

21 Şi el ştia că o parte binecuvântată şi o binecuvântare veniseră la ***Sem*** şi la fiii lui pentru *generaţiile veşnice* toată ***ţara Edenului*** şi toată ***ţara Mării Roşii*** şi toată ***ţara de la răsărit*** şi ***India***, şi ***Marea Roşie*** şi munţii ei, şi toată ***ţara Basanului*** şi toată ţara ***Libanului*** şi ***insulele Kaftur***, şi toţi ***munţii Sanir*** şi ***Amana***, şi ***munţii Asiriei*** la nord, şi toată ***ţara Elamului***, ***Asiriei*** şi ***Babelului***, şi ***Susanului*** şi ***Ma'edai***, şi toţi ***munţii Araratului*** şi toată regiunea de dincolo de mare, care este dincolo de ***munţii Asiriei*** spre nord, o ţară binecuvântată şi spaţioasă şi tot ce este în ea este foarte bun.

22 Şi pentru ***Ham*** a ieşit a doua parte, dincolo de ***Gihon***, spre sud, la ***dreapta Grădinii***, şi se întinde spre sud şi se întinde până la toţi munţii de foc şi se întinde spre vest până la ***marea lui Atel*** şi se întinde spre vest până ajunge la marea lui ***Ma'uk*** - acea (mare) în care coboară tot ce nu este distrus.

23 Şi se întinde spre miazănoapte până la hotarele Gadirului şi se întinde până la ţărmul apelor mării, până la apele mării celei mari, până se apropie de ***râul Gihon*** şi merge de-a lungul ***râului Gihon*** până ajunge la dreapta ***Grădinii Edenului***.

24 Şi aceasta este ţara care a ieşit pentru ***Ham*** ca parte pe care trebuia să o stăpânească pe vecie pentru el şi fiii lui, prin generaţiile lor, pentru totdeauna.

25 Şi pentru ***Iafet*** se întindea a treia parte dincolo de ***râul Tina***, la nord de vărsarea apelor sale, şi se întindea spre nord-est până la toată regiunea ***lui Gog*** şi până la toată ţara de la răsărit a acestuia.

26 Şi se întinde spre nord spre nord şi se întinde până la ***munţii Qelt*** spre nord şi spre ***marea Ma'uk*** şi merge spre est de ***Gadir*** până la regiunea apelor mării.

27 Şi se întinde până se apropie de vest de ***Fara*** şi se întoarce spre ***Aferag*** şi se extinde spre est până la apele ***mării Meat***.

28 Şi se extinde până în regiunea ***râului Tina*** în direcţia nord-est, până se apropie de limita apelor sale spre ***muntele Rafa*** şi se întoarce spre nord.

29 Aceasta este ţara care a ieşit pentru ***Iafet*** şi fiii lui ca parte din moştenirea lui, pe care trebuia să o stăpânească pentru el şi fiii lui, pentru generaţiile lor, pentru totdeauna; *cinci insule mari şi o ţară mare la miazănoapte*.

30 Dar este frig, şi ţara lui ***Ham*** este fierbinte, iar ţara lui ***Sem*** nu este nici fierbinte, nici rece, ci este un amestec de frig şi căldură.

CAPITOLUL 9

1 ***Ham*** a împărţit ţara între fiii săi. Cea dintâi parte a căzut pentru ***Cuş***, spre răsărit: la vest de el, ***Miţraim***; la vest de el, ***Put***; şi la vest de el, spre mare, ***Canaanul***.

2 Şi ***Sem*** a împărţit printre fiii săi, iar prima parte a ieşit pentru ***Ham*** şi fiii săi, la est de ***râul Tigru*** până la apropierea de est, tot pământul ***Indiei*** şi ***Marea Roşie*** pe coasta ei, şi ***apele Dedanului***, şi toţi ***munţii Mebri şi Ela***, şi tot pământul ***Susan*** şi tot ce este de pe malul ***Farnakului*** până la ***Marea Roşie*** şi ***râul Tina***.

3 Şi pentru ***Asir*** a venit a doua Porţiune, toată ***ţara Asiriei***, ***Ninivei*** şi ***Şinarului*** şi până la graniţa ***Indiei***, şi urcă şi mărgineşte râul.

4 Şi lui ***Arpacşad*** i-a revenit a treia parte, tot ***ţinutul caldeenilor*** la *est de Eufrat*, până la ***Marea Roşie*** şi toate apele deşertului de aproape de limba mării care priveşte spre ***Egipt***, tot ***ţinutul Libanului***, ***Sanir*** şi ***Amana*** până la graniţa ***Eufratului.***

5 Şi pentru ***Aram*** a căzut a patra parte, toată ***ţara Mesopotamiei*** între ***Tigru*** şi ***Eufrat***, la nord de ***Caldeea***, până la hotarul ***munţilor Asiriei*** şi ***ţara Ararei***.

6 Şi a cincea parte a ieşit pentru ***Lud***, ***munţii Asiriei*** şi tot ce le aparţinea până la ***Marea cea Mare*** şi până la est de fratele său ***Asir***.

7 Şi ***Iafet*** a împărţit pământul moştenirii sale între fiii săi.

8 Şi prima parte a ieşit pentru ***Gomer*** la est, de la partea de miazănoapte până la ***râul Tina***; şi la miazănoapte se întindea pentru ***Magog*** toate părţile din interiorul miazănoaptei până la ***marea Meat.***

9 Şi ***Madai*** a ieşit ca parte a lui, ca să stăpânească de la vestul celor doi fraţi ai săi până la insule şi până la ţărmurile insulelor.

10 Şi pentru ***Javan*** a venit a patra parte, fiecare insulă şi insulele care sunt spre graniţa lui ***Lud***.

11 Şi pentru ***Tubal*** a ieşit a cincea parte în mijlocul limbii care se apropie de graniţa părţii lui ***Lud*** până la a doua limbă, până la regiunea de dincolo de a doua limbă până la a treia limbă.

12 Şi lui ***Meşec*** i-a revenit a şasea parte, toată regiunea dincolo de a treia limbă până ***la est de Gadir***.

13 Şi pentru ***Tiras*** a căzut a şaptea parte, patru insule mari în mijlocul mării, care se întind până la partea lui ***Ham*** [*şi insulele Kamaturi au ieşit la sorţi pentru fiii lui* ***Arpacşad*** *ca moştenire a lui*].

14 Şi astfel au împărţit fiii lui ***Noe*** fiilor lor în prezenţa tatălui lor ***Noe***, *iar el i-a legat pe toţi printr-un jurământ,* ***blestemând pe toţi*** *cei care căutau să ia partea care nu-i căzuse prin sorţi*.

15 Şi toţi au zis: „*Aşa să fie; aşa să fie!*” pentru ei şi fiii lor în veac, prin generaţiile lor, ***până în ziua judecăţii***, în care Domnul Dumnezeu *îi va judeca cu sabie şi cu foc*, pentru toată răutatea şi necuraţia greşelilor lor, cu care au umplut pământul cu fărădelegi, necurăţie, curvie şi păcat.

CAPITOLUL 10

© Biblioteca Spirituală

1 Şi în a treia săptămână a acestui jubileu, demonii necuraţi au început să-i inducă în eroare pe copiii fiilor lui Noe şi să-i facă să rătăcească şi să-i distrugă.

2 Şi fiii lui Noe au venit la tatăl lor Noe şi i-au povestit despre demonii care îi rătăceau, îi orbiau şi îi ucideau pe fiii fiilor săi.

3 Şi s-a rugat înaintea Domnului Dumnezeului său şi a zis: „Dumnezeul duhurilor oricărei făpturi, care ai arătat milă faţă de mine şi m-ai mântuit pe mine şi pe fiii mei din apele potopului şi nu m-ai făcut să pier, cum ai făcut cu fiii pierzării. Căci harul Tău a fost mare faţă de mine şi mare a fost mila Ta faţă de sufletul meu. Înalţă-te harul Tău peste fiii mei şi nu lăsa duhurile rele să stăpânească peste ei, ca să nu-i nimicească de pe pământ."

4 Ci binecuvântează-mă pe mine şi pe fiii mei, ca să ne putem înmulţi şi să ne putem rodi pământul.

5 Şi Tu ştii cum au acţionat Veghetorii Tăi, părinţii acestor duhuri, în zilele mele: şi cât despre aceste duhuri care sunt vii, întemniţează-le şi ţine-le tare în locul condamnării şi nu le lăsa să aducă nimicire asupra fiilor robului Tău, Dumnezeul meu; căci aceştia sunt răi şi creaţi pentru a distruge.

6 Şi să nu stăpânească ei peste duhurile celor vii, căci numai Tu poţi stăpâni peste ei. Şi să nu aibă putere asupra fiilor celor drepţi, de acum înainte şi în veac."

7 Şi Domnul Dumnezeul nostru ne-a poruncit să-i legăm pe toţi.

8 Şi şeful spiritelor, Mastêmâ, a venit şi a spus: „Doamne, Creatorule, lasă unii dintre ei să rămână înaintea mea şi să asculte de glasul meu şi să facă tot ce le voi spune; căci dacă unii dintre ei nu-mi sunt lăsaţi, nu voi putea să-mi exercit puterea voinţei asupra fiilor oamenilor; căci aceştia sunt pentru corupţie şi rătăcire înaintea judecăţii mele, căci mare este răutatea fiilor oamenilor."

9 Şi El a zis: „A zecea parte dintre ei să rămână înaintea lui şi nouă părţi să coboare în locul condamnării."

10 Şi unuia dintre noi ne-a poruncit să-l învăţăm pe Noe toate leacurile lor; căci ştia că nu vor umbla în neprihănire şi nici nu se vor lupta în dreptate.

11 Şi am făcut conform tuturor cuvintelor Sale: pe toţi cei răi şi răi i-am legat în locul condamnării şi am lăsat a zecea parte dintre ei ca să fie supuşi Satanei pe pământ.

12 Şi i-am explicat lui Noe toate leacurile bolilor lor, împreună cu ispitele lor, cum îi putea vindeca cu ierburi ale pământului.

13 Şi Noe a scris toate lucrurile într-o carte, aşa cum l-am învăţat cu privire la orice fel de leacuri. Astfel, duhurile rele au fost împiedicate să-i rănească pe fiii lui Noe.

14 Şi a dat tot ce scrisese lui Sem, fiul său cel mare; căci îl iubea nespus de mult mai mult decât pe toţi fiii săi.

15 Noe a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat pe muntele Lubar, în ţara Ararat.

16 A împlinit în viaţa sa nouă sute cincizeci de ani, nouăsprezece jubilee, două săptămâni şi cinci ani. [1659 AM]

17 Şi în viaţa Sa pe pământ, El i-a întrecut pe copiii oamenilor, cu excepţia lui Enoh, datorită dreptăţii în care era desăvârşit. Căci slujba lui Enoh a fost rânduită ca o mărturie pentru generaţiile lumii, astfel încât el să povestească toate faptele din generaţie în generaţie, până în ziua judecăţii.

18 Şi în al treizeci şi treilea jubileu, în primul an, în a doua săptămână, Peleg şi-a luat o soţie, al cărei nume era Lomna, fiica lui Sinaar, şi ea i-a născut un fiu în al patrulea an al acestei săptămâni şi el i-a pus numele Reu; căci a zis: „Iată, copiii oamenilor au devenit răi prin gândul rău de a-şi construi o cetate şi un turn în ţara Şinear."

19 Căci au plecat din ţara Araratului spre răsărit, spre Şinar; căci în zilele lui au zidit cetatea şi turnul, zicând: „Haidem să ne suim prin ea la cer!"

20 Şi au început să construiască, şi în a patra săptămână au făcut cărămizi în foc, iar cărămizile le-au servit drept piatră, iar lutul cu care le-au cimentat era asfalt care iese din mare şi din izvoarele de apă din ţara Şinar.

21 Şi au zidit-o timp de patruzeci şi trei de ani; lăţimea ei era de 203 cărămizi, iar înălţimea (a unei cărămizi) era o treime dintr-o cărămidă; înălţimea ei era de 5433 de coţi şi 2 palme, iar (întinderea unui zid era) treisprezece stadii (şi a celuilalt treizeci de stadii).

22 Domnul Dumnezeul nostru ne-a zis: „*Iată, ei sunt un singur popor şi au început să facă aceasta şi acum nimic nu le va fi împotrivit. Haideţi să ne pogorâm şi să le încurcăm limba, ca să nu mai înţeleagă graiul unii altora şi să fie împrăştiaţi în cetăţi şi neamuri şi un singur scop nu va mai rămâne cu ei până în ziua judecăţii*."

23 Şi Domnul a coborât, şi noi am coborât cu El ca să vedem cetatea şi turnul pe care le construiseră copiii oamenilor.

24 Şi le-a încurcat limba şi n-au mai înţeles graiul unii altora şi au încetat atunci să mai construiască cetatea şi turnul.

25 Din acest motiv, întregul ţinut Şinar se numeşte Babel, pentru că acolo Domnul a încurcat toate limbile copiilor oamenilor şi de acolo au fost împrăştiaţi în cetăţile lor, fiecare după limba şi naţiunea sa.

26 Domnul a trimis un vânt puternic împotriva turnului şi la răsturnat la pământ. Acesta era între ***Asiria şi Babilon***, ***în ţara Şinear***, şi i-au pus numele „*Răsturnarea*."

27 În a patra săptămână a primului an [1688 AM], la începutul acestuia, în al treizeci şi patrulea jubileu, au fost împrăştiaţi din ţara Şinear.

28 Ham şi fiii lui au intrat în ţara pe care urma să o stăpânească şi pe care a dobândit-o ca parte a sa în ţara de miazăzi.

29 Canaan a văzut că ţara Libanului până la râul Egiptului era foarte bună; şi n-a intrat în ţara moştenirii sale, la apus (adică la) mare, ci a locuit în ţara Libanului, la răsărit şi la apus, de la hotarul Iordanului şi de la hotarul mării.

30 Ham, tatăl său, şi Cuş şi Miţraim, fraţii săi, i-au

© Biblioteca Spirituală

zis: „Te-ai aşezat într-o ţară care nu este a ta şi care nu ne-a căzut prin sorţi; nu face aşa; căci dacă faci aşa, tu şi fiii tăi veţi cădea în ţară şi veţi fi blestemaţi prin răscoală; căci prin răscoală aţi aşezat voi, şi prin răscoală vor cădea copiii tăi şi tu vei fi stârpit pentru totdeauna.”

31 Nu locui în locuinţa lui Sem, căci lui Sem şi fiilor lui lea căzut la sorţi.

32 Blestemat eşti tu şi blestemat vei fi mai mult decât toţi fiii lui Noe, prin blestemul cu care ne-am legat printr-un jurământ în prezenţa judecătorului sfânt şi în prezenţa tatălui nostru Noe.

33 Dar nu i-a ascultat şi a locuit în ţara Libanului, de la Hamat până la intrarea în Egipt, el şi fiii lui, până în ziua de azi.

34 Şi din acest motiv ţara aceea se numeşte Canaan.

35 Iafet şi fiii săi s-au dus spre mare şi au locuit în ţara moştenirii lor. Madai a văzut ţara mării şi nu i-a plăcut şi a cerut o parte de la Ham, Asur şi Arpacşad, fratele soţiei sale, şi a locuit în ţara Mediei, aproape de fratele soţiei sale, până în ziua de azi.

36 Şi a numit locuinţa lui şi locuinţa fiilor săi Media, după numele tatălui lor, Madai.

CAPITOLUL 11

1 În al treizeci şi cincilea an de jubileu, în a treia săptămână, în primul an [1681 AM] al acestuia, Reu şi-a luat o soţie, al cărei nume era 'Ôrâ, fiica lui 'Ûr, fiul lui Chesed. Ea i-a născut un fiu şi i-a pus numele Serôh, în al şaptelea an al acestei săptămâni, în acest jubileu. [1687 AM]

2 Şi fiii lui Noe au început să se războiască unii cu alţii, să ia captivi şi să se ucidă unii pe alţii şi să verse sânge de oameni pe pământ şi să mănânce sânge şi să construiască cetăţi puternice, ziduri şi turnuri şi oameni (au început) să se înalţe deasupra neamului şi să întemeieze începuturi de împărăţii şi să meargă la război popor împotriva poporului, şi neam împotriva neamului şi cetate împotriva cetăţii; şi toţi (au început) să facă rău şi să dobândească arme şi să-şi înveţe fiii războiul şi au început să cucerească cetăţi şi să vândă sclavi şi sclave.

3 Şi Ûr, fiul lui Kesed, a zidit cetatea Ara din Haldee şi i-a pus numele după numele său şi numele tatălui său. Şi şi-au făcut chipuri turnate şi s-au închinat fiecare idolului, chipului turnat pe care şi-l făcuseră şi au început să facă chipuri cioplite şi simulacre necurate, iar duhurile rele i-au ajutat şi i-au ademenit să comită fărădelegi şi necurăţie.

4 Şi prinţul Mastêmâ s-a străduit să facă toate acestea şi a trimis alte spirite, pe cele care fuseseră puse sub mâna lui, să facă tot felul de nedreptate şi păcat şi tot felul de încălcări, să corupă şi să distrugă şi să verse sânge pe pământ.

5 Din acest motiv a numit numele lui Seroh, Serug, căci fiecare s-a întors să facă tot felul de păcat şi fărădelegi.

6 Şi a crescut şi a locuit în Ur din Caldeea, aproape de tatăl mamei soţiei sale şi s-a închinat idolilor şi şi-a luat o soţie în al treizeci şi şaselea jubileu, în a cincea săptămână, în primul an al acestuia, [1744 AM] şi numele ei era Melka, fiica lui Kaber, fiica fratelui tatălui său.

7 Ea i-a născut pe Nahor în primul an al acestei săptămâni. El a crescut şi a locuit în Ur, în Haldee. Tatăl său l-a învăţat ştiinţele caldeenilor, ca să ghicească şi să prezică semnele cerului.

8 Şi în al treizeci şi şaptelea an jubileu, în a şasea săptămână, în primul an al acestuia [1800 AM], el a luat o soţie, al cărei nume era Ijaska, fiica lui Nestag din Caldeea. 9 Şi ea i-a născut pe Terah în al şaptelea an al acestei săptămâni. [1806 AM]

10 Şi prinţul Mastêmâ a trimis corbi şi păsări să devoreze sămânţa semănată în ţară, ca să distrugă pământul şi să-i jefuiască pe copiii oamenilor de munca lor. Înainte ca ei să poată ara sămânţa, corbii au cules-o de pe faţa pământului.

11 Şi din acest motiv i-a pus numele Terah, pentru că corbii şi păsările i-au făcut sărăciţi şi le-au mâncat sămânţa.

12 Anii au început să fie sterili din cauza păsărilor, care au mâncat toate roadele pomilor: numai cu mare efort au putut să păstreze câte puţin din toate roadele pământului în zilele lor.

13 Şi în acest al treizeci şi nouălea jubileu, în a doua săptămână a primului an, Terah şi-a luat o soţie, al cărei nume era Edna, fiica lui Avram, fiica surorii tatălui său. Şi în al şaptelea an al acestei săptămâni, ea i-a născut un fiu şi el i-a pus numele Avram, după numele tatălui mamei sale;

14 căci murise înainte ca fiica sa să fi zămislit un fiu.

15 Şi copilul a început să înţeleagă greşelile pământului care se rătăceau cu toţii după chipuri cioplite şi după necurăţie, iar tatăl său l-a învăţat să scrie, iar el avea două săptămâni de ani [1890 AM] şi s-a despărţit de tatăl său, ca să nu se mai închine la idoli împreună cu el.

16 Şi a început să se roage Creatorului tuturor lucrurilor ca El să-l mântuiască de greşelile copiilor oamenilor şi ca partea lui să nu cadă în greşeală după necurăţie şi josnicie.

17 Şi a venit vremea semănatului pentru semănatul sămânţei pe pământ şi toţi au ieşit împreună să-şi protejeze sămânţa împotriva corbilor, iar Avram a ieşit cu cei care au plecat, iar copilul era un băiat de paisprezece ani.

18 Şi un nor de corbi a venit să mănânce sămânţa, iar Avram a alergat să-i întâmpine înainte ca ei să se aşeze pe pământ şi a strigat către ei înainte ca ei să se aşeze pe pământ să mănânce sămânţa, şi le-a spus: „*Nu vă coborâţi; întoarceţi-vă în locul de unde aţi venit*.” Şi s-au întors.

19 Şi a făcut ca norii de corbi să se întoarcă înapoi în ziua aceea de şaptezeci de ori şi dintre toţi corbii din toată ţara unde era Avram, nu s-a oprit acolo nici măcar unul.

20 Toţi cei ce erau cu el în toată ţara l-au văzut strigând, şi toţi corbii s-au întors înapoi, şi numele lui a devenit mare în toată ţara Haldeilor.

21 Şi au venit la el în anul acesta toţi cei ce voiau să semene, şi el a mers cu ei până când s-a terminat vremea semănatului; şi şi-au semănat pământul şi în anul acela

© Biblioteca Spirituală

au adus acasă destul grâu şi au mâncat şi s-au săturat.

22 Şi în primul an al celei de-a cincea săptămâni [1891 AM] Avram i-a învăţat pe cei ce făceau unelte pentru boi, pe meşterii în lemn, şi au făcut un vas deasupra pământului, în faţa ramei plugului, pentru a pune sămânţa pe el, iar sămânţa cădea de acolo pe brăzda plugului şi era ascunsă în pământ şi nu s-au mai temut de corbi.

23 Şi în felul acesta au făcut (vase) deasupra pământului pe toate ramele plugurilor şi au semănat şi au arat tot pământul, aşa cum le-a poruncit Avram şi nu s-au mai temut de păsări.

CAPITOLUL 12

1 În a şasea săptămână, în anul al şaptelea, Avram i-a zis tatălui său Terah: „Tată!"

2 Şi el a zis: „Iată-mă, fiule!" Şi a zis: *„Ce ajutor şi ce profit avem de la idolii pe care îi venerezi, Şi în faţa căreia te închini?*

3 Căci nu este duh în ei, Căci sunt nişte forme prosteşti şi o înşelăciune a inimii. Nu le închinaţi:

4 Închinaţi-vă Dumnezeului cerurilor, Cine face ploaia şi roua să cadă pe pământ

Şi face tot ce este pe pământ, Şi a creat totul prin cuvântul Său,

Şi toată viaţa este dinaintea feţei Lui.

5 De ce vă închinaţi la lucruri care nu au duh în ele?

Căci sunt lucrarea mâinilor (oamenilor),

Şi pe umerii voştri le purtaţi,

Şi nu aveţi niciun ajutor de la ei, Dar sunt o mare pricină de ruşine pentru cei ce le fac, Şi o înşelăciune a inimii pentru cei ce se închină la ele: „Nu-i adora."

6 Tatăl său i-a zis: „Ştiu şi eu, fiule, dar ce să fac cu un popor care m-a pus să le slujesc?"

7 Şi dacă le spun adevărul, mă vor ucide; căci sufletul lor se lipeşte de ei ca să li se închine şi să-i onoreze.

8 Taci, fiule, ca să nu te omoare.' Şi le-a spus aceste cuvinte celor doi fraţi ai săi, iar ei s-au mâniat pe el şi el a tăcut.

9 În al patruzecilea an de jubileu, în a doua săptămână a celui de-al şaptelea an, Avram şi-a luat o soţie, numele ei fiind Sarai, fiica tatălui său; şi ea a devenit soţia lui.

10 Haran, fratele său, şi-a luat o soţie în al treilea an al săptămânii a treia [1928 AM] şi ea i-a născut un fiu în al şaptelea an al acestei săptămâni [1932 AM] şi i-a pus numele Lot.

11 Şi Nahor, fratele său, şi-a luat o soţie.

12 Şi în al şaizecilea an al vieţii lui Avram, adică în a patra săptămână, în al patrulea an al acesteia, [1936 AM] Avram s-a sculat noaptea şi a ars casa idolilor şi a ars tot ce era în casă şi nimeni n-a ştiut.

13 Şi s-au sculat noaptea şi au căutat să-şi salveze zeii din mijlocul focului.

14 Haran s-a grăbit să-i salveze, dar focul l-a cuprins şi a fost ars în foc şi a murit în Urul Caldeii, înaintea tatălui său Terah, şi l-au îngropat în Urul Caldeii.

15 Şi Terah a ieşit din Urul Caldeii, el şi fiii lui, ca să meargă în ţara Libanului şi în ţara Canaanului şi a locuit în ţara Haranului, iar Avram a locuit cu Terah, tatăl său, în Haran, două săptămâni de ani.

16 Şi în a şasea săptămână, în al cincilea an al acesteia, [1951 AM] Avram a stat treaz toată noaptea, în luna nouă a lunii a şaptea, ca să privească stelele de seară până dimineaţă, ca să vadă cum va fi anul în ceea ce priveşte ploile; şi era singur când a stat şi a privit.

17 Şi un cuvânt i-a venit în inimă şi a zis: „Toate semnele stelelor, semnele lunii şi ale soarelui sunt toate în mâna Domnului. De ce să le cercetez?"

18 Dacă vrea, face să plouă dimineaţa şi seara; Şi dacă El doreşte, El o reţine, Şi toate lucrurile sunt în mâna lui.

19 Şi s-a rugat în noaptea aceea şi a zis: „Dumnezeul meu, Dumnezeule Preaînalt, Tu eşti singurul Dumnezeul meu,

Şi Pe Tine şi stăpânirea Ta te-am ales.

Şi Tu ai creat toate lucrurile,

Şi toate lucrurile care sunt lucrarea mâinilor Tale.

20 Izbăveşte-mă din mâinile duhurilor rele care stăpânesc gândurile inimilor oamenilor,

Şi să nu mă rătăcească de la Tine, Dumnezeul meu.

Şi mă întăreşte pe mine şi sămânţa mea pentru totdeauna

„Ca să nu ne rătăcim de acum înainte şi pentru totdeauna."

21 El a zis: „Mă voi întoarce oare la Ur, în Haldeii, cei ce caută faţa Mea, ca să mă întorc la ei? Să rămân eu oare în locul acesta? Calea cea dreaptă înaintea Ta va izbucni în mâinile robului Tău, ca să o împlinească, şi eu nu voi umbla în vicleşugul inimii mele, Dumnezeul meu."

22 Şi a terminat de vorbit şi de rugat, şi iată că cuvântul Domnului i-a fost trimis prin mine, zicând: „Ieşi din ţara ta, din rudele tale şi din casa tatălui tău, şi vino în ţara pe care ţi-o voi arăta şi te voi face un neam mare şi numeros."

23 Şi te voi binecuvânta

Şi voi face numele Tău mare,

Şi vei fi binecuvântat pe pământ,

Şi în Tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului, Şi îi voi binecuvânta pe cei ce te binecuvântează, Şi blestemă-i pe cei ce te blestemă.

24. Eu voi fi Dumnezeul tău, al fiului tău şi al fiului fiului tău şi al întregii tale seminţe; nu te teme, de acum înainte şi din neam în neam de neam ale pământului. Eu sunt Dumnezeul tău.

25 Şi Domnul Dumnezeu a zis: „Deschideţi-i gura şi urechile, ca să audă şi să vorbească cu gura lui, cu limba care a fost descoperită; căci aceasta încetase din gura tuturor copiilor oamenilor din ziua prăbuşirii (a Babilonului).

26 Şi i-am deschis gura, urechile şi buzele şi am început să vorbesc cu el în ebraică, în limba creaţiei.

27 Şi a luat cărţile părinţilor săi, şi acestea erau scrise în ebraică, şi le-a transcris şi a început de acum înainte să le studieze, şi i-am făcut cunoscut ceea ce nu putea (înţelege), şi le-a studiat în timpul celor şase luni ploioase.

28 Şi s-a întâmplat în al şaptelea an al săptămânii a

© Biblioteca Spirituală

şasea [1953 AM] că i-a vorbit tatălui său şi i-a spus că va părăsi Haranul ca să meargă în ţara Canaanului ca să o vadă şi să se întoarcă la el.

29 Tatăl său, Terah, i-a zis: „Du-te în pace!" Fie ca Dumnezeul cel veşnic să-ţi îndrepte calea.

Şi Domnul să fie cu tine şi să te păzească de orice rău,

Şi dăruieşte-ţi har, milă şi favoare înaintea celor ce te văd, Şi fie ca niciunul dintre copiii oamenilor să nu aibă putere asupra ta să-ţi facă rău; Du-te în pace.

30 Dacă vezi o ţară plăcută ochilor tăi ca să locuieşti în ea, scoală-te şi ia-mă la tine şi ia cu tine şi pe Lot, fiul lui Haran, fratele tău, ca pe fiul tău. Domnul să fie cu tine.

31 Şi Nahor, fratele tău, să plece cu mine până te vei întoarce în pace, şi vom merge cu toţii împreună cu tine."

CAPITOLUL 13

1 Avram a plecat din Haran şi a luat pe Sarai, soţia sa, şi pe Lot, fiul fratelui său, Haran, în ţara Canaanului. A venit în Asiria şi s-a îndreptat spre Sihem şi a locuit lângă un stejar înalt.

2 El a văzut, şi iată că ţara era foarte plăcută, de la intrarea în Hamat până la stejarul cel înalt.

3 Domnul i-a zis: „Ţie şi seminţei tale îţi voi da ţara ace asta."

4 A zidit acolo un altar şi adus pe el o jertfă arse Domnului, care i se arătase.

5 Şi s-a mutat de acolo la munte... Betelul la apus şi Ai la răsărit şi şi-a întins cortul acolo.

6 Şi a privit şi iată că ţara era foarte întinsă şi bună şi totul creştea pe ea - viţă de vie, smochine, rodii, stejari, silici, terebinţi, pomi de măsline, cedri, chiparoşi, curmali şi toţi copacii din câmpie; şi pe munţi era apă.

7 Şi a binecuvântat pe Domnul care îl scosese din Ur din Caldeea şi îl adusese în ţara aceasta.

8 Şi s-a întâmplat în primul an, în săptămâna a şaptea, la luna nouă a lunii întâi, [1954 AM] că a zidit un altar pe acest munte şi a chemat Numele Domnului: „Tu, Dumnezeul veşnic, eşti Dumnezeul meu."

9 Şi a adus pe altar o jertfă arsă Domnului, ca El să fie cu el şi să nu-l părăsească în toate zilele vieţii lui.

10 Şi a plecat de acolo şi s-a dus spre miazăzi şi a ajuns la Hebron. Hebronul a fost zidit atunci şi a locuit acolo doi ani. Apoi s-a dus (de acolo) în ţara miazăzi, la Bealot, şi a fost foamete în ţară.

11 Şi Avram a intrat în Egipt în al treilea an al săptămânii şi a locuit în Egipt cinci ani înainte ca soţia lui să fie smulsă de la el.

12 Tanaisul din Egipt a fost zidit pe vremea aceea, şapte ani după Hebron.

13 Şi s-a întâmplat când Faraon a luat-o pe Sarai, soţia lui Avram, că Domnul a lovit pe Faraon şi casa lui cu mari urgii din cauza Sarai, soţia lui Avram.

14 Avram era foarte bogat, având oi şi vite, măgari, cai şi cămile, robi şi roabe şi foarte mult argint şi aur. Şi Lot, fiul fratelui său, era bogat.

15 Şi Faraon a dat-o înapoi pe Sarai, soţia lui Avram, şi l-a trimis afară din ţara Egiptului. Şi Avram a călătorit la locul unde îşi întinsese cortul la început, la locul altarului, având Ai la răsărit şi Betel la apus, şi a binecuvântat pe Domnul Dumnezeul său, care îl adusese înapoi în pace.

16 Şi s-a întâmplat în al patruzeci şi unulea an de jubileu, în al treilea an al primei săptămâni [1963 AM], că s-a întors în locul acesta şi a adus acolo o jertfă de tot şi a chemat Numele Domnului şi a zis: „Tu, Dumnezeul Preaînalt, eşti Dumnezeul meu în veci de veci."

17 Şi în al patrulea an al acestei săptămâni [1964 AM] Lot s-a despărţit de el şi Lot a locuit în Sodoma, iar oamenii Sodomei erau foarte păcătoşi.

18 Şi l-a întristat în inima lui că fiul fratelui său se despărţise de el; căci nu avea copii.

19 În anul acela când Lot a fost luat în robie, Domnul i-a zis lui Avram, după ce Lot s-a despărţit de el, în al patrulea an al acestei săptămâni: „Ridică-ţi ochii din locul unde locuieşti spre miazănoapte şi spre miazăzi, spre apus şi spre răsărit."

20 Căci tot pământul pe care îl vezi ţi-l voi da ţie şi seminţei tale pentru totdeauna şi voi face sămânţa ta ca nisipul mării; chiar dacă ar putea număra cineva praful pământului, tot sămânţa ta nu va fi numărată.

21 Scoală-te, străbate ţara în lungimea şi în lăţimea ei şi priveşte-o în toată, căci seminţei tale o voi da.' Şi Avram sa dus la Hebron şi a locuit acolo.

22 Şi în anul acestaau venit Chedorlaomer, regele Elamului, şi Amrafel, regele Şinarului, şi Arioc, regele Şelasarului, şi Tergal, regele Goiimului, şi l-au ucis pe regele Gomorei. Şi regele Sodomei a fugit, şi mulţi au căzut prin răni în valea Sidim, lângă Marea Sărată.

23 Au luat captivi Sodoma, Adam şi Ţeboim şi l-au luat captiv şi pe Lot, fiul fratelui lui Avram, cu toate bunurile lui şi s-au dus la Dan.

24 Şi unul dintre cei care scăpase a venit şi i-a spus lui Avram că fiul fratelui său fusese luat captiv şi (Avram) şi-a înarmat slujitorii casei...

25 ... pentru Avram şi pentru semînţa lui, a zecea parte din cele dintâi roade pentru Domnul; şi Domnul a rânduit aceasta ca o poruncă veşnică, ca să o dea preoţilor care slujeau înaintea Lui, ca să o stăpânească pe vecie.

26 Şi la această lege nu este limită de zile; căci El a rânduit-o pentru generaţii, pentru totdeauna, ca ei să dea Domnului zeciuiala din orice, din sămânţă, din vin, din untdelemn, din vite şi din oi.

27 Şi le-a dat preoţilor Săi ca să mănânce şi să bea cu bucurie înaintea Lui.

28 Împăratul Sodomei a venit la el, s-a închinat înaintea lui şi a zis: „Domnul nostru Avram, dă-ne nouă sufletele pe care le-ai izbăvit, dar prada să fie a ta."

29 Şi Avram i-a zis: „Îmi ridic mâinile către Dumnezeul Cel Preaînalt, nici măcar un fir, nici o şiretură de încălţăminte nu voi lua nimic din ce este al tău, ca să nu zici: «*L-am îmbogăţit pe Avram!*»" În afară de ce au mâncat tinerii şi partea oamenilor care au mers cu mine: Aner, Eşcol şi Mamre. Aceştia îşi vor lua partea lor."

CAPITOLUL 14

1 După aceste lucruri, în al patrulea an al acestei săptămâni, la luna nouă a lunii a treia, cuvântul Domnului

© Biblioteca Spirituală

a venit în vis către Avram, zicând: „Nu te teme, Avram; Eu sunt apărătorul tău şi răsplata ta va fi foarte mare."

2 Şi el a zis: „Doamne, Doamne, ce-mi vei da? Eu plec de aici fără copii, iar fiul lui Maseq, fiul roabei mele, este Damasek Eliezer. El va fi moştenitorul meu, şi mie nu miai dat niciun urmaş."

3 Şi i-a zis: „Acesta nu va fi moştenitorul tău, ci unul care va ieşi din intestinele tale; el va fi moştenitorul tău."

4. L-a scos afară şi i-a zis: „Priveşte spre cer şi numără stelele, dacă le poţi număra."

5 Şi s-a uitat spre cer şi a privit stelele. Şi i-a zis: „Aşa va fi sămânţa ta."

6 Ela crezut în Domnul, şi aceasta i s-a socotit ca neprihănire.

7 Şi i-a zis: „Eu sunt Domnul, care te-am scos din Ur, din Haldeea, ca să-ţi dau ţara canaaniţilor ca s-o stăpâneşti pe vecie; şi Eu voi fi Dumnezeul tău şi al seminţei tale după tine."

8 Şi a zis: „Doamne, Doamne, prin ce voi şti că o voi moşteni?"

9 Şi i-a zis: „Ia-Mi o junincă de trei ani, o capră de trei ani, o oaie de trei ani, o turturele şi un porumbel." 10 Şi a luat toate acestea la mijlocul lunii şi s-a aşezat la stejarul lui Mamre, care este lângă Hebron.

11 Şi a zidit acolo un altar şi a jertfit pe toate acestea; şi a vărsat sângele lor pe altar şi le-a împărţit la mijloc şi le-a pus una în faţa alteia; dar păsările nu le-a împărţit.

12 Şi păsările au căzut peste bucăţi, iar Avram le-a alungat şi nu a lăsat păsările să le atingă.

13 Şi s-a întâmplat, când a apus soarele, că o extaz a căzut peste Avram şi iată! o groază de întuneric mare a căzut peste el şi i s-a spus lui Avram: „Să ştii sigur că sămânţa ta va fi străină într-o ţară care nu este a lor şi îi vor ţine în robie şi îi vor asupri patru sute de ani."

14 Şi pe neamul căruia îi vor fi robi îl voi judeca, şi după aceea vor ieşi de acolo cu multe averi.

15 Şi te vei duce în pace la părinţii tăi şi vei fi îngropat la o bătrâneţe fericită.

16 Dar în a patra generaţie se vor întoarce aici, căci nelegiuirea amoriţilor nu este încă deplină."

17 Şi s-a trezit din somn şi s-a sculat, iar soarele apusese; şi iată că era o flacără, şi iată că un cuptor fumega şi o flacără de foc trecea printre bucăţi.

18 În ziua aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram, zicând: „Seminţei tale îi voi da ţara aceasta, de la râul Egiptului până la râul cel mare, râul Eufrat: cheniţii, cheniziţii, cadmoniţii, periziţii, refaimiţii, pacoreţii, heviţii, amoriţii, canaaniţii, ghirgasiţii şi iebusiţii."

19 Şi a trecut ziua, şi Avram a adus bucăţile şi păsările, şi darurile lor de fructe şi jertfele lor de băutură, şi focul le-a mistuit.

20 Şi în ziua aceea am făcut un legământ cu Avram, aşa cum făcusem legământ cu Noe în luna aceasta; şi Avram a reînnoit sărbătoarea şi rânduiala pentru sine pe vecie.

21 Avram s-a bucurat şi i-a spus Sarei, soţiei sale, toate aceste lucruri; şi a crezut că va avea urmaşi, dar ea n-a născut.

22 Sarai i-a dat sfat soţului ei, Avram, şi i-a zis: „Intră la Agar, roaba mea egipteancă; poate că-ţi voi aduce urmaşi prin ea."

23 Avram a ascultat glasul Sarai, soţiei sale, şi i-a zis: „Fă aşa!" Sarai a luat-o pe Agar, roaba ei, egipteanca, şi a dat-o lui Avram, soţul ei, de soţie.

24 Şi el a intrat la ea, şi ea a zămislit şi i-a născut un fiu, şi el i-a pus numele Ismael, în al cincilea an al acestei săptămâni [1965 AM]; şi acesta era al optzeci şi şaselea an din viaţa lui Avram.

CAPITOLUL 15

1 În al cincilea an al săptămânii a patra a acestui jubileu, în luna a treia, la mijlocul lunii, Avram a sărbătorit sărbătoarea pârgelor secerişului de grâu.

2 Şi a adus pe altar jertfe noi, cele dintâi roade ale rodului, Domnului, o junincă, o capră şi o oaie pe altar, ca jertfă arse Domnului; darurile lor de roade şi jertfele lor de băutură le-a adus pe altar cu tămâie.

3 Domnul i S-a arătat lui Avram şi i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul Atotputernic; arată-te înaintea Mea şi fii desăvârşit."

4 Voi face legământul Meu între Mine şi tine şi te voi înmulţi foarte mult.

5 Avram a căzut cu faţa la pământ, iar Dumnezeu i-a vorbit şi i-a zis:

6 „Iată, porunca Mea este cu tine, Şi vei fi tatăl multor neamuri.

7 Nici numele tău nu va mai fi numit Avram, Dar numele tău, de acum înainte şi pentru totdeauna, va fi Avraam. Căci te-am făcut tatăl multor neamuri.

8 Te voi face foarte mare,
Şi te voi face neamuri,
Şi împăraţi vor ieşi din tine.

9 Voi stabili legământul Meu între Mine şi tine şi sămânţa ta după tine, din generaţia în generaţie, ca un legământ veşnic, ca să fiu Dumnezeu pentru tine şi pentru sămânţa ta după tine.

10 Ţie şi seminţei tale după tine voi da ţara în care ai locuit ca străin, ţara Canaanului, ca s-o stăpâneşti pe vecie; şi Eu voi fi Dumnezeul lor.

11 Domnul a zis lui Avraam: „Cât despre tine, păzeşte legământul Meu, tu şi sămânţa ta după tine. Tăiaţi împrejur pe orice bărbat dintre voi şi tăiaţi-vă prepuţul; şi acesta va fi un semn al legământului veşnic între Mine şi voi.

12 În ziua a opta, să circumcideţi pe orice copil de parte bărbătească, din generaţiile voastre, pe cel născut în casă sau pe cel pe care l-aţi cumpărat cu bani de la vreun străin, pe care l-aţi dobândit, dar care nu este din sămânţa voastră.

13 Cine se va născut în casa ta va fi tăiat împrejur, şi cine iai cumpărat cu argint va fi tăiat împrejur; şi legământul Meu va fi în trupul vostru ca o poruncă veşnică.

14. Iar bărbatul necircumcis, care nu va fi circumcis în carnea prepuţului său în ziua a opta, sufletul acela va fi nimicit din poporul său, pentru că a încălcat legământul Meu.

15 Dumnezeu i-a zis lui Avraam: „Cât despre Sarai,

© Biblioteca Spirituală

soţia ta, numele ei nu se va mai numi Sarai, ci numele ei va fi Sara."

16 O voi binecuvânta şi-ţi voi da un fiu prin ea; îl voi binecuvânta şi el va ajunge o naţiune şi împăraţi ai neamurilor vor ieşi din el.

17 Avraam a căzut cu faţa la pământ şi s-a bucurat şi a zis în inima lui: „Se va naşte oare un fiu unui om de o sută de ani, iar Sara, cea de nouăzeci de ani, va naşte?"

18 Şi Avraam a zis lui Dumnezeu: „O, de-ar trăi Ismael înaintea ta!"

19 Dumnezeu a zis: „Da, şi Sara îţi va naşte un fiu şi-i vei pune numele Isaac. Voi întemeia legământul Meu cu ea şi cu sămânţa lui după el, un legământ veşnic."

20 Cât despre Ismael, te-am ascultat şi iată, îl voi binecuvânta, îl voi face mare şi îl voi înmulţi foarte mult; va născut doisprezece prinţi şi îl voi face un neam mare.

21 Dar legământul Meu îl voi întemeia cu Isaac, pe care ţi-l va naşte Sara, în zilele acestea, la anul care vine."

22 Şi a încetat să mai vorbească cu el, şi Dumnezeu S-a înălţat de la Avraam.

23 Şi Avraam a făcut aşa cum îi spusese Dumnezeu şi a luat pe fiul său Ismael şi pe toţi cei născuţi în casa lui şi pe care îi cumpărase cu banii lui, pe toţi copiii de parte bărbătească din casa lui, şi le-a circumcis carnea prepuţului.

24 Şi chiar în ziua aceea a fost Avraam circumcis, şi toţi oamenii din casa lui, <şi cei născuţi în casă> şi toţi cei pe care îi cumpărase cu bani de la copiii străinului, au fost circumcişi împreună cu el.

25 Această lege este pentru toate generaţiile, pentru totdeauna; nu se vor tăia împrejur zilele şi nu se va omite o zi din cele opt zile, căci este o poruncă veşnică, rânduită şi scrisă pe tablele cereşti.

26 Şi oricine se naşte, al cărui prepuţ nu este circumcis în a opta zi, nu este din rândul copiilor legământului pe care Domnul l-a făcut cu Avraam, ci din rândul copiilor pieirii; şi nici nu este pe el vreun semn că este al Domnului, ci (este destinat) să fie nimicit şi ucis de pe pământ şi să fie dezrădăcinat din pământ, pentru că a încălcat legământul Domnului Dumnezeului nostru.

27 Căci toţi îngerii prezenţei şi toţi îngerii sfinţirii au fost creaţi astfel din ziua creării lor şi înaintea îngerilor prezenţei şi a îngerilor sfinţirii El a sfinţit pe Israel, ca ei să fie cu El şi cu sfinţii Săi îngeri.

28 Şi porunceşte copiilor lui Israel şi lasă-i să păzească semnul acestui legământ pentru generaţiile lor, ca o poruncă veşnică, şi nu vor fi stârniţi din ţară.

29 Căci porunca aceasta este rânduită ca un legământ, pe care să-l păzească pe vecie printre toţi copiii lui Israel.

30 Domnul nu i-a făcut să se apropie de El pe Ismael, pe fiii lui, pe fraţii lui şi pe Esau şi nu i-a ales pentru că sunt copiii lui Avraam, ci pentru că îi cunoştea, ci a ales pe Israel să fie poporul Său.

31 Şi El l-a sfinţit şi l-a adunat dintre toţi copiii oamenilor; căci sunt multe neamuri şi multe popoare şi toate sunt ale Lui şi peste toate a pus duhuri în autoritate ca să-i abate de la El.

32 Dar peste Israel n-a rânduit niciun înger sau duh, căci El singur este conducătorul lor şi îi va păzi şi îi va cere din mâna îngerilor Săi şi a duhurilor Sale şi din mâna tuturor puterilor Sale, ca să-i păzească şi să-i binecuvânteze şi ca ei să fie ai Lui şi El să fie al lor de acum înainte şi pentru totdeauna.

33 Şi acum îţi anunţ că fiii lui Israel nu vor respecta această rânduială şi nu îşi vor circumciza fiii conform întregii legi; căci în trupul circumciziei lor vor omite această circumcizie a fiilor lor şi toţi ei, fiii lui Beliar, îşi vor lăsa fiii necircumcişi aşa cum s-au născut.

34 Şi va fi o mare mânie din partea Domnului împotriva copiilor lui Israel, pentru că au părăsit legământul Lui şi sau abătut de la cuvântul Lui şi au provocat şi au blasfemiat, întrucât nu respectă rânduiala acestei legi; căci şi-au tratat membrii ca neamurile, astfel încât să fie îndepărtaţi şi dezrădăcinaţi din ţară. Şi nu va mai fi iertare sau iertare pentru ei [pentru ca să existe iertare şi iertare] pentru tot păcatul acestei rătăciri veşnice.

CAPITOLUL 16

1 Şi în luna nouă a lunii a patra, ne-am arătat lui Avraam, la stejarul lui Mamre şi am vorbit cu el şi i-am anunţat că Sara, soţia lui, îi va da un fiu.

2 Şi Sara a râs, căci a auzit că noi am spus aceste cuvinte lui Avraam şi noi am mustrat-o, iar ea s-a înfricoşat şi a negat că râsese din cauza cuvintelor acelea.

3 Şi i-am spus numele fiului ei, aşa cum numele lui este rânduit şi scris în tablele cereşti (adică Isaac),

4 Şi (că) când ne-am întoarce la ea la un moment dat, ea ar fi zămislit un fiu.

5 Şi în luna aceasta Domnul Şi-a executat judecăţile împotriva Sodomei, Gomorei, Ţeboimului şi întregului ţinut al Iordanului şi le-a ars cu foc şi pucioasă şi le-a nimicit până în ziua de azi, aşa cum [iată] ţi-am spus toate faptele lor, că sunt răi şi foarte păcătoşi şi că se spurcă şi comit curvie în trupul lor şi săvârşesc necurăţie pe pământ.

6 Şi, în mod similar, Dumnezeu va executa judecata asupra locurilor unde au făcut după necurăţia Sodomiţilor, asemenea judecăţii Sodomei.

7 L-am mântuit însă pe Lot, căci Dumnezeu Şi-a adus aminte de Avraam şi l-a scos din mijlocul prăbuşirii.

8 El şi fiicele lui au săvârşit un păcat cum nu mai fusese pe pământ din zilele lui Adam până în vremea lui; căci omul s-a culcat cu fiicele lui.

9 Şi iată, a fost poruncit şi gravat cu privire la toată seminţia lui, pe tablele cereşti, ca să-i îndepărteze şi să-i dezrădăcineze şi să execute judecata asupra lor precum judecata Sodomei şi să nu lase nicio sămânţă a omului pe pământ în ziua condamnării.

10 În luna aceasta, Avraam a plecat din Hebron şi a locuit între Cades şi Şur, în munţii Gherar.

11 Şi la mijlocul lunii a cincea s-a mutat de acolo şi a locuit la Fântâna Jurământului.

12 Şi la mijlocul lunii a şasea, Domnul a cercetat-o pe Sara şi a făcut cu ea aşa cum spusese; şi ea a rămas însărcinată.

13 Ea a născut un fiu în luna a treia. La mijlocul lunii,

© Biblioteca Spirituală

la vremea despre care vorbise Domnul lui Avraam, la sărbătoarea primelor roade ale secerişului, s-a născut Isaac.

14 Avraam a circumcis pe fiul său în ziua a opta; el a fost primul care a fost circumcis, după legământul rânduit pentru totdeauna.

15 Şi în al şaselea an al săptămânii a patra, am venit la Avraam, la Fântâna Jurământului, şi i ne-am arătat [aşa cum i-am spus Sarei că ne vom întoarce la ea şi că ea va fi conceput un fiu].

16 Şi ne-am întors în luna a şaptea şi am găsit-o pe Sara însărcinată înaintea noastră] şi l-am binecuvântat şi i-am vestit toate lucrurile care fuseseră hotărâte cu privire la el, ca să nu moară până nu va mai naşte şase fii şi să-i vadă înainte de a muri; ci ca în Isaac să-i fie numită sămânţa.

17 Şi toată sămânţa fiilor lui va fi din neamuri şi va fi socotită printre neamuri; dar dintre fiii lui Isaac va deveni unul o sămânţă sfântă şi nu va fi socotită printre neamuri.

18 Căci el va deveni partea Celui Preaînalt şi toată sămânţa lui va cădea în stăpânirea lui Dumnezeu, ca să fie pentru Domnul un popor al Său mai presus de toate neamurile şi să devină o împărăţie, preoţi şi un neam sfânt.

19 Şi ne-am dus la drum şi i-am spus Sarei tot ce i-am spus, şi amândoi s-au bucurat de o bucurie foarte mare.

20 Şi a zidit acolo un altar Domnului, care îl izbăvise şi care îl făcea să se bucure în ţara în care locuia ca străin. Şi a sărbătorit o sărbătoare de bucurie în luna aceasta, şapte zile, lângă altarul pe care îl zidise la Fântâna Jurământului.

21 Şi a construit colibe pentru sine şi pentru slujitorii săi în această sărbătoare şi a fost primul care a sărbătorit sărbătoarea corturilor pe pământ.

22 În aceste şapte zile, aducea în fiecare zi pe altar o jertfă arse Domnului: doi boi, doi berbeci, şapte oi şi un ţap, ca jertfă de păcat, ca să facă ispăşire pentru sine şi pentru sămânţa lui.

23 Şi, ca jertfă de mulţumire, şapte berbeci, şapte iezi, şapte oi şi şapte ţapi, împreună cu darurile lor de roade şi jertfele lor de băutură; şi a ars toată grăsimea lor pe altar, o jertfă aleasă Domnului, de o mireasmă plăcută.

24 Şi a ars dimineaţa şi seara tămâie parfumată, galbanum, stac, nard, smirnă, mirodenii aromatice şi tufiş; toate aceste şapte le-a adus ca jertfă, zdrobite şi amestecate în părţi egale şi curate.

25 Şi a sărbătorit această sărbătoare timp de şapte zile, bucurându-se din toată inima şi din tot sufletul, el şi toţi cei ce erau în casa lui; şi nu era niciun străin cu el, nici vreun necircumcis.

26 Şi a binecuvântat pe Creatorul său, care l-a creat în generaţia lui, căci l-a creat după bunăvoinţa Lui; căci ştia şi a înţeles că din el va răsări o săditoare a dreptăţii pentru generaţiile veşnice şi din el o sămânţă sfântă, ca să devină asemenea Celui care a făcut toate lucrurile.

27 Şi a binecuvântat şi s-a bucurat şi a numit această sărbătoare sărbătoarea Domnului, o bucurie plăcută Dumnezeului Celui Preaînalt.

28 Şi l-am binecuvântat pe el pe vecie şi pe toată seminţia lui după el, prin toate generaţiile pământului, pentru că a sărbătorit această sărbătoare la vremea ei, conform mărturiei tablelor cereşti.

29 De aceea este rânduit pe tablele cereşti cu privire la Israel să prăznuiască sărbătoarea Corturilor şapte zile cu bucurie, în luna a şaptea, o faptă plăcută Domnului; o lege veşnică pentru generaţiile lor, în fiecare an.

30 Şi pentru aceasta nu există limită de zile; căci este rânduit pe vecie pentru Israel să o sărbătorească, să locuiască în colibe, să-şi pună cununi pe cap, să ia crengi verzi şi sălcii din pârâu.

31 Avraam a luat ramuri de finic şi rod de pomi frumoşi şi, în fiecare zi, de şapte ori pe zi dimineaţa, înconjura altarul cu ramurile, lăudând şi mulţumind Dumnezeului său cu bucurie pentru toate lucrurile.

CAPITOLUL 17

1 În primul an al celei de-a cincea săptămâni, Isaac a fost înţărcat în acest jubileu [1982 AM] şi Avraam a făcut un mare ospăţ în luna a treia, în ziua în care fiul său Isaac a fost înţărcat.

2 Şi Ismael, fiul Agarului, egipteanca, era înaintea tatălui său Avraam, în locul lui, iar Avraam s-a bucurat şi L-a binecuvântat pe Dumnezeu pentru că şi-a văzut fiii şi nu a murit fără copii.

3 Şi şi-a adus aminte de cuvintele pe care i le spusese în ziua în care Lot se despărţise de el şi s-a bucurat pentru că Domnul i-a dat sămânţă pe pământ ca să moştenească pământul şi L-a binecuvântat cu toată gura Sa pe Creatorul tuturor lucrurilor.

4 Sara l-a văzut pe Ismael cântând şi dansând, iar pe Avraam bucurându-se de mare bucurie. A cuprins gelozia lui Ismael şi i-a zis lui Avraam: „Izgoneşte pe această roabă şi pe fiul ei, căci fiul acestei roabe nu va moşteni împreună cu fiul meu, Isaac."

5 Lucrul acesta a fost greu în ochii lui Avraam, din cauza roabei sale şi din cauza fiului său, încât i-a izgonit de la el.

6 Dumnezeu i-a zis lui Avraam: „Să nu-ţi pară rău din pricina copilului şi a roabei; ascultă de cuvintele ei şi fă tot ce ţi-a spus Sara; căci în Isaac ţi se va chema numele şi sămânţa."

7 Cât despre fiul acestei roabe, îl voi face un neam mare, pentru că este din sămânţa ta.'

8 Avraam s-a sculat dis-de-dimineaţă, a luat pâine şi un burduf cu apă, le-a pus pe umerii Agar şi ai copilului şi i-a dat drumul.

9 Şi a plecat şi a rătăcit în pustiul Beer-Şeba; apa din burduf s-a terminat, iar copilul a avut sete şi nu a mai putut merge mai departe şi a căzut.

10 Mama lui l-a luat şi l-a aruncat sub un măslin şi s-a dus şi a şezut în faţa lui, la o distanţă de o lovitură de arc, căci zicea: „Să nu văd moartea copilului meu!" Şi, pe când şedea, a plâns.

11 Şi un înger al lui Dumnezeu, unul dintre sfinţi, i-a zis: „De ce plângi, Agar? Scoală-te, ia copilul şi ţine-l în mână, căci Dumnezeu ţi-a auzit glasul şi a văzut copilul."

© Biblioteca Spirituală

12 Şi şi-a deschis ochii şi a văzut o fântână cu apă; s-a dus şi şi-a umplut burduful cu apă şi i-a dat copilului ei să bea. Apoi s-a sculat şi s-a dus spre pustiul Paran.

13 Copilul a crescut şi a devenit arcaş; Dumnezeu era cu el; şi mama lui i-a luat o soţie dintre fiicele Egiptului.

14 Ea i-a născut un fiu, căruia el i-a pus numele Nebaiot; căci a zis ea: „Domnul a fost aproape de mine când L-am chemat."

15 Şi s-a întâmplat în a şaptea săptămână, în primul an al acesteia [2003 AM], în prima lună a acestui jubileu, în a doisprezecea zi a acestei luni, s-au auzit glasuri în cer cu privire la Avraam, că el a fost credincios în tot ce i-a spus şi că L-a iubit pe Domnul şi că în orice necaz a fost credincios.

16 Şi prinţul Mastêmâ a venit şi a zis înaintea lui Dumnezeu: „Iată, Avraam îl iubeşte pe Isaac, fiul său, şi îl găseşte mai mult decât orice; porunceşte-i să-l aducă ca ardere de tot pe altar şi vei vedea dacă va împlini această poruncă şi vei şti dacă este credincios în tot ceea ce-l vei încerca."

17 Domnul ştia că Avraam era credincios în toate necazurile lui; căci îl ispitise în ţara lui şi cu foamete, îl ispitise cu bogăţiile regilor şi îl ispitise din nou prin soţia lui, când ea a fost smulsă (de lângă el), şi cu circumcizia; şi îl ispitise prin Ismael şi Agar, roaba lui, când i-a trimis afară.

18 Şi în tot ce l-a încercat, a fost găsit credincios; sufletul lui nu s-a răbdat şi nu a întârziat la lucru; căci a fost credincios şi iubitor de Domnul.

CAPITOLUL 18

1 Dumnezeu i-a zis: „Avraame, Avraame!" Şi el a zis: „Iată-mă!"

2 Şi a zis: „Ia-ţi fiul iubit, pe Isaac, pe care-l iubeşti, du-te în ţara cea înaltă şi jertfeşte-l pe unul dintre munţii pe care ţi-l voi arăta."

3 S-a sculat dis-de-dimineaţă, şi-a pus şaua pe măgar şi a luat cu el pe cei doi tineri ai săi şi pe Isaac, fiul său, a despicat lemnele pentru arderea de tot şi s-a dus la locul acela a treia zi şi a văzut locul de departe.

4 Şi a ajuns la o fântână cu apă şi le-a zis slujitorilor săi: „Rămâneţi aici cu măgarul, iar eu şi băiatul vom merge (acolo); după ce ne vom fi închinat, ne vom întoarce la voi."

5 A luat lemnele pentru jertfa de tot şi le-a pus peste Isaac, fiul său; a luat în mână focul şi cuţitul şi s-au dus amândoi împreună în locul acela.

6 Isaac a zis tatălui său: „Tată!" Şi el a zis: „Iată-mă, fiule!" Şi el i-a zis: „Iată focul, cuţitul şi lemnele; dar unde este oaia pentru jertfa de tot, tată?"

7 Şi a zis: „Dumnezeu Îşi va purta de grijă de o oaie pentru ardere de tot, fiule!" Şi s-a apropiat de locul muntelui lui Dumnezeu.

8 Şi a zidit un altar şi a pus lemnele pe altar şi a legat pe Isaac, fiul său, şi l-a pus pe lemnele care erau pe altar şi şia întins mâna să ia cuţitul ca să-l junghie pe Isaac, fiul său.

9 Şi am stat înaintea lui şi înaintea prinţului Mastêmâ, iar Domnul a zis: „Porunceşte-i să nu pună mâna pe băiat şi să nu-i facă nimic, căci am arătat că se teme de Domnul."

10 L-am strigat din ceruri şi i-am zis: „Avraame, Avraame!" El s-a înspăimântat şi a zis: „Iată-mă!"

11 I-am zis: „Să nu-ţi pui mâna pe băiat şi să nu-i faci nimic; căci acum am arătat că te temi de Domnul şi nu Miai cruţat pe fiul tău, pe întâiul tău născut."

12 Şi prinţul Mastêmâ a fost ruşinat; şi Avraam şi-a ridicat ochii şi s-a uitat, şi iată un berbec prins... de coarne, şi Avraam s-a dus şi a luat berbecul şi l-a adus ca ardere de tot în locul fiului său.

13 Şi Avraam a numit locul acela „Domnul a văzut", de aceea se zice pe munte: „Domnul a văzut", acela este Muntele Sionului.

14 Şi Domnul l-a chemat pe Avraam pe numele lui a doua oară din ceruri, aşa cum ne-a făcut să ne arătăm ca să-i vorbim în Numele Domnului.

15 Şi a zis: „Pe Mine Însumi jur, zice Domnul, pentru că ai făcut lucrul acesta şi nu Mi-ai cruţat pe fiul tău, pe fiul tău iubit, te voi binecuvânta şi-ţi voi înmulţi sământa, ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul mării. Sământa ta va stăpâni cetăţile vrăjmaşilor ei.

16 Şi în sământa ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului, pentru că ai ascultat de glasul Meu şi am arătat tuturor că Îmi eşti credincios în tot ce ţi-am spus: „Du-te în pace!"

17 Şi Avraam s-a dus la tinerii săi şi s-au sculat şi au mers împreună la Beer-Şeba. Şi Avraam [2010 AM] a locuit lângă Fântâna Jurământului.

18 Şi a sărbătorit această sărbătoare în fiecare an, şapte zile cu bucurie şi a numit-o sărbătoarea Domnului, potrivit celor şapte zile în care a plecat şi s-a întors în pace. 19 Şi astfel a fost rânduit şi scris pe tablele cereşti cu privire la Israel şi la seminţia lui ca ei să prăznuiască această sărbătoare şapte zile cu bucuria sărbătorii.

CAPITOLUL 19

1 În primul an al primei săptămâni, în al patruzeci şi al doilea an de jubileu, Avraam s-a întors şi a locuit în faţa Hebronului, adică Chiriat-Arba, timp de două săptămâni de ani.

2 Şi în primul an al celei de-a treia săptămâni a acestui jubileu s-au împlinit zilele vieţii Sarei şi ea a murit în Hebron.

3 Şi Avraam s-a dus să o jelească şi să o îngroape, şi l-am pus la încercare [să vedem] dacă duhul lui este răbdător şi dacă nu se mânie de cuvintele gurii lui; şi a fost găsit răbdător în aceasta şi nu s-a tulburat.

4 Căci, cu răbdare a duhului, a vorbit cu copiii lui Het, cu intenţia ca aceştia să-i dea un loc unde să-şi îngroape mortul.

5 Domnul i-a dat har înaintea tuturor celor ce-l vedeau şi a implorat cu blândeţe pe fiii lui Het, iar aceştia i-au dat pământul peşterii Double, care este în faţa lui Mamre, adică Hebron, pentru patru sute de sicli de argint.

6 Şi l-au rugat, zicând: „Ţi-l vom da pe gratis." Dar el n-a vrut să-l ia din mâinile lor pe gratis, căci a dat preţul locului, banii întregi, şi s-a închinat înaintea lor de două

© Biblioteca Spirituală

ori; şi după aceea şi-a îngropat mortul în peştera cu două peşteri.

7 Toate zilele vieţii Sarei au fost o sută douăzeci şi şapte de ani, adică două jubilee, patru săptămâni şi un an; acestea sunt zilele anilor vieţii Sarei.

8 Aceasta este a zecea încercare cu care a fost încercat Avraam şi a fost găsit credincios şi răbdător în duh.

9 Şi n-a spus niciun cuvânt despre zvonul din ţară, cum că Dumnezeu spusese că i-o va da lui şi seminţei sale după el, şi a implorat un loc acolo pentru a-şi îngropa mortul; căci a fost găsit credincios şi a fost înregistrat pe tablele cereşti ca prieten al lui Dumnezeu.

10 În al patrulea an al naşterii sale, a luat o soţie pentru fiul său Isaac, numele ei fiind Rebeca, sora lui Laban şi fiica lui Betuel. Betuel era fiul Melcăi, soţia lui Nahor, fratele lui Avraam.

11 Avraam şi-a luat o a treia soţie, al cărei nume era Chetura, dintre fiicele slujitorilor casei sale, căci Agar murise înaintea Sarei. Şi ea i-a născut şase fii în cele două săptămâni de ani: Zimram, Iocşan, Medan, Madian, Işbac şi Şuah.

12 În al şaselea an al săptămânii, Rebeca i-a născut lui Isaac doi fii: pe Iacov şi pe Esau,

13 Şi [2046 AM] Iacov era un om neted şi drept, iar Esau era aprig, om al câmpului şi păros, iar Iacov locuia în corturi.

14 Şi tinerii au crescut, şi Iacov a învăţat să scrie; dar Esau n-a învăţat, căci era om al câmpului şi vânător şi a învăţat războiul, şi toate faptele lui erau cumplite.

15 Avraam îl iubea pe Iacov, dar Isaac îl iubea pe Esau.

16 Şi Avraam a văzut faptele lui Esau şi a ştiut că în Iacov va fi numită sămânţa lui; şi a chemat-o pe Rebeca şi a dat porunci cu privire la Iacov, căci ştia că şi ea îl iubea pe Iacov mult mai mult decât pe Esau.

17 Şi i-a zis: „Fiica mea, ai grijă de fiul meu, Iacov, căci el va fi în locul meu pe pământ şi o binecuvântare printre copiii oamenilor şi o slavă pentru întreaga seminţă a lui Sem."

18 Căci ştiu că Domnul îl va alege ca să fie poporul Său de moştenire, dintre toate popoarele de pe faţa pământului.

19 Şi iată, Isaac, fiul meu, îl iubeşte pe Esau mai mult decât pe Iacov, dar văd că tu îl iubeşti cu adevărat pe Iacov.

20 Mai multă bunătate faţă de el şi să-ţi îndrepte ochii spre el cu dragoste, căci el va fi o binecuvântare pentru noi pe pământ, de acum înainte şi din neam în neam pe pământ.

21 Întărească-ţi mâinile şi bucură-ţi inima de fiul tău, Iacov, căci îl iubesc mai mult decât pe toţi fiii mei. El va fi binecuvântat pe vecie şi sămânţa lui va umple tot pământul.

22 Dacă un om poate număra nisipul pământului, şi sămânţa lui va fi numărată.

23 Şi toate binecuvântările cu care Domnul m-a binecuvântat pe mine şi seminţia mea vor fi ale lui Iacov şi ale seminţiei lui pentru totdeauna.

24 Şi în sămânţa lui va fi binecuvântat numele Meu şi numele părinţilor mei, Sem, Noab, Enoh, Mahalalel, Enos, Set şi Adam.

25 Şi acestea vor sluji la temeliile cerului şi la întărirea pământului şi la reînnoirea tuturor luminilor care sunt pe întindere.

26 Şi a chemat pe Iacov în faţa Rebecăi, mama lui, l-a sărutat şi l-a binecuvântat, zicând:

27 „Iacov, fiul meu iubit, pe care sufletul meu îl iubeşte, Dumnezeu să te binecuvânteze de sus pe întindere şi să-ţi dea toate binecuvântările cu care i-a binecuvântat pe Adam, Enoh, Noe şi Sem; şi toate lucrurile despre care mi-a spus şi toate lucrurile pe care a promis că mi le va da, să se lipească de tine şi de seminţia ta pentru totdeauna, în zilele cerului deasupra pământului."

28 Şi Spiritele lui Mastêmâ nu vor stăpâni peste tine, nici peste seminţia ta, ca să te îndepărteze de Domnul, care este Dumnezeul tău de acum înainte pentru totdeauna.

29 Şi Domnul Dumnezeu să fie Tată pentru tine, pentru tine, întâiul născut, şi pentru popor, în veci.

30 Du-te în pace, fiul meu.' Şi au plecat amândoi împreună de la Avraam.

31 Rebeca îl iubea pe Iacov cu toată inima ei şi cu tot sufletul ei, mult mai mult decât pe Esau; dar Isaac îl iubea pe Esau mult mai mult decât pe Iacov.

CAPITOLUL 20

1 În al patruzeci şi al doilea an de jubileu, în primul an al săptămânii a şaptea, Avraam l-a chemat pe Ismael [2052 (2045?) AM] şi pe cei doisprezece fii ai lui, pe Isaac şi pe cei doi fii ai lui şi pe cei şase fii ai Cheturei şi pe fiii lor.

2 Şi le-a poruncit să respecte calea Domnului; să practice dreptatea, să iubească fiecare pe aproapele său şi să acţioneze în acest fel printre toţi oamenii; ca fiecare să umble în aşa fel încât să practice judecata şi dreptatea pe pământ.

3 Să-şi taie împrejur fiii, după legământul pe care-l făcuse El cu ei, şi să nu se abată nici la dreapta, nici la stânga de la toate cărările pe care ni le poruncise Domnul; şi să ne păzim de orice desfrânare şi necurăţie [*şi să lepădăm din mijlocul nostru de orice desfrânare şi necurăţie*].

4 Dacă vreo femeie sau vreo slujnică va curvi printre voi, ardeţi-o în foc şi să nu curvească cu ea după ochii şi inima lor; şi să nu-şi ia neveste dintre fiicele Canaanului, căci sămânţa Canaanului va fi stârpită din ţară.

5 Şi le-a povestit despre judecata uriaşilor şi despre judecata Sodomiţilor, cum fuseseră judecaţi din cauza ticăloşiei lor şi cum muriseră din cauza curviei, a necurăţiei şi a corupţiei lor reciproce prin curvie.

6 Păziţi-vă de orice desfrânare şi necurăţie şi de orice întinăciune a păcatului, ca nu cumva să ne faceţi numele un blestem şi toată viaţa voastră o batjocură şi ca toţi fiii voştri să fie nimiciţi de sabie şi să ajungeţi blestemaţi ca Sodoma şi toată rămăşiţa voastră ca fiii Gomorei.

© Biblioteca Spirituală

7 Vă implor, fiii mei, iubiţi pe Dumnezeul cerurilor şi ţineţi-vă de toate poruncile Lui şi nu umblaţi după idolii şi necurăţiile lor,

8 Să nu vă faceţi dumnezei turnaţi sau ciopliţi, căci sunt deşertăciune şi nu este duh în ei; sunt lucrare făcută de mâini (*omeneşti*) şi toţi cei ce se încred în ei nu se încred în nimic.

9 Nu le sluji şi nu li te închina, ci slujiţi Dumnezeului Celui Preaînalt şi închinaţi-vă Lui neîncetat. Nădăjduiţi întotdeauna în faţa Lui şi lucraţi cu dreptate şi cu dreptate înaintea Lui, ca să vă placă şi să vă dea îndurarea Lui şi să vă trimită ploaie dimineaţa şi seara şi să binecuvânteze toate lucrările pe care le-aţi făcut pe pământ; să binecuvânteze pâinea şi apa voastră şi să binecuvânteze rodul pântecelui vostru şi rodul pământului vostru, turmele vitelor voastre şi turmele oilor voastre.

10 Veţi fi o binecuvântare pe pământ şi toate neamurile pământului vă vor dori şi vă vor binecuvânta fiii în Numele Meu, pentru ca ei să fie binecuvântaţi precum sunt Eu.

11 Şi le-a dat lui Ismael şi fiilor lui şi fiilor Cheturei daruri şi le-a trimis departe de Isaac, fiul său, şi i-a dat totul lui Isaac, fiul său.

12 Şi Ismael şi fiii lui, şi fiii Cheturei şi fiii lor, au mers împreună şi au locuit de la Paran până la intrarea Babilonului, în tot ţinutul care este spre răsărit, în faţa pustiei.

13 Şi aceştia s-au amestecat unii cu alţii şi au fost numiţi arabi şi ismaeliţi.

CAPITOLUL 21

1 În anul al şaselea al săptămânii a şaptea a acestui jubileu, Avraam l-a chemat pe fiul său Isaac şi [2057 (2050?) AM] i-a dat următoarea poruncă: „Am îmbătrânit şi nu ştiu ziua morţii mele şi sunt sătul de zilele mele."

2 Şi iată, am o sută şaptezeci şi cinci de ani şi în toate zilele vieţii mele mi-am adus aminte de Domnul şi am căutat din toată inima mea să fac voia Lui şi să umblu cu dreptate în toate căile Lui.

3 Sufletul meu a urât idolii şi i-am dispreţuit pe cei ce le slujeau şi mi-am dat inima şi duhul ca să pot veghea să fac voia Celui ce m-a creat.

4 Căci El este Dumnezeul cel viu, El este sfânt şi credincios şi El este mai drept decât toţi ceilalţi şi nu este la El părere de persoană şi nu primeşte daruri; căci Dumnezeu este drept şi judecă împotriva tuturor celor ce calcă poruncile Sale şi dispreţuiesc legământul Său.

5 Şi tu, fiul meu, păzeşte poruncile, orânduirile şi judecăţile Lui şi nu umbla după urâciuni, după chipuri cioplite şi după chipuri turnate.

6 Să nu mâncaţi sânge de animale, de vită sau de păsări care zboară pe cer.

7 Dacă vrei să junghii o jertfă de mulţumire plăcută, s-o junghii şi s-i torni sângele pe altar. Toată grăsimea jertfei so aduci pe altar, împreună cu făina fină şi jertfa de mâncare frământată cu untdelemn, împreună cu jertfa ei de băutură, să le aduci toate împreună pe altarul jertfelor arse; aceasta va fi o mireasmă plăcută înaintea Domnului.

8 Să aduci grăsimea jertfei de mulţumire pe focul care este pe altar, grăsimea care este pe pântece şi toată grăsimea de pe măruntaie, cei doi rinichi şi toată grăsimea care este pe ei; să îndepărtezi de pe şold şi de pe ficat, împreună cu rinichii.

9 Să aduceţi toate acestea ca o mireasmă plăcută înaintea Domnului, împreună cu darul lor de mâncare şi cu jertfa lor de băutură, ca o mireasmă plăcută; aceasta este pâinea adusă ca jertfă Domnului.

10 Să mâncaţi carnea lui în ziua aceea şi în a doua zi şi să nu apune soarele peste el în a doua zi până nu va fi mâncat; şi să nu rămână nimic pentru a treia zi, căci nu este bine primit [*căci nu este aprobat*] şi să nu se mai mănânce, şi oricine mănâncă din el îşi va aduce păcatul; căci aşa am găsit scris în cărţile strămoşilor mei şi în cuvintele lui Enoh şi în cuvintele lui Noe.

11 Să presari sare peste toate jertfele tale de mâncare şi să nu lipsească sarea legământului din toate jertfele tale de mâncare înaintea Domnului.

12 Cât despre lemnul pentru jertfe, fereşte-te să nu aduci alte lemne pentru altar, pe lângă acestea: chiparos, dafin, migdal, brad, pin, cedru, savină, smochin, măslin, smirnă, dafin, aspalathus.

13 Şi puneţi pe altar, sub jertfă, lemne din aceste tipuri de lemne care au fost testate în privinţa aspectului lor şi nu puneţi pe ele lemn crăpat sau închis la culoare, ci lemn tare şi curat, fără cusur, sănătos şi cu creşteri noi; şi nu puneţi pe el lemn vechi [*căci parfumul lui a dispărut*], căci nu mai este în el parfum ca înainte.

14 În afară de aceste feluri de lemne, nu există altele pe care să le pui (pe altar), căci parfumul se împrăştie şi mirosul parfumului lui nu se ridică până la cer.

15 Păzeşte această poruncă şi împlineşte-o, fiule, ca să fii drept în toate faptele tale.

16 Fii curat în trupul tău în orice vreme şi spală-te cu apă înainte de a te apropia să aduci jertfă pe altar; spală-ţi mâinile şi picioarele înainte de a te apropia de altar; iar după ce termini de adus jertfe, spală-ţi din nou mâinile şi picioarele.

17 Să nu se vadă sânge pe tine, nici pe hainele tale; păzeşte-te, fiule, de sânge, păzeşte-te foarte mult; acoperă-l cu ţărână.

18 Şi să nu mâncaţi sânge, căci acesta este sufletul; să nu mâncaţi deloc sânge.

19 Şi să nu luaţi daruri pentru sângele omului, ca nu cumva să fie vărsat fără pedeapsă, fără judecată; căci sângele vărsat este cel care face pământul să păcătuiască şi pământul nu poate fi curăţit de sângele omului decât prin sângele celui care l-a vărsat.

20 Să nu iei daruri sau daruri pentru sângele omului; sânge pentru sânge, ca să fii bine primit înaintea Domnului, Dumnezeului Celui Preaînalt; căci El este apărătorul celor binefăcători; ca să fii păzit de orice rău şi ca El să te mântuiască de orice fel de moarte.

21 Văd, fiule, că toate faptele copiilor oamenilor sunt păcat şi răutate şi toate faptele lor sunt necurăţie, o urâciune şi o pângărire şi nu este dreptate în ei.

22 Ia seama ca nu cumva să umbli pe căile lor şi să calci pe cărările lor şi să păcătuieşti un păcat care duce la

© Biblioteca Spirituală

moarte înaintea Dumnezeului Celui Preaînalt. Altfel, El Îşi va ascunde faţa de la tine şi te va da înapoi în mâinile fărădelegii tale, te va stârni din ţară şi sămânţa ta de sub ceruri şi numele tău şi sămânţa ta vor pieri de pe tot pământul.

23 Depărtaţi-vă de toate faptele lor şi de toată necurăţia lor şi păziţi rânduiala Dumnezeului Celui Preaînalt şi faceţi voia Lui şi fiţi drepţi în toate lucrurile.

24 El te va binecuvânta în toate faptele tale şi va răsări din tine o sălbăticie dreptăţii pe tot pământul, din neam în neam, şi numele Meu şi numele tău nu vor fi uitate niciodată sub cer.

25 Du-te în pace, fiule! Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul meu şi Dumnezeul tău, să te întărească ca să faci voia Lui şi să binecuvânteze toată sămânţa ta şi restul sămânţei tale, din generaţie în generaţie, în veac, cu toate binecuvântările drepte, ca să fii o binecuvântare pe tot pământul.

26 Şi a ieşit de la El bucurându-se.

CAPITOLUL 22

1 În prima săptămână a celui de-al patruzeci şi patrulea an de jubileu, în al doilea an, adică anul în care a murit Avraam, Isaac şi Ismael au venit de la Fântâna Jurământului ca să sărbătorească sărbătoarea săptămânilor, adică sărbătoarea primelor roade ale recoltei, la Avraam, tatăl lor. Şi Avraam s-a bucurat că veniseră cei doi fii ai săi.

2 Căci Isaac avea multe averi la Beer-Şeba; şi Isaac obişnuia să se ducă să-şi vadă averea şi să se întoarcă la tatăl său.

3 În zilele acelea, Ismael a venit să-şi vadă tatăl şi amândoi s-au adunat. Isaac a adus o jertfă de ardere de tot şi a aduso pe altarul tatălui său, pe care îl făcuse în Hebron.

4 Şi a adus o jertfă de mulţumire şi a făcut un ospăţ de bucurie înaintea fratelui său Ismael. Rebeca a făcut turte noi din grâul nou şi le-a dat lui Iacov, fiul ei, ca să le ducă la Avraam, tatăl său, din cele dintâi roade ale ţării, ca să mănânce şi să binecuvânteze pe Creatorul tuturor lucrurilor înainte de a muri.

5 Şi Isaac a trimis prin mâna lui Iacov lui Avraam o jertfă de mulţumire din cea mai bună calitate, ca să mănânce şi să bea.

6 Şi a mâncat şi a băut şi a binecuvântat pe Dumnezeul Cel Preaînalt, Care a creat cerul şi pământul, Care a făcut toate lucrurile grase ale pământului şi le-a dat copiilor oamenilor, ca să mănânce şi să bea şi să binecuvânteze pe Creatorul lor.

7 Şi acum Îţi mulţumesc, Dumnezeul meu, pentru că m-ai făcut să văd ziua aceasta. Iată, sunt în vârstă de o sută şaptezeci şi cinci de ani, sunt bătrân şi sătul de zile şi toate zilele mele au fost pentru mine pace.

8 Sabia vrăjmaşului nu m-a biruit în tot ce mi-ai dat mie şi copiilor mei, în toate zilele vieţii mele, până în ziua aceasta.

9 Dumnezeul meu, mila şi pacea Ta să fie peste robul Tău şi peste sămânţa fiilor lui, ca să-Ţi fie un neam ales şi o moştenire dintre toate neamurile pământului, de acum înainte şi în toate zilele generaţiilor pământului, în toate veacurile.

10 Şi l-a chemat pe Iacov şi i-a zis: „Fiul meu Iacov, Dumnezeul tuturor să te binecuvânteze şi să te întărească ca să faci dreptatea şi voia Lui înaintea Lui şi să te aleagă pe tine şi sămânţa ta, ca să deveniţi un popor de moştenire a Lui, după voia Lui, pentru totdeauna."

11 Şi tu, fiul meu, Iacov, apropie-te şi sărută-mă!' Şi s-a apropiat şi l-a sărutat şi a zis: „Binecuvântat fie fiul meu, Iacov, şi toţi fiii Dumnezeului Celui Preaînalt, în toate veacurile! Dumnezeu să-ţi dea o sămânţă a dreptăţii şi să sfinţească pe fiii tăi în mijlocul întregului pământ. Să-ţi slujească neamurile şi toate neamurile să se închine înaintea seminţei tale."

12 Fii tare înaintea oamenilor şi exercită stăpânire peste toată sămânţa lui Set. Atunci căile tale şi căile fiilor tăi vor fi drepte şi vor deveni un neam sfânt.

13 Fie ca Dumnezeul Cel Preaînalt să-ţi dea toate binecuvântările cu care m-a binecuvântat pe mine şi cu care i-a binecuvântat pe Noe şi pe Adam; fie ca ele să se odihnească pe capul sacru al seminţei tale din generaţie în generaţie, pentru totdeauna.

14 Şi fie ca El să te cureţe de orice nedreptate şi impuritate, ca să ţi se ierte toate fărădelegile pe care le-ai săvârşit în neştiinţă. Şi fie ca El să te întărească şi să te binecuvânteze. Şi să moşteneşti tot pământul,

15 Şi să-Şi înnoiască legământul cu tine, ca să-I fii o naţiune de moştenire în veac şi El să fie pentru tine şi pentru semînţa ta un Dumnezeu în adevăr şi dreptate, în toate zilele pământului.

16 Şi tu, fiul meu Iacov, adu-ţi aminte de cuvintele mele şi păzeşte poruncile lui Avraam, tatăl tău: Desparte-te de neamuri şi nu mânca cu ele; nu face după faptele lor şi nu te însoţi cu ele, căci faptele lor sunt necurate şi toate căile lor sunt o pângărie, o urâciune şi o necurăţie.

17 Ei aduc jertfe morţilor, se închină duhurilor rele şi mănâncă deasupra mormintelor, şi toate lucrările lor sunt deşertăciune şi nimicnicie.

18 N-au inimă ca să priceapă şi ochii lor nu văd ce sunt faptele lor şi cum se rătăcesc zicând unei bucăţi de lemn: „Tu eşti Dumnezeul meu!" Şi unei pietre: „Tu eşti Domnul meu şi Tu eşti izbăvitorul meu!" [*Şi n-au inimă*.]

19 Cât despre tine, fiul meu Iacov, Dumnezeul Cel Preaînalt să te ajute şi Dumnezeul cerurilor să te binecuvânteze şi să te îndepărteze de necurăţia lor şi de toate nelegiuirile lor!

20 Ia seama, fiul meu Iacov, să nu iei o soţie din vreuna dintre sămânţa fiicelor Canaanului, căci toată sămânţa lui va fi spulberată din pământ.

21 Căci, din cauza fărădelegii lui Ham, Canaan a rătăcit, Şi toată sămânţa lui va fi nimicită de pe pământ şi tot ce va rămâne din el, Şi niciunul dintre cei care vor ieşi din el nu va fi mântuit în ziua judecăţii.

22 Cât despre toţi închinătorii la idoli şi profanii
(a) Nu va fi nicio speranţă pentru ei în ţara celor vii;
(b) Şi nu va mai fi nicio pomenire a lor pe pământ;
(c) Căci ei se vor coborî în Şeol,
(d) Şi vor merge în locul condamnării,
După cum au fost luaţi copiii Sodomei de pe pământ,

© Biblioteca Spirituală

aşa vor fi luaţi toţi cei ce se închină la idoli.

23 Nu te teme, fiul meu Iacov, şi nu te înspăimânta, fiul lui Avraam! Dumnezeul Cel Preaînalt să te păzească de pieire şi să te izbăvească de toate cărările rătăcirii.

24 Mi-am zidit această casă, ca să pun Numele Meu pe ea în pământ [îţi va fi dată ţie şi seminţei tale pe vecie] şi se va numi Casa lui Avraam; ţi-o va fi dată ţie şi seminţei tale pe vecie; căci tu vei zidi casa Mea şi vei întări Numele Meu înaintea lui Dumnezeu pe vecie; sămânţa ta şi numele tău vor dăinui din neam în neam pe pământ."

25 Şi a încetat să-i mai poruncească şi să-l binecuvânteze.

26 Şi cei doi s-au culcat împreună în acelaşi pat, iar Iacov a dormit în sânul lui Avraam, tatăl tatălui său, şi l-a sărutat de şapte ori, iar dragostea şi inima lui s-au bucurat pentru el.

27 Şi l-a binecuvântat din toată inima lui şi a zis: „Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul a toate şi Creatorul a toate, care m-a scos din Ur din Caldeea, ca să-mi dea această ţară ca să o moştenesc pe vecie şi ca să pun o sămânţă sfântă – binecuvântat fie Cel Preaînalt în vecie!"

28 Şi l-a binecuvântat pe Iacov şi a zis: „Fiul meu, de care mă bucur din toată inima şi din toată afecţiunea mea, fie ca harul şi mila Ta să fie înălţate peste el şi peste sămânţa lui pururea."

29 Nu-l părăsi şi nu-l disprețui, de acum înainte şi până în zilele veşniciei! Ochii Tăi să fie deschişi peste el şi peste sămânţa lui, ca să-l păzeşti, să-l binecuvântezi şi să-l sfinţeşti ca un neam de moştenire a Ta.

30 Şi binecuvântează-l cu toate binecuvântările Tale, de acum înainte şi în toate zilele veşniciei, şi reînnoieşte legământul şi harul Tău cu el şi cu sămânţa lui, după toată bunăvoinţa Ta, pentru toate generaţiile pământului."

CAPITOLUL 23

1 Şi a pus două degete ale lui Iacov pe ochii lui şi a binecuvântat pe Dumnezeul dumnezeilor, şi-a acoperit faţa, şi-a întins picioarele şi a adormit un somn veşnic şi a fost adăugat la părinţii săi.

2 Şi cu toate acestea, Iacov zăcea la sânul său şi nu ştia că Avraam, tatăl tatălui său, murise.

3 Şi s-a trezit Iacov din somn şi iată că Avraam era rece ca gheaţa şi a zis: „Tată, tată!" Dar nimeni nu i-a vorbit şi a ştiut că era mort.

4 Şi s-a sculat din sânul său şi a alergat şi i-a spus Rebecăi, mama sa; şi Rebeca s-a dus la Isaac noaptea şi i-a spus; şi au mers împreună, şi Iacov cu ei, şi o lampă era în mâna lui, şi când au intrat, l-au găsit pe Avraam zăcând mort.

5 Isaac s-a aruncat peste faţa tatălui său, a plâns şi l-a sărutat.

6 Şi s-au auzit glasuri în casa lui Avraam, şi Ismael, fiul său, s-a sculat şi s-a dus la Avraam, tatăl său, şi a plâns pentru Avraam, tatăl său, el şi toată casa lui Avraam, şi au plâns cu un plâns mare.

7 Şi fiii săi, Isaac şi Ismael, l-au îngropat în peştera „Dubla", lângă Sara, soţia lui, şi l-au plâns patruzeci de zile, toţi oamenii din casa lui, Isaac şi Ismael şi toţi fiii lor şi toţi fiii Cheturei în locul lor; şi zilele de plâns pentru Avraam s-au sfârşit.

8 A trăit trei jubilee şi patru săptămâni de ani, adică o sută şaptezeci şi cinci de ani; şi şi-a împlinit zilele vieţii, fiind bătrân şi sătul de zile.

9 Căci zilele strămoşilor, ale vieţii lor, au fost nouăsprezece jubilee; iar după Potop au început să se micşoreze în nouăsprezece jubilee şi să se micşoreze în jubilee, să îmbătrânească repede şi să se sature de zilele lor din cauza necazurilor multiple şi a răutăţii căilor lor, cu excepţia lui Avraam.

10 Căci Avraam a fost desăvârşit în toate faptele lui înaintea Domnului şi plăcut în dreptate în toate zilele vieţii lui; şi iată, n-a împlinit patru jubilee în viaţa lui, când îmbătrânise din cauza nelegiuirii şi era sătul de zilele lui.

11 Şi toate generaţiile care se vor ridica din acest timp până în ziua marii judecăţi vor îmbătrâni repede, înainte de a împlini două jubilee, iar cunoştinţele lor îi vor părăsi din cauza bătrâneţii lor şi toată cunoştinţele lor vor dispărea.

12 Şi în zilele acelea, dacă un om va trăi un jubileu şi jumătate de ani, se va zice despre el: „A trăit mult şi cea mai mare parte a zilelor lui sunt dureri, întristări şi necaz şi nu este pace;

13 Căci nenorocire urmează după nenorocire, rană după rană, necaz după necaz, veşti rele după veşti rele, boală după boală şi toate judecăţile rele ca acestea, unele cu altele: boală şi prăbuşire, zăpadă şi ger şi gheaţă, febră, frisoane, torpoare, foamete, moarte, sabie şi robie şi tot felul de nenorociri şi dureri.

14 Şi toate acestea vor veni peste o generaţie rea, care săvârşeşte nelegiuirea pe pământ; faptele lor sunt necurăţia, curvia, pângărirea şi urâciunile.

15 Atunci vor zice: „Zilele strămoşilor au fost multe (chiar până la o mie de ani şi au fost bune; dar iată, zilele vieţii noastre, dacă un om a trăit mult, sunt şaptezeci de ani, iar dacă este puternic, optzeci de ani şi aceia sunt răi, şi nu este pace în zilele acestui neam rău."

16 Şi în acea generaţie, fiii îşi vor condamna părinţii şi bătrânii de păcat şi nedreptate şi de cuvintele gurii lor şi de marile ticăloşii pe care le săvârşesc şi de faptul că au părăsit legământul pe care Domnul l-a făcut între ei şi El, ca ei să respecte şi să împlinească toate poruncile Sale şi rânduielile Sale şi toate legile Sale, fără să se abate nici la dreapta, nici la stânga.

17 Căci toţi au făcut răul şi fiecare gură vorbeşte nelegiuire şi toate faptele lor sunt o necurăţie şi o urâciune şi toate căile lor sunt pângărie, necurăţie şi distrugere.

18 Iată, pământul va fi distrus din cauza tuturor lucrărilor lor şi nu va mai fi sămânţă de viţă şi nici untdelemn; căci lucrările lor sunt cu totul necredincioase şi vor pieri cu toţii împreună, fiarele şi vitele şi păsările şi toţi peştii mării, din cauza copiilor oamenilor.

19 Se vor certa unii cu alţii, tinerii cu bătrânii, bătrânii cu tinerii, săracii cu bogaţii, cei smeriţi cu cei mari şi cerşetorii cu prinţii, din cauza legii şi a

© Biblioteca Spirituală

legământului; căci au uitat poruncile, legământul, sărbătorile, lunile, Sabatele, jubileele şi toate judecăţile.

20 Şi ei vor sta cu arcuri şi săbii şi cu război ca să-i întoarcă pe cale; dar nu se vor întoarce până nu se va vărsa mult sânge pe pământ, unul după altul.

21 Şi cei ce au scăpat nu se vor întoarce de la răutatea lor pe calea dreptăţii, ci se vor înălţa cu toţii în înşelăciune şi bogăţie, ca să ia fiecare tot ce este al aproapelui său şi vor numi numele cel mare, dar nu în adevăr şi nu în dreptate şi vor pângări Sfânta Sfintelor cu necurăţia lor şi cu stricăciunea întinarii lor.

22 Şi o mare pedeapsă se va abate asupra faptelor acestei generaţii din partea Domnului şi îi va da sabiei, judecăţii şi robiei, să fie jefuiţi şi mâncaţi.

23 Şi El va trezi împotriva lor pe păcătoşii neamurilor, care nu au nici milă, nici îndurare şi care nu vor privi la faţa nimănui, nici a bătrânului, nici a tânărului, nici a nimănui, căci ei sunt mai răi şi mai puternici să facă rău decât toţi copiii oamenilor. Şi vor folosi violenţa împotriva lui Israel şi nelegiuirea împotriva lui Iacov şi mult sânge se va vărsa pe pământ şi nu va fi nimeni care să adune şi nimeni care să îngroape.

24 În zilele acelea, vor striga tare, vor striga şi se vor ruga ca să fie mântuiţi din mâna păcătoşilor, a neamurilor; dar nimeni nu va fi mântuit.

25 Capetele copiilor vor fi albe şi părul alb, iar un copil de trei săptămâni va arăta bătrân ca un om de o sută de ani, iar statura lor va fi nimicită de necaz şi asuprire.

26 Şi în acele zile, copiii vor începe să studieze legile şi să caute poruncile şi să se întoarcă pe calea dreptăţii.

27 Şi zilele vor începe să se înmulţească şi să se mărească printre acei copii ai oamenilor, până când zilele lor se vor apropia de o mie de ani. Şi de un număr mai mare de ani decât era (înainte) numărul zilelor.

28 Şi nu va fi bătrân, nici om care să nu fie sătul de zilele lui, căci toţi vor fi ca nişte copii şi tineri.

29 Şi îşi vor împlini toate zilele şi vor trăi în pace şi bucurie şi nu va mai fi Satana, nici vreun distrugător rău; căci toate zilele lor vor fi zile de binecuvântare şi vindecare.

30 Şi în vremea aceea, Domnul va vindeca pe robii Săi şi se vor scula şi vor vedea o pace mare şi vor izgoni pe vrăjmaşii lor. Şi cei drepţi vor vedea şi vor fi recunoscători şi se vor bucura de bucurie în veci de veci şi vor vedea toate judecăţile lor şi toate blestemele lor asupra vrăjmaşilor lor.

31 Oasele lor se vor odihni în pământ şi duhul lor se va bucura mult şi vor şti că Domnul este Cel ce face judecata şi arată îndurare pentru sute şi mii şi pentru toţi cei ce-L iubesc.

32 Şi tu, Moise, scrie aceste cuvinte; căci aşa sunt scrise şi le consemnează pe tablele cereşti ca o mărturie pentru generaţii, pentru totdeauna.

CAPITOLUL 24

1 Şi s-a întâmplat după moartea lui Avraam că Domnul l-a binecuvântat pe Isaac, fiul său, şi el s-a sculat din Hebron şi s-a dus şi a locuit la Fântâna Viziunii în primul an al celei de-a treia săptămâni [2073 AM] a acestui jubileu, şapte ani.

2 Şi în primul an al celei de-a patra săptămâni a început o foamete în ţară, [2080 AM], pe lângă prima foamete care fusese în zilele lui Avraam.

3 Iacov a fiert o ciorbă de linte, iar Esau s-a întors din câmp flămând. Şi a zis lui Iacov, fratele său: „Dă-mi din această ciorbă roşie.” Şi Iacov i-a zis: „Vinde-mi dreptul tău de întâi născut şi-ţi voi da pâine şi din această ciorbă de linte.”

4 Şi Esau a zis în inima lui: „Voi muri; la ce-mi foloseşte acest drept de întâi născut?”

5 Şi i-a zis lui Iacov: „Ţi-o dau.” Şi Iacov a zis: „Jură-mi astăzi.” Şi Iacov i-a jurat.

6 Şi Iacov i-a dat fratelui său Esau pâine şi ciorbă, şi a mâncat până s-a săturat, iar Esau şi-a disprețuit dreptul de întâi născut; de aceea lui Esau i s-a pus numele Edom, din cauza ciorbei roşii pe care i-a dat-o Iacov ca drept de întâi născut.

7 Iacov a devenit cel mai mare, iar Esau a fost coborât din demnitatea sa.

8 Foametea era peste ţară, iar Isaac a plecat să se coboare în Egipt în al doilea an al acestei săptămâni şi s-a dus la împăratul filistenilor, la Gherar, la Abimelec.

9 Domnul i S-a arătat şi i-a zis: „Nu te coborî în Egipt; locuieşte în ţara despre care ţi-o voi spune şi locuieşte ca liniştit în ţara aceasta; Eu voi fi cu tine şi te voi binecuvânta.”

10 Căci ţie şi seminţei tale îţi voi da toată ţara aceasta şi voi ţine jurământul pe care l-am jurat tatălui tău Avraam; îţi voi înmulţi sămânţa ca stelele cerului şi voi da seminţei tale toată ţara aceasta.

11 Şi în sămânţa ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului, pentru că tatăl tău a ascultat de glasul Meu şi a păzit poruncile Mele, legile Mele, orânduirile Mele şi legământul Meu; şi acum ascultă de glasul Meu şi locuieşte în ţara aceasta.”

12 Şi a locuit în Gelar trei săptămâni de ani.

13 Abimelec a dat următoarea poruncă împotriva lui [2080-2101 AM] şi împotriva a tot ce era al lui: „Oricine se va atinge de el sau de ceva ce este al lui va muri negreşit.”

14 Isaac s-a întărit printre filisteni şi a dobândit multe averi: boi, oi, cămile, măgari şi o familie numeroasă.

15 A semănat în ţara filistenilor şi a adunat însutit. Isaac a ajuns foarte mare, iar filistenii l-au invidiat.

16 Toate fântânile pe care le săpaseră slujitorii lui Avraam în timpul vieţii lui Avraam, filistenii le astupaseră după moartea lui Avraam şi le-au umplut cu pământ.

17 Şi Abimelec i-a zis lui Isaac: „Pleacă de la noi, căci eşti mult mai puternic decât noi.” Şi Isaac a plecat de acolo în primul an al săptămânii a şaptea şi a locuit ca străin în văile Gherarului.

18 Şi au săpat din nou fântânile pe care le săpaseră slujitorii lui Avraam, tatăl său, şi pe care le astupaseră filistenii după moartea tatălui său Avraam; şi le-a dat numele aşa cum le-a dat tatăl său Avraam.

© Biblioteca Spirituală

19 Robii lui Isaac au săpat o fântână în vale şi au găsit apă vie. Păstorii din Gherar s-au certat cu păstorii lui Isaac, zicând: „Apa este a noastră!” Şi Isaac a numit fântâna numele „Perversitate”, pentru că se purtaseră pervers cu noi.

20 Şi au săpat o a doua fântână şi s-au certat şi pentru aceasta, şi el i-a pus numele „Vrăjmăşia”. Şi s-a sculat de acolo şi au săpat o altă fântână şi pentru aceasta nu s-au certat, şi el i-a pus numele „Loc”. Şi Isaac a zis: „Acum Domnul ne-a făcut loc şi ne-am înmulţit în ţară.”

21 Şi s-a suit de acolo la Fântâna Jurământului în primul an al primei săptămâni din al patruzeci şi patrulea jubileu [2108 AM].

22 Domnul i S-a arătat în noaptea aceea, în luna nouă a lunii întâi, şi i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău Avraam; nu te teme, căci sunt cu tine; te voi binecuvânta şi-ţi voi înmulţi sămânţa ca nisipul pământului, din pricina slujitorului Meu Avraam.”

23 Şi a zidit acolo un altar, pe care-l zidise mai întâi tatăl său Avraam, şi a chemat Numele Domnului şi a adus jertfă Dumnezeului tatălui său Avraam.

24 Şi au săpat o fântână şi au găsit apă vie.

25 Slujitorii lui Isaac au săpat o altă fântână şi n-au găsit apă. S-au dus şi i-au spus lui Isaac că n-au găsit apă. Şi Isaac a zis: „Jur astăzi filistenilor şi ni s-a dat vestea aceasta.”

26 Şi a numit locul acela „Fântâna Jurământului”, căci acolo jurase lui Abimelec, lui Ahuzat, prietenul său, şi lui Picol, prefectul oştirii sale.

27 Şi Isaac a ştiut în ziua aceea că, fiind constrâns, le jurase că va face pace cu ei.

28 În ziua aceea, Isaac i-a blestemat pe filisteni şi a zis: „Blestemaţi fie filistenii în ziua mâniei şi a indignării din mijlocul tuturor neamurilor! Dumnezeu să-i facă de batjocură, de blestem, de mânie şi de indignare în mâinile păcătoşilor, neamurile, şi în mâinile chitiţilor!”

29 Şi pe oricine va scăpa de sabia vrăjmaşului şi a chitiţilor, neamul cel drept să fie nimicit la judecată de sub ceruri; căci ei vor fi duşmanii şi vrăjmaşii copiilor Mei, în generaţiile lor, pe pământ.

30 Şi nu va mai rămâne nicio rămăşiţă dintre ei, nici cineva care să fie mântuit în ziua mâniei judecăţii; căci toată sămânţa filistenilor va fi nimicită, smulsă şi izgonită de pe pământ şi nu va mai rămâne pentru aceşti Caftorimi nici nume, nici sămânţă pe pământ.

31 Chiar dacă s-ar sui în ceruri, de acolo va fi coborât; chiar dacă s-ar întări pe pământ, de acolo va fi târât afară; chiar dacă s-ar ascunde printre neamuri, de acolo va fi spulberat; chiar dacă s-ar coborî în Locuinţa Morţilor, acolo va fi mare osânda lui şi nici acolo nu va avea pace.

32 Şi dacă se duce în robie, îl vor ucide pe drum prin mâinile celor ce vor să-i ia viaţa şi nu-i va mai rămâne nici nume, nici sămânţă pe tot pământul; căci va merge într-un blestem veşnic.”

33 Şi aşa este scris şi gravat cu privire la el pe tablele cereşti, ca să i se facă în ziua judecăţii, pentru ca el să fie dezrădăcinat din pământ.

CAPITOLUL 25

1 Şi în al doilea an al acestei săptămâni, în acest jubileu, Rebeca l-a chemat pe Iacov, fiul ei, şi i-a zis [2109 AM]: „Fiule, să nu-ţi iei o soţie dintre fiicele lui Canaan, cum a făcut Esau, fratele tău, care şi-a luat două soţii dintre fiicele lui Canaan; şi ele mi-au amărât sufletul cu toate faptele lor necurăţeniei; căci toate faptele lor sunt curvie şi poftă şi nu este dreptate în ei, căci (faptele lor) sunt rele.

2 Şi eu, fiul meu, te iubesc nespus de mult şi inima mea şi afecţiunea mea te binecuvântează în fiecare oră a zilei şi în fiecare strajă a nopţii.

3 Şi acum, fiule, ascultă de glasul meu şi fă voia mamei tale şi nu-ţi lua soţie dintre fiicele ţării acesteia, ci numai din casa tatălui meu şi din rudele tatălui meu. Să-ţi iei o soţie din casa tatălui meu şi Dumnezeul Cel Preaînalt te va binecuvânta, şi copiii tăi vor fi o generaţie dreaptă şi o sămânţă sfântă.

4 Şi atunci Iacov a vorbit Rebecei, mama sa, şi i-a zis: „Iată, mamă, sunt în vârstă de nouă săptămâni şi nu cunosc, nici nu m-am atins de vreo femeie, nici nu m-am logodit cu vreuna şi nici nu m-am gândit să-mi iau o nevastă dintre fiicele lui Canaan.”

5 Căci îmi amintesc, mamă, de cuvintele lui Avraam, tatăl nostru, căci mi-a poruncit să nu iau nevastă dintre fiicele lui Canaan, ci să-mi iau o nevastă din sămânţa casei tatălui meu şi din rudele mele.

6 Am auzit mai demult că i s-au născut fiice lui Laban, fratele tău, şi mi-am pus inima să le iau o soţie dintre ele.

7 Şi din acest motiv m-am păzit în duhul meu de a păcătui sau de a fi stricat în toate căile mele, în toate zilele vieţii mele; căci în ceea ce priveşte pofta şi curvia, Avraam, tatăl meu, mi-a dat multe porunci.

8 Şi, în ciuda a tot ce mi-a poruncit, fratele meu s-a certat cu mine timp de douăzeci şi doi de ani şi mi-a vorbit adesea şi mi-a zis: „Frate, ia-ţi de nevastă pe una dintre cele două neveste ale mele!” Dar eu refuz să fac cum a făcut el.

9 Jur pe numele tău, mamă, că în toate zilele vieţii mele numi voi lua o soţie dintre fiicele seminţiei lui Canaan şi nu voi face răul cum a făcut fratele meu.

10 Nu te teme, mamă; fii sigură că voi face voia ta şi voi umbla în dreptate şi nu-mi voi strica căile pentru totdeauna.

11 Şi atunci ea şi-a ridicat faţa spre cer, şi-a întins degetele mâinilor, şi-a deschis gura şi L-a binecuvântat pe Dumnezeul Preaînalt, care crease cerul şi pământul, şi I-a adus mulţumiri şi laude.

12 Şi ea a zis: „Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu şi binecuvântat fie Numele Lui cel sfânt în veci de veci, care mi-a dat pe Iacov ca un fiu curat şi o sămânţă sfântă; căci el este al Tău şi sămânţa lui va fi neîncetat, din neam în neam, în veci de veci.”

13 Binecuvântează-l, Doamne, şi pune în gura mea binecuvântarea dreptăţii, ca să-l pot binecuvânta.

14 Şi în ceasul acela, când duhul dreptăţii s-a coborât în gura ei, şi-a pus ambele mâini pe capul lui Iacov şi a zis:

15 Binecuvântat eşti Tu, Doamne al dreptăţii şi Dumnezeul veacurilor, şi fie ca El să te binecuvânteze mai

© Biblioteca Spirituală

presus de toate generaţiile oamenilor. Fie ca El să-ţi dea ţie, Fiule al meu, calea dreptăţii şi să reveleze dreptatea seminţei tale.

16 Să-ţi înmulţească fiii în timpul vieţii tale şi să se înmulţească după numărul lunilor anului. Fiii lor să fie mulţi şi mai mari decât stelele cerului şi numărul lor să fie mai mare decât nisipul mării.

17 Şi fie ca El să le dea această ţară frumoasă - aşa cum a spus că o va da lui Avraam şi seminţei sale după el pentru totdeauna - şi fie ca ea să o stăpânească pe vecie.

18 Şi fie ca ţie, fiule, să-ţi văd copii binecuvântaţi în timpul vieţii mele, şi fie ca toată sămânţa ta să fie o sămânţă binecuvântată şi sfântă.

19 Şi aşa cum ai înviorat duhul mamei tale în timpul vieţii ei, aşa te binecuvântează pântecele celei care te-a născut, [afecţiunea mea] şi sânii mei te binecuvântează şi gura mea şi limba mea te laudă mult.

20 Creşte şi întinde-te pe pământ, şi fie ca sămânţa ta să fie desăvârşită în bucuria cerului şi a pământului pentru totdeauna; şi fie ca sămânţa ta să se bucure, şi în marea zi a păcii să aibă pace.

21 Şi numele tău şi sămânţa ta să dăinuie în veac! Dumnezeul Cel Preaînalt să fie Dumnezeul lor! Dumnezeul dreptăţii să locuiască cu ei şi prin ei să fie zidit sanctuarul Lui în veac!

22 Binecuvântat fie cel ce te binecuvântează şi orice făptură care te blestemă pe nedrept, blestemată să fie!

23 Şi l-a sărutat şi i-a zis: „Domnul lumii să te iubească, aşa cum se bucură inima mamei tale şi afecţiunea ei de tine şi te binecuvântează." Şi a încetat să mai binecuvânteze.

CAPITOLUL 26

1 În al şaptelea an al acestei săptămâni, Isaac l-a chemat pe Esau, fiul său cel mare, şi i-a zis: „Sunt bătrân, fiule, şi iată că ochii mei s-au întunecat şi nu ştiu ziua morţii mele."

2 Ia acum armele tale de vânătoare, tolba ta şi arcul tău şi ieşi la câmp, vânează şi prinde-mă pe mine, fiul meu, şi fămi o mâncare gustoasă, aşa cum iubeşte sufletul meu şi adu-mi-o ca să mănânc, ca să te binecuvânteze sufletul meu înainte de a muri."

3 Rebeca l-a auzit pe Isaac vorbind cu Esau.

4 Şi Esau a ieşit dis-de-dimineaţă la câmp să vâneze şi să prindă animale şi să le aducă acasă la tatăl său.

5 Rebeca l-a chemat pe Iacov, fiul ei, şi i-a zis: „Iată, l-am auzit pe Isaac, tatăl tău, vorbind către Esau, fratele tău, zicând: «Vânează-mi şi fă-mi o mâncare gustoasă şi adumi-o ca să-mi fie ţie»."

„6 Voi mânca şi te voi binecuvânta înaintea Domnului, înainte să mor." Acum, fiule, ascultă de glasul meu în ce-ţi poruncesc: Du-te la turma ta şi adu-mi doi iezi buni, ca să-i fac tatălui tău o mâncare gustoasă, cum îi place lui; şi s-o aduci tatălui tău, ca să mănânce şi să te binecuvânteze înaintea Domnului, înainte să moară, şi vei fi binecuvântat."

7 Iacov a zis mamei sale Rebeca: „Mamă, nu-i voi refuza tatălui meu nimic din ce ar mânca şi care i-ar plăcea; numai mă tem, mamă, că îmi va recunoaşte glasul şi va vrea să mă atingă."

8 Ştii că eu sunt neted, iar fratele meu, Esau, este păros; şi mă voi arăta înaintea ochilor lui ca un răufăcător şi voi face o faptă pe care nu mi-a poruncit-o; şi se va mânia pe mine, şi voi aduce asupra mea un blestem, nu o binecuvântare.

9 Rebeca, mama lui, i-a zis: „*Blestemul tău să cadă asupra mea, fiule! Ascultă numai de glasul meu!*"

10 Iacov a ascultat de glasul Rebecăi, mama sa, şi s-a dus de a luat doi iezi buni şi graşi şi i-a adus mamei sale, iar mama sa le-a făcut o mâncare gustoasă, aşa cum îi plăcea lui.

11 Rebeca a luat hainele frumoase ale lui Esau, fiul ei cel mare, care erau cu ea în casă, şi l-a îmbrăcat pe Iacov, fiul ei cel mic, şi i-a pus pieile iezilor pe mâini şi pe părţile descoperite ale gâtului.

12 Şi a dat carnea şi pâinea pe care le pregătise în mâna fiului ei, Iacov.

13 Iacov s-a dus la tatăl său şi a zis: „Eu sunt fiul tău; am făcut cum mi-ai poruncit; scoală-te, şezut şi mănâncă din ce am prins, tată, ca să mă binecuvânteze sufletul tău."

14 Isaac i-a zis fiului său: „Cum ai găsit atât de repede, fiule?"

15 Iacov a zis: „Pentru că Domnul Dumnezeul tău m-a făcut să găsesc."

16 Isaac i-a zis: „Apropie-te, fiule, să te pipăi, şi să văd dacă eşti fiul meu, Esau, sau nu."

17 Iacov s-a apropiat de Isaac, tatăl său; acesta l-a pipăit şi a zis: „Glasul este glasul lui Iacov, dar mâinile sunt mâinile lui Esau."

18 Şi nu l-a recunoscut, pentru că era o poruncă din cer să-i ia puterea de a înţelege, iar Isaac nu a recunoscut, căci mâinile lui erau păroase ca ale fratelui său Esau, aşa că l-a binecuvântat.

19 Şi a zis: „Eşti tu fiul meu, Esau?" Şi el a răspuns: „Eu sunt fiul tău." Apoi a zis: „Adu-mi să mănânc din ce ai prins, fiule, ca să te binecuvânteze sufletul meu."

20 Şi i-a adus, şi a mâncat; şi i-a adus vin, şi a băut.

21 Şi Isaac, tatăl său, i-a zis: „Apropie-te şi sărută-mă, fiule!"

22 Şi s-a apropiat şi l-a sărutat. Şi a mirosit mirosul hainelor lui şi l-a binecuvântat şi a zis: „Iată, mirosul fiului meu este ca mirosul unui câmp plin pe care l-a binecuvântat Domnul."

23 Domnul să-ţi dea rouă din cer şi rouă din pământ, grâne şi untdelemn din belşug! Să-ţi slujească neamurile şi să ţi se închine popoarele!

24 Fii stăpân peste fraţii tăi şi fiii mamei tale să se închine înaintea ta! Toate binecuvântările cu care m-a binecuvântat Domnul pe mine şi pe tatăl meu Avraam să fie date ţie şi seminţei tale pe vecie. Blestemat fie cel ce te blestemă şi binecuvântat fie cel ce te binecuvântează!

25 Şi s-a întâmplat că, de îndată ce Isaac a terminat de binecuvântat pe fiul său Iacov şi a plecat Iacov de la tatăl său Isaac, s-a ascuns şi Esau, fratele său, s-a întors de la vânătoare.

26 A făcut şi el o mâncare gustoasă şi a adus-o tatălui său şi i-a zis: „Scoală-te, tatăl meu, şi mănâncă din

© Biblioteca Spirituală

vânatul meu, ca să mă binecuvânteze sufletul tău!"

27 Isaac, tatăl său, i-a zis: „Cine eşti tu?" El i-a răspuns: „Eu sunt întâiul tău născut, fiul tău Esau. Am făcut cum mi-ai poruncit."

28 Isaac s-a mirat foarte tare şi a zis: „Cine este acela care a vânat şi a prins şi mi-a adus? Am mâncat din toate înainte de a veni tu şi l-am binecuvântat. El şi toată sămânţa lui vor fi binecuvântaţi pe vecie."

29 Când a auzit Esau cuvintele tatălui său, Isaac, a scos un strigăt foarte mare şi amar şi a zis tatălui său: „Binecuvântează-mă şi pe mine, tată!"

30 Şi i-a zis: „Fratele tău a venit cu viclenie şi ţi-a luat binecuvântarea." Şi a zis: „Acum ştiu de ce îi este numit Iacov; iată, m-a luat de două ori; mi-a luat dreptul de întâi născut şi acum mi-a luat binecuvântarea."

31. El a zis: „Nu mi-ai păstrat o binecuvântare, tată?" Isaac a răspuns şi a zis lui Esau: „Iată, l-am pus stăpânul tău şi iam dat pe toţi fraţii lui ca slujitori şi l-am întărit cu mult grâu, must şi untdelemn. Şi ce voi face acum pentru tine, fiule?"

32 Şi Esau a zis tatălui său Isaac: „N-ai decât o singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă şi pe mine, tată!"

33. Esau şi-a ridicat glasul şi a plâns. Isaac i-a răspuns: „Iată, locuinţa ta va fi departe de roua pământului şi departe de roua cerului de sus."

34. Prin sabia ta vei trăi şi vei sluji fratelui tău. Când vei fi mare şi vei scutura jugul lui de pe gâtul tău, vei păcătui un păcat desăvârşit, care duce la moarte, şi sămânţa ta va fi stârnită de sub ceruri.

35 Esau l-a ameninţat pe Iacov din cauza binecuvântării cu care l-a binecuvântat tatăl său şi a zis în inima lui: „*Să vină zilele de jale pentru tatăl meu, ca să-l ucid pe fratele meu Iacov!*"

CAPITOLUL 27

1 Cuvintele lui Esau, fiul ei cel mare, i-au fost spuse în vis Rebecei. Rebeca a trimis să cheme pe Iacov, fiul ei cel mic,

2 şi i-a zis: „Iată, fratele tău Esau se va răzbuna pe tine, ucigându-te."

3 Acum, dar, fiule, ascultă de glasul meu şi scoală-te şi fugi la Laban, fratele meu, în Haran şi rămâi la el câteva zile, până se va potoli mânia fratelui tău, îşi va opri mânia de la tine şi va uita tot ce ai făcut; apoi voi trimite şi te voi aduce de acolo."

4 Iacov a zis: „Nu mă tem; dacă vrea să mă omoare, îl voi omorî."

5 Dar ea i-a zis: „Să nu fiu lipsită de amândoi fiii mei într-o singură zi."

6 Iacov a zis mamei sale Rebeca: „Iată, tu ştii că tatăl meu a îmbătrânit şi nu mai vede, pentru că i s-au înceţoşat ochii. Şi dacă îl voi părăsi, va fi rău în ochii lui, pentru că îl voi părăsi şi voi pleca de la tine, iar tatăl meu se va mânia şi mă va blestema. Nu mă voi duce; numai atunci mă voi duce când mă va trimite el."

7 Rebeca i-a zis lui Iacov: „Mă voi duce să-i vorbesc şi te va trimite."

8 Rebeca s-a dus şi i-a zis lui Isaac: „Mi-e scârbă viaţa din cauza celor două fiice ale lui Het, pe care Esau le-a luat de soţii; şi dacă Iacov îşi va lua o soţie dintre fiicele ţării, ca acestea, de ce voi mai trăi? Căci fiicele Canaanului sunt rele."

9 Isaac l-a chemat pe Iacov, l-a binecuvântat şi l-a îndemnat, zicându-i: „Să nu-ţi iei nevastă dintre fiicele lui Canaan;

10 Scoală-te şi du-te în Mesopotamia, la casa lui Betuel, tatăl mamei tale, şi ia-ţi de acolo o nevastă dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.

11 Dumnezeul Atotputernic să te binecuvânteze, să te facă să creşti şi să te înmulţească, ca să ajungi o mulţime de neamuri. Să-ţi dea binecuvântările tatălui meu, Avraam, ţie şi seminţei tale după tine, ca să stăpâneşti ţara în care locuieşti ca străin şi toată ţara pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam. Du-te în pace, fiule!

12 Isaac l-a trimis pe Iacov, şi acesta s-a dus în Mesopotamia, la Laban, fiul lui Betuel, sirianul, fratele Rebecăi, mama lui Iacov.

13 După ce s-a sculat Iacov să meargă în Mesopotamia, duhul Rebecăi s-a întristat după fiul ei şi a plâns.

14 Isaac a zis Rebecăi: „Sora mea, nu plânge pentru fiul meu Iacov; căci el se duce în pace şi se va întoarce în pace."

15 Dumnezeul Cel Preaînalt îl va păzi de orice rău şi va fi cu el, căci nu-l va părăsi în toate zilele lui;

16 Căci ştiu că vor prospera căile Lui în toate lucrurile pe unde va merge, până se va întoarce în pace la noi şi-L vom vedea în pace.

17 Nu te teme pentru el, sora mea, căci el este pe calea cea dreaptă şi este un om desăvârşit; este credincios şi nu va pieri. Nu plânge.

18 Isaac a mângâiat-o pe Rebeca pentru fiul ei, Iacov, şi l-a binecuvântat.

19 Iacov a plecat de la Fântâna Jurământului ca să meargă la Haran, în primul an al celei de-a doua săptămâni a celui de-al patruzeci şi patrulea jubileu. A ajuns la Luz, în munte, adică la Betel, în luna nouă a primei luni a acestei săptămâni. A ajuns în locul acela seara şi s-a întors de la drumul spre apus în noaptea aceea şi a dormit acolo, căci soarele apusese.

20 Şi a luat una dintre pietrele din locul acela şi a pus-o <la căpătâiul său> sub copac şi călătorea singur şi a dormit.

21 În noaptea aceea, a visat el o scară aşezată pe pământ, al cărei vârf atingea cerul. Îngerii Domnului se suiau şi se coborau pe ea. Şi Domnul stătea pe ea.

22 Şi a vorbit lui Iacov şi a zis: „Eu sunt Domnul Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac; ţara în care dormi, ţi-o voi da ţie şi seminţei tale după tine."

23 Sămânţa ta va fi ca praful pământului şi te vei înmulţi la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi la miazăzi; şi în tine şi în sămânţa ta vor fi binecuvântate toate familiile neamurilor.

24 Şi iată, Eu voi fi cu tine şi te voi păzi oriunde vei merge şi te voi aduce înapoi în ţara aceasta în pace; căci nu te voi părăsi până nu voi împlini tot ce ţi-am spus."

© Biblioteca Spirituală

25 Iacov s-a trezit din somn şi a zis: „*Cu adevărat, locul acesta este casa Domnului şi eu nu ştiam!*” Şi s-a înfricoşat şi a zis: „*Înfricoşător este locul acesta! Nu este altceva decât casa lui Dumnezeu şi aceasta este poarta cerului*.”

26 Iacov s-a sculat dis-de-dimineaţă, a luat piatra pe care o pusese sub capul lui şi a aşezat-o ca stâlp de semn şi a turnat untdelemn pe vârful ei. Şi a numit locul acela Betel; dar numele locului acela era mai întâi Luz.

27 Iacov a făcut o juruinţă Domnului, zicând: „*Dacă Domnul va fi cu mine şi mă va păzi pe drumul acesta pe care merg şi dacă-mi va da pâine să mănânc şi haine să mă îmbrac şi mă voi întoarce în pace la casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu; şi această piatră, pe care am pus-o ca stâlp de semn în locul acesta, va fi Casa Domnului şi din tot ce-mi vei da, Ţie ţie a zecea parte, Dumnezeul meu*.”

CAPITOLUL 28

1 A pornit la călătorie şi a ajuns în ţara răsăritului, la Laban, fratele Rebecăi. Acesta a fost cu el şi i-a slujit pentru fiica sa Rahela o săptămână.

2 Şi în primul an al celei de-a treia săptămâni [2122 AM] ia zis: „Dă-mi soţia mea, pentru care ţi-am slujit şapte ani.” Şi Laban i-a zis lui Iacov: „Îţi voi da pe soţia ta.”

3 Laban a făcut un ospăţ şi a luat pe Lea, fiica lui cea mare, şi a dat-o lui Iacov de soţie; şi i-a dat-o pe Zilpa, roaba lui, ca roabă; dar Iacov n-a ştiut, căci credea că este Rahela.

4 Şi a intrat la ea, şi iată că ea era Lea. Şi Iacov s-a mâniat pe Laban şi i-a zis: „De ce te-ai purtat aşa cu mine? Nu ţiam slujit eu oare pentru Rahela şi nu pentru Lea? De ce m-ai nedreptăţit?”

5 Ia-ţi fiica şi eu voi pleca, căci mi-ai făcut rău.’ Iacov iubea pe Rahela mai mult decât pe Lea; căci ochii Leii erau slabi, dar era foarte frumoasă la înfăţişare; dar Rahela avea ochi frumoşi şi o înfăţişare frumoasă şi foarte frumoasă.

6 Şi Laban i-a zis lui Iacov: „Nu se face aşa în ţara noastră să se dea pe fiica cea mică înaintea celei mari.” Şi nu este drept să se facă asta; căci aşa este rânduit şi scris în tablele cereşti, ca nimeni să nu-şi dea fiica cea mică înaintea celei mari; ci pe cea mare o dă mai întâi, iar după ea pe cea mică - iar bărbatul care face aşa, îi este socotit vinovat în ceruri, şi nimeni nu este drept cel care face aşa ceva, căci fapta aceasta este rea înaintea Domnului.

7 Porunceşte-le copiilor lui Israel să nu facă lucrul acesta; să nu-l ia, nici să-l dea pe cel mai mic înainte de a-l da pe cel mai mare, căci este o faptă foarte rea.

8 Laban a zis lui Iacov: „Trece cele şapte zile ale sărbătorii acesteia şi ţi-o voi da pe Rahela, ca să-mi slujeşti încă şapte ani şi să-mi paşti oile, cum ai făcut în săptămâna trecută.”

9 Şi în ziua în care s-au împlinit cele şapte zile ale sărbătorii Leei, Laban i-a dat-o pe Rahela lui Iacov, ca să-i slujească încă şapte ani; iar Rahelei i-a dat-o pe Bilha, sora Zilpei, ca roabă.

10 Şi a mai slujit alţi şapte ani pentru Rahela, căci Lea îi fusese dată fără plată.

11 Domnul a deschis pântecele Leei, şi ea a zămislit şi i-a născut lui Iacov un fiu, şi el i-a pus numele Ruben, în ziua a paisprezecea a lunii a noua, în primul an al săptămânii a treia. [2122 AM]

12 Dar pântecele Rahelei era închis, căci Domnul a văzut că Lea era urât de vorbă, iar Rahela iubită.

13 Iacov s-a apropiat din nou de Lea, iar ea a zămislit şi a născut lui Iacov un al doilea fiu, căruia Iacov i-a pus numele Simeon, în ziua douăzeci şi unu a lunii a zecea, în al treilea an al acestei săptămâni. [2124 AM]

14 Iacov s-a apropiat din nou de Lea, iar ea a zămislit şi i-a născut un al treilea fiu, căruia i-a pus numele Levi, la luna nouă a lunii întâi, în anul al şaselea al acestei săptămâni. [2127 AM]

15 Iacov s-a apropiat din nou de ea, iar ea a zămislit şi i-a născut un al patrulea fiu; şi el i-a pus numele Iuda, în a cincisprezecea zi a lunii a treia, în primul an al săptămânii a patra. [2129 AM]

16 Din cauza tuturor acestor lucruri, Rahela a invidiat-o pe Lea, pentru că nu năştea. Şi a zis lui Iacov: „Dă-mi copii!” Iacov a zis: „Ţi-am lipsit eu oare rodul pântecelui tău? Team părăsit oare?”

17 Când a văzut Rahela că Lea născuse lui Iacov patru fii: Ruben, Simeon, Levi şi Iuda, i-a zis: „Intră la Bilha, roaba mea; ea va rămâne însărcinată şi îmi va naşte un fiu.” (Şi ia dat-o de nevastă pe Bilha, roaba ei).

18 Şi a intrat la ea, şi ea a zămislit şi i-a născut un fiu, şi el i-a pus numele Dan, în ziua a noua a lunii a şasea, în anul a şasea, în a treia săptămână a săptămânii. [2127 AM]

19 Iacov s-a întors la Bilha a doua oară; ea a zămislit şi i-a născut lui Iacov un alt fiu. Şi Rahela i-a pus numele Neftali, în a cincea zi a lunii a şaptea, în al doilea an, în săptămâna a patra. [21:30 AM]

20 Lea, văzând că devenise stearpă şi nu naşte, a pizmuit-o pe Rahela şi a dat-o lui Iacov de nevastă pe roaba ei Zilpa. Ea a zămislit şi a născut un fiu, şi Lea i-a pus numele Gad, în a douăsprezecea zi a lunii a opta, în al treilea an al săptămânii a patra. [2131 AM]

21 S-a apropiat din nou de ea, iar ea a rămas însărcinată şi i-a născut un al doilea fiu. Lea i-a pus numele Aşer, în a doua zi a lunii a unsprezecea, în anul cinci, în a patra săptămână a săptămânii. [2133 AM]

22 Iacov s-a apropiat de Lea; ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu, căruia i-a pus numele Isahar, în a patra zi a lunii a cincea, în al patrulea an, în săptămâna a patra, şi l-a dat unei doici.

23 Iacov s-a apropiat din nou de ea; ea a rămas însărcinată şi a născut doi (copii), un fiu şi o fiică. A pus fiului numele Zabulon şi fiicei numele Dina, în a şaptea zi a lunii a şaptea, în anul al şaselea al săptămânii a patra. [2134 AM]

24 Domnul a fost îndurător cu Rahela şi i-a deschis pântecele. Ea a zămislit şi a născut un fiu şi i-a pus numele Iosif, în luna nouă a lunii a patra, în anul şase, în această săptămână a patra. [2134 AM]

25 În zilele când s-a născut Iosif, Iacov a zis lui Laban: „Dă-mi nevestele şi fiii mei şi să mă duc la tatăl meu, Isaac, şi să-mi fac o casă, căci am împlinit anii în care

© Biblioteca Spirituală

ţi-am slujit pentru cele două fiice ale tale şi mă voi duce la casa tatălui meu."

26 Laban i-a zis lui Iacov: „Rămâi la mine pentru plata ta şi paşte-mi din nou turma şi primeşte plata ta."

27 Şi au convenit între ei că el să-i dea drept plată mieii şi iezi născuţi cu pete negre şi albe; acestea vor fi plata lui.

28 Toate oile au fătat miei bălţaţi, pestriţi şi negri, cu tot felul de pete; şi au fătat iarăşi miei ca ele; toţi cei bălţaţi erau ai lui Iacov, iar cei care nu erau erau ai lui Laban.

29 Averile lui Iacov s-au înmulţit foarte mult; a avut boi, oi, măgari, cămile, robi şi roabe.

30 Laban şi fiii lui l-au invidiat pe Iacov, iar Laban i-a luat înapoi oile, iar acesta l-a urmărit cu răutate.

CAPITOLUL 29

1 După ce a născut Rahela pe Iosif, Laban s-a dus să-şi tundă oile, căci erau la o distanţă de trei zile de mers de el.

2 Iacov a văzut că Laban se ducea să-şi tundă oile şi a chemat pe Lea şi pe Rahela şi le-a spus cu blândeţe să vină cu el în ţara Canaanului.

3 Căci le-a povestit cum văzuse totul în vis, tot ce-i spusese că se va întoarce la casa tatălui său. Şi ei au răspuns: „În orice loc vei merge, vom merge cu tine."

4 Şi Iacov a binecuvântat pe Dumnezeul lui Isaac, tatăl său, şi pe Dumnezeul lui Avraam, tatăl său. S-a sculat, şi-a încălecat soţiile şi copiii, a luat toate averile sale, a trecut râul şi a ajuns în ţara Ghiladului. Iacov şi-a ascuns intenţia de Laban şi nu i-a spus nimic.

5 În al şaptelea an al săptămânii a patra, Iacov s-a întors spre Galaad, în luna întâi, în a douăzeci şi una a lunii. [2135 AM] Laban l-a urmărit şi l-a ajuns pe Iacov în muntele Galaadului, în luna a treisprezecea a lunii a treia.

6 Domnul nu i-a îngăduit să-l vatăme pe Iacov, căci i s-a arătat noaptea în vis. Şi Laban i-a vorbit lui Iacov.

7 Şi în a cincisprezecea zi a acelor zile, Iacov a făcut un ospăţ pentru Laban şi pentru toţi cei ce veniseră cu el. Şi Iacov i-a jurat lui Laban în ziua aceea, şi Laban i-a jurat lui Iacov că niciunul nu va trece muntele Galaadului la celălalt cu un scop rău.

8 A făcut acolo o movilă ca mărturie; de aceea locul acela a fost numit „Movila Mărturiei", după movila aceasta.

9 Dar înainte numeau ţara Ghiladului ţara refaimiţilor, căci era ţara refaimiţilor, şi refaimiţii s-au născut acolo, uriaşi a căror înălţime era de zece, nouă, opt până la şapte coţi.

10 Locuinţa lor era din ţara copiilor lui Amon până la muntele Hermon, iar locurile de reşedinţă ale împărăţiei lor erau Carnaim, Aştarot, Edrei, Mişur şi Beon.

11 Domnul i-a nimicit din cauza răutăţii faptelor lor; căci erau foarte răi, şi amoriţii au locuit în locul lor, răi şi păcătoşi, şi nu mai este niciun popor astăzi care să fi săvârşit pe deplin toate păcatele lor şi nu mai au viaţă lungă pe pământ.

12 Şi Iacov l-a trimis pe Laban, iar acesta a plecat în Mesopotamia, ţara Răsăritului, iar Iacov s-a întors în ţara Ghiladului.

13 Şi a trecut Iaboc în luna a noua, în a unsprezecea a lunii. Şi în ziua aceea, Esau, fratele său, a venit la el şi s-a împăcat cu el şi s-a dus de la el în ţara Seirului, iar Iacov a locuit în corturi.

14 Şi în primul an al celei de-a cincea săptămâni a acestui jubileu [2136 AM], a trecut Iordanul şi a locuit dincolo de Iordan şi şi-a păscut oile de la marea movilei până la BetŞan şi până la Dotan şi până la pădurea Acrabim.

15 Şi i-a trimis tatălui său Isaac toate averile lui: haine, mâncare, carne şi băutură, lapte, unt, brânză şi curmale din vale.

16 Şi mamei sale, Rebeca, de patru ori pe an, între luni, între arat şi secerat, între toamnă şi ploaie şi între iarnă şi primăvară, la turnul lui Avraam.

17 Căci Isaac se întorsese de la Fântâna Jurământului şi se suise la turnul tatălui său Avraam şi locuia acolo, separat de fiul său Esau.

18 Căci pe vremea când Iacov s-a dus în Mesopotamia, Esau şi-a luat de nevastă pe Mahalat, fiica lui Ismael, şi a adunat toate turmele tatălui său şi ale nevestelor sale. S-a suit şi s-a aşezat pe muntele Seir, lăsând pe Isaac, tatăl său, singur la Fântâna Jurământului.

19 Isaac s-a suit de la Fântâna Jurământului şi a locuit în turnul tatălui său Avraam, în munţii Hebronului,

20 Şi acolo Iacov trimitea tot ce trimitea tatălui său şi mamei sale din când în când, tot ce aveau nevoie, iar ei l-au binecuvântat pe Iacov din toată inima lor şi din tot sufletul lor.

CAPITOLUL 30

1 În primul an al săptămânii a şasea [2143 AM], s-a suit în pace la Salem, la răsărit de Sihem, în luna a patra.

2 Şi au dus-o acolo pe Dina, fiica lui Iacov, în casa lui Sihem, fiul lui Hamor, heveul, prinţul ţării. Şi s-a culcat cu ea şi a pângărit-o; şi era o fetiţă de doisprezece ani.

3 Şi a implorat pe tatăl său şi pe fraţii ei ca ea să-i fie dată de soţie. Şi Iacov şi fiii lui s-au mâniat din cauza locuitorilor din Sihem, pentru că o necinstiseră pe Dina, sora lor; şi le-au vorbit cu intenţii rele, s-au purtat cu viclenie cu ele şi le-au amăgit.

4 Şi Simeon şi Levi au venit pe neaşteptate la Sihem şi au executat judecata împotriva tuturor locuitorilor Sihemului şi au ucis pe toţi bărbaţii pe care i-au găsit în el şi nu au lăsat pe niciunul să rămâie în el; i-au ucis pe toţi în chinuri pentru că o necinstiseră pe sora lor, Dina.

5 Şi astfel să nu se mai facă de acum înainte ca o fiică a lui Israel să fie pângărită; căci judecata este rânduită în cer împotriva lor, ca să-i nimicească cu sabia pe toţi bărbaţii din Sihem, pentru că au făcut ruşine în Israel.

6 Şi Domnul i-a dat în mâinile fiilor lui Iacov ca să-i nimicească cu sabia şi să execute judecata asupra lor şi ca să nu se mai facă aşa în Israel ca o fecioară a lui Israel să fie pângărită.

7 Şi dacă va fi vreun bărbat în Israel care va vrea să-şi dea fiica sau sora cuiva din sămânţa neamurilor, acela va muri negreşit şi îl vor ucide cu pietre, căci a făcut

© Biblioteca Spirituală

ruşine în Israel; şi femeia o vor arde în foc, pentru că a necinstit numele casei tatălui ei şi va fi stârpită din Israel.

8 Şi să nu se găsească nicio adulter şi nicio necurăţie în Israel, în toate zilele generaţiilor pământului; căci Israel este sfânt Domnului şi oricine îl pângăreşte va muri negreşit: să-l ucidă cu pietre.

9 Căci aşa a fost rânduit şi scris în tablele cereşti cu privire la toată sămânţa lui Israel: „Cine pângăreşte lucrul acesta va muri negreşit şi va fi ucis cu pietre."

10 Şi la această lege nu este hotărâre de zile, nici iertare, nici ispăşire; ci omul care îşi pângăreşte fiica va fi stârpit din mijlocul întregului Israel, pentru că a dat din sămânţa sa lui Moloh şi a săvârşit o nelegiuire, pângărind-o.

11 Şi tu, Moise, porunceşte copiilor lui Israel şi îndeamnă-i să nu-şi dea fiicele neamurilor şi să nu-şi ia pentru fiii lor vreuna dintre fiicele neamurilor, căci aceasta este o urâciune înaintea Domnului.

12 De aceea ţi-am scris în cuvintele Legii toate faptele pe care le-au făcut sihemiţii împotriva Dinei şi cum au zis fiii lui Iacov, zicând: „*Nu o vom da pe fiica noastră unui bărbat necircumcis, căci aceasta ar fi o ocară pentru noi*."

13 Şi aceasta este o ocară pentru Israel, pentru cei ce trăiesc şi pentru cei ce se căsătoresc cu fiicele neamurilor; căci este o necuraţie şi o urâciune pentru Israel.

14 Şi Israel nu va fi scutit de această necurăţie dacă va avea o soţie dintre fiicele neamurilor sau dacă va da vreuna dintre fiicele sale unui bărbat care este dintre neamuri.

15 Căci va fi urgie după urgie, blestem după blestem şi tot felul de judecăţi, urgii şi blesteme vor veni peste el. Dacă va face lucrul acesta sau îşi va ascunde ochii de cei ce săvârşesc necurăţie, sau de cei ce pângăriesc sanctuarul Domnului, sau de cei ce pângăriesc Numele Lui cel sfânt, atunci tot neamul va fi judecat împreună pentru toată necurăţia şi profanarea acestui om.

16 Nu se va face nicio părere de persoană şi nu se va primi din mâna lui nici roade, nici jertfe, nici arderi de tot, nici grăsime, nici mireasmă plăcută, ca să fie acceptată; aşa se întâmplă cu orice bărbat sau femeie din Israel care pângăreşte sanctuarul.

17 De aceea ţi-am poruncit, zicând: „Mărturiseşte această mărturie lui Israel! Vezi cum au fost Sihemiţii şi fiii lor: cum au fost daţi în mâinile celor doi fii ai lui Iacov şi i-au ucis sub torturi; şi li s-a socotit ca dreptate şi le-a fost scris ca dreptate."

18 Şi sămânţa lui Levi a fost aleasă pentru preoţie şi pentru a fi leviţi, ca să slujească înaintea Domnului, aşa cum facem noi, neîncetat, şi ca Levi şi fiii lui să fie binecuvântaţi pe vecie; căci el a fost plin de râvnă să îndeplinească dreptatea, judecata şi răzbunarea împotriva tuturor celor care se ridicau împotriva lui Israel.

19 Şi astfel scriu ca o mărturie în favoarea Lui pe tablele cereşti binecuvântarea şi dreptatea înaintea Dumnezeului tuturor:

20 Şi ne amintim de dreptatea pe care omul a împlinit-o în timpul vieţii sale, în toate perioadele anului; până la o mie de generaţii o vor consemna şi ea va veni la el şi la urmaşii lui după el, iar el a fost consemnat pe tablele cereşti ca un prieten şi un om drept.

21 Ţi-am scris toate aceste poveşti şi ţi-am poruncit să le spui copiilor lui Israel să nu păcătuiască, să nu calce poruncile şi să nu rupă legământul care le-a fost rânduit, ci să-l împlinească şi să fie trecuţi în număr de prieteni.

22 Dar dacă vor păcătui şi vor săvârşi necurăţie în orice fel, vor fi scrişi pe tablele cereşti ca vrăjmaşi şi vor fi nimiciţi din cartea vieţii şi vor fi scrişi în cartea celor ce vor fi nimiciţi şi împreună cu cei ce vor fi dezrădăcinaţi din pământ.

23 Şi în ziua în care fiii lui Iacov l-au ucis pe Sihem, o scriere a fost scrisă în favoarea lor în ceruri, că au făcut dreptate, neprihănire şi răzbunare împotriva păcătoşilor şi a fost scrisă spre o binecuvântare.

24 Au adus-o pe Dina, sora lor, din casa lui Sihem şi au luat captivi tot ce era în Sihem: oile lor, boii lor, măgarii lor, toate averile lor şi toate turmele lor şi le-au adus pe toate la tatăl lor Iacov.

25 Şi i-a mustrat pentru că trecuseră cetatea prin ascuţimea sabiei, căci se temea de locuitorii ţării, de canaaniţi şi de fereziţi.

26 Frica Domnului era peste toate cetăţile din jurul Sihemului şi nu s-au ridicat să-i urmărească pe fiii lui Iacov, căci groaza căzuse peste ei.

CAPITOLUL 31

1 În luna nouă a lunii, Iacov a vorbit tuturor locuitorilor casei sale, zicând: „*Curăţaţi-vă, schimbaţi-vă hainele şi haidem să ne suim la Betel, unde I-am făcut o jurământ în ziua când am fugit de faţa fratelui meu Esau, pentru că a fost cu mine şi m-a adus în pace în ţara aceasta. Lepădaţivă de dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru*."

2 Au renunţat la dumnezeii străini, la ce aveau în urechi şi la ce aveau la gât şi la idolii pe care îi furase Rahela de la tatăl ei, Laban, şi i-a dat în întregime lui Iacov. El i-a ars, ia sfărâmat în bucăţi şi i-a distrus şi i-a ascuns sub un stejar care este în ţara Sihemului.

3 Şi s-a suit la Betel în luna nouă a lunii a şaptea. A zidit un altar în locul unde dormise şi a pus acolo un stâlp şi a trimis vorbă tatălui său Isaac să vină la el la jertfa lui şi mamei sale Rebeca.

4 Isaac a zis: „Să vină fiul meu, Iacov, ca să-l văd înainte să mor."

5 Şi Iacov s-a dus la tatăl său Isaac şi la mama sa Rebeca, în casa tatălui său Avraam; şi a luat cu el pe cei doi dintre fiii săi, pe Levi şi pe Iuda, şi s-a dus la tatăl său Isaac şi la mama sa Rebeca.

6 Rebeca a ieşit din turn în faţa turnului ca să-l sărute pe Iacov şi să-l îmbrăţişeze; căci duhul ei îşi înviorase sufletul când auzise: „Iată, fiul tău, Iacov, a venit!" Şi l-a sărutat.

7 Şi i-a văzut pe cei doi fii ai lui şi i-a recunoscut şi i-a zis: „Aceştia sunt fiii tăi, fiule?" Şi i-a îmbrăţişat, i-a sărutat şi i-a binecuvântat, zicând: „În voi se va înălţa sămânţa lui Avraam şi veţi fi o binecuvântare pe pământ."

© Biblioteca Spirituală

8 Şi Iacov a intrat la tatăl său Isaac, în camera unde se culca, şi cei doi fii ai săi erau cu el. Şi a luat mâna tatălui său şi, aplecându-se, l-a sărutat. Şi Isaac s-a agăţat de gâtul fiului său Iacov şi a plâns pe gâtul lui.

9 Şi întunericul a dispărut de pe ochii lui Isaac şi el i-a văzut pe cei doi fii ai lui Iacov, pe Levi şi pe Iuda, şi a zis: „Aceştia sunt fiii tăi, fiule? Căci sunt ca tine."

10 Şi i-a zis că ei erau cu adevărat fiii lui: „Şi ai văzut cu adevărat că ei sunt cu adevărat fiii mei".

11 Şi s-au apropiat de el, iar el s-a întors, i-a sărutat şi i-a îmbrăţişat pe amândoi împreună.

12 Şi duhul profeţiei s-a pogorât în gura lui şi l-a apucat pe Levi de mâna dreaptă şi pe Iuda de mâna stângă.

13 Şi s-a întors mai întâi către Levi şi a început să-l binecuvânteze mai întâi şi i-a zis: Dumnezeul tuturor, Însuşi Domnul tuturor veacurilor, să te binecuvânteze pe tine şi pe copiii tăi în toate veacurile.

14 Domnul să-ţi dea ţie şi seminţei tale măreţie şi slavă mare şi să te facă pe tine şi seminţa ta, dintre orice făptură, să te apropiaţi de El, ca să slujiţi în sanctuarul Său, ca îngeri ai prezenţei şi ca sfinţi. Ca ei, aşa va fi şi seminţa fiilor tăi spre slavă, măreţie şi sfinţenie şi El să-i facă mari în toate veacurile.

15 Şi ei vor fi judecători, prinţi şi căpetenii peste toată sămânţa fiilor lui Iacov; ei vor vesti Cuvântul Domnului cu dreptate şi vor judeca toate judecăţile Lui cu dreptate. Şi vor vesti căile Mele lui Iacov şi cărările Mele lui Israel. Binecuvântarea Domnului va fi dată în gura lor ca să binecuvânteze toată sămânţa Preaiubitului.

16 Mama ta ţi-a pus numele Levi şi pe bună dreptate ţi-a pus numele. Vei fi lipit de Domnul şi vei fi tovarăşul tuturor fiilor lui Iacov. Masa Lui să fie a ta şi să mănânci din ea tu şi fiii tăi; şi masa ta să fie plină din neam în neam şi hrana ta să nu lipsească în veac.

17 Toţi cei ce te urăsc să se închine la pământ înaintea ta şi toţi potrivnicii tăi să fie stârpiţi şi să piară; binecuvântat fie cel ce te binecuvântează şi blestemat fie orice neam care te blestemă!

18 Şi lui Iuda i-a zis: „Domnul să-ţi dea putere şi putere ca să-i zdrobeşti pe toţi cei ce te urăsc. Vei fi domn peste fiii lui Iacov, tu şi unul dintre fiii tăi. Numele tău şi numele fiilor tăi să se ducă şi să cuprindă orice ţară şi orice ţinut. Atunci neamurile se vor teme de faţa ta şi toate neamurile se vor cutremura."

19 În tine va fi ajutorul lui Iacov şi în tine se va găsi mântuirea lui Israel.

20 Şi când vei şedea pe tronul onoarei dreptăţii tale, va fi pace mare pentru toată sămânţa fiilor Celui iubit; binecuvântat fie cel ce te binecuvântează! Şi toţi cei ce te urăsc, te asupresc şi te blestemă vor fi dezrădăcinaţi, nimiciţi de pe pământ şi blestemaţi.

21 Şi întorcându-se, l-a sărutat din nou şi l-a îmbrăţişat şi sa bucurat foarte mult, căci îi văzuse cu adevărat pe fiii lui Iacov, fiul său.

22 Şi s-a îndepărtat dintre picioarele lui, a căzut la pământ şi s-a închinat înaintea lui. El i-a binecuvântat şi s-a odihnit acolo cu tatăl său Isaac în noaptea aceea şi au mâncat şi au băut cu bucurie.

23 Şi i-a făcut să adoarmă pe cei doi fii ai lui Iacov, unul la dreapta sa şi celălalt la stânga sa; şi aceasta i s-a socotit ca neprihănire.

24 Iacov i-a povestit tatălui său toate lucrurile în timpul nopţii, cum Domnul i-a arătat o mare îndurare şi cum l-a ajutat să prospere în toate căile lui şi l-a păzit de orice rău.

25 Şi Isaac a binecuvântat pe Dumnezeul tatălui său Avraam, care nu-Şi îndepărtase îndurarea şi dreptatea de la fiii robului său Isaac.

26 Şi a doua zi dimineaţă, Iacov i-a spus tatălui său Isaac jurământul pe care îl făcuse Domnului şi viziunea pe care o avusese şi că zidise un altar şi că totul era pregătit pentru jertfa care trebuia adusă înaintea Domnului, aşa cum jurase, şi că venise să-l pună pe un măgar.

27 Isaac i-a zis fiului său Iacov: „Nu pot să merg cu tine, căci sunt bătrân şi nu mai pot purta drumul. Du-te în pace, fiule, căci astăzi am o sută şaizeci şi cinci de ani şi nu mai pot călători; pune-o pe mama ta pe un măgar şi las-o să meargă cu tine."

28 Şi ştiu, fiule, că ai venit din cauza mea şi fie binecuvântată ziua aceasta în care m-ai văzut viu şi eu team văzut şi pe tine, fiule.

29 Fie ca tu să izbucneşti şi să împlineşti jurământul pe care l-ai făcut; şi nu-ţi amâna jurământul, căci vei fi chemat la socoteală pentru jurământ. Acum, grăbeşte-te să-l împlineşti şi fie binevoitor Cel ce a făcut toate lucrurile şi căruia i-ai făcut jurământul."

30 Şi i-a zis Rebecăi: „Du-te cu fiul tău, Iacov." Şi Rebeca s-a dus cu fiul ei, Iacov, şi Debora cu ea, şi au ajuns la Betel.

31 Şi Iacov şi-a adus aminte de rugăciunea cu care îl binecuvântase tatăl său, pe el şi pe cei doi fii ai săi, pe Levi şi Iuda, şi s-a bucurat şi L-a binecuvântat pe Dumnezeul părinţilor săi, Avraam şi Isaac.

32 Şi el a zis: «Acum ştiu că am o speranţă veşnică şi fiii mei, de asemenea, înaintea Dumnezeului a tuturor»; şi astfel este rânduit cu privire la cei doi; şi ei consemnează ca o mărturie veşnică pentru ei pe tablele cereşti cum i-a binecuvântat Isaac.

CAPITOLUL 32

1 Şi a rămas noaptea aceea la Betel, iar Levi a visat că l-au hirotonit şi l-au făcut preot al Dumnezeului Preaînalt, pe el şi pe fiii lui pe vecie; şi s-a trezit din somn şi a binecuvântat pe Domnul.

2 Şi Iacov s-a sculat devreme dimineaţa, în ziua a paisprezecea a acestei luni, şi a dat zeciuială din toţi cei care au venit cu el, atât din oameni, cât şi din vite, atât din aur, cât şi din fiecare vas şi îmbrăcăminte; da, a dat zeciuială din toate.

3 În zilele acelea, Rahela a rămas însărcinată cu fiul ei, Beniamin. Iacov şi-a numărat fiii de la el în sus, iar Levi a căzut la partea Domnului, iar tatăl său l-a îmbrăcat cu hainele preoţiei şi i-a împlinit mâinile.

4 În ziua a cincisprezecea a lunii acesteia, a adus la altar paisprezece boi din vite, douăzeci şi opt de berbeci, patruzeci şi nouă de oi, şapte miei şi douăzeci şi unu de

© Biblioteca Spirituală

iezi, ca ardere de tot pe altarul jertfelor, o mireasmă plăcută înaintea lui Dumnezeu.

5 Aceasta a fost jertfa lui, ca urmare a jurământului pe care îl făcuse că va da o zeciuie, împreună cu darurile lor de fructe şi jertfele lor de băutură.

6 După ce a mistuit focul, a ars tămâie pe foc şi, ca jertfă de mulţumire, doi boi, patru berbeci, patru oi, patru ţapi, două oi de un an şi doi iezi; şi aşa a făcut în fiecare zi, timp de şapte zile.

7 Şi au mâncat acolo cu bucurie, el, toţi fiii lui şi oamenii lui, timp de şapte zile, binecuvântând şi mulţumind Domnului, care îl izbăvise din toate necazurile lui şi îi făcuse jurământul.

8 A dat zeciuială din toate animalele curate şi a adus o jertfă de tot, dar animalele necurate nu le-a dat lui Levi, fiul său, şi i-a dat toate sufletele oamenilor.

9 Levi a îndeplinit preoţia la Betel înaintea tatălui său Iacov, în locul celor zece fraţi ai săi; el a fost preot acolo. Iacov şi-a făcut jurământul: astfel, a dat din nou zeciuială Domnului şi a sfinţit-o, şi ea a devenit sfântă pentru El.

10 Şi din acest motiv este rânduit pe tablele cereşti ca lege pentru zeciuială, din nou zeciuiala să se mănânce înaintea Domnului an de an, în locul unde este ales ca Numele Lui să locuiască, şi pentru această lege nu există limită de zile pentru totdeauna.

11 Această rânduială este scrisă pentru ca să se împlinească an de an, mâncând a doua zeciuială înaintea Domnului, în locul unde a fost aleasă, şi să nu rămână nimic din ea din anul acesta până în anul următor.

12 Căci sămânţa se va mânca în anul respectiv până în zilele strângerii seminţelor anului, vinul se va mânca până în zilele strângerii mustului şi untdelemnul se va mânca până în zilele sezonului său.

13 Tot ce va mai rămâne din el şi se va învechi, să fie considerat ca spurcat; să fie ars în foc, căci este necurat.

14 Şi astfel să-l mănânce împreună în sanctuar şi să nu-l lase să se învechească.

15 Şi toate zeciuiala din boi şi oi vor fi sfinte Domnului şi vor aparţine preoţilor Săi, pe care le vor mânca înaintea Lui an de an; căci aşa este rânduit şi săpat cu privire la zeciuială pe tablele cereşti.

16 Şi în noaptea următoare, în ziua a douăzeci şi doua a acelei luni, Iacov a hotărât să zidească locul acela şi să înconjoare curtea cu un zid şi să-l sfinţească şi să-l facă sfânt pe vecie, pentru el şi pentru copiii lui după el.

17 Domnul i S-a arătat noaptea, l-a binecuvântat şi i-a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci îţi va pune numele Israel."

18 Şi i-a zis iarăşi: „Eu sunt Domnul, care am creat cerurile şi pământul şi te voi înmulţi foarte mult şi vor ieşi din tine împăraţi şi vor judeca peste tot pe unde a călcat piciorul fiilor oamenilor."

19 Voi da seminţei tale tot pământul care este sub cer; ei vor judeca toate neamurile după pofta lor; după aceea vor stăpâni tot pământul şi îl vor stăpâni pentru totdeauna.

20 Şi a terminat de vorbit cu el şi S-a ridicat de la el. Iacov a privit până când s-a înălţat la cer.

21 Şi a văzut într-o viziune de noapte, şi iată că un înger a coborât din cer cu şapte table în mâinile sale şi le-a dat lui Iacov, iar el le-a citit şi a ştiut tot ce era scris în ele, ce avea să i se întâmple lui şi fiilor lui de-a lungul veacurilor.

22 Şi i-a arătat tot ce era scris pe table şi i-a zis: „Nu zidi locul acesta şi nu-l face un sanctuar veşnic şi nu locui aici, căci acesta nu este locul potrivit. Du-te la casa tatălui tău Avraam şi locuieşte cu tatăl tău Isaac până în ziua morţii tatălui tău."

23 Căci vei muri în pace în Egipt şi vei fi îngropat cu cinste în ţara aceasta, în mormântul părinţilor tăi, împreună cu Avraam şi Isaac.

24 Nu te teme, căci aşa cum ai văzut şi ai citit, aşa va fi totul; şi scrie tot ce ai văzut şi ai citit."

25 Şi Iacov a zis: „*Doamne, cum îmi pot aminti tot ce am citit şi am văzut?*" Şi el i-a zis: „*Îţi voi aduce aminte de toate lucrurile*."

26 Şi s-a ridicat de la El şi s-a trezit din somn şi şi-a adus aminte de tot ce citise şi văzuse şi a scris toate cuvintele pe care le citise şi le văzuse.

27 Şi a sărbătorit acolo încă o zi şi a adus jertfe în ea după toate cele jertfite în zilele de dinainte şi a numit ziua aceea „Adăugare", căci această zi a fost adăugată, iar zilele de dinainte le-a numit „Sărbătoare".

28 Şi aşa s-a arătat că va fi şi este scris pe tablele cereşti; de aceea i s-a descoperit că va sărbători şi va adăuga la cele şapte zile ale sărbătorii.

29 Şi numele ei a fost numit „Adăugare", pentru că a fost înregistrată printre zilele sărbătorilor, după numărul zilelor anului.

30 În noaptea zilei de douăzeci şi trei a lunii acesteia, Debora, doica Rebecăi, a murit. Au îngropat-o sub cetate, sub stejarul din râu. El a numit locul acesta „Râul Deborei", iar stejarul „Stejarul jalei Deborei".

31 Rebeca s-a dus şi s-a întors acasă la tatăl său, Isaac. Iacov i-a trimis berbeci, oi şi ţapi, ca să-i pregătească tatălui său o mâncare aşa cum a dorit el.

32 Şi a mers după mama sapână a ajuns înţara Kabratanului şi a locuit acolo.

33 Rahela a născut un fiu într-o noapte şi i-a pus numele „Fiul durerii mele", pentru că a suferit când l-a născut. Dar tatăl său i-a pus numele Beniamin în a unsprezecea zi a lunii a opta, în prima zi a săptămânii a şasea a acestui jubileu. [2143 AM]

34 Şi Rahela a murit acolo şi a fost îngropată în ţara Efratei, adică Betleemului, şi Iacov a zidit un stâlp pe mormântul Rahelei, pe drum, deasupra mormântului ei.

CAPITOLUL 33

1 Iacov s-a dus şi a locuit la miazăzi de MagdalaAdrahmeel. Şi s-a dus la tatăl său, Isaac, el şi Lea, soţia lui, în luna nouă a lunii a zecea.

2 Ruben a văzut-o pe Bilha, roaba Rahelei şi concubina tatălui său, scăldându-se în apă într-un loc ascuns, şi a iubit-o.

3 S-a ascuns noaptea şi a intrat în casa Bilhei şi a găsit-o dormind singură în pat, în casa ei.

4 Şi s-a culcat cu ea, iar ea s-a trezit şi a văzut, şi iată,

© Biblioteca Spirituală

Ruben era culcat cu ea în pat, şi ea şi-a descoperit marginea păturii şi l-a apucat, a strigat şi a descoperit că era Ruben.

5 Ea s-a ruşinat de el şi şi-a dat drumul la mâna de pe el, iar el a fugit.

6 Şi ea s-a tânguit foarte mult din cauza acestui lucru şi n-a spus nimănui.

7 Când s-a întors Iacov şi a căutat-o, ea i-a zis: „Nu sunt curată din cauza ta, căci m-am pângărit din cauza ta; căci Ruben m-a pângărit şi s-a culcat cu mine noaptea; iar eu dormeam şi nu mi-am dat seama până când mi-a descoperit poala şi s-a culcat cu mine."

8 Iacov s-a mâniat foarte tare pe Ruben, pentru că se culcase cu Bilha, fiindcă descoperise poala tatălui său.

9 Iacov nu s-a mai apropiat de ea, pentru că Ruben o pângărise. Cât despre oricine descoperă poala tatălui său, fapta lui este foarte rea, căci este o urâciune înaintea Domnului.

10 De aceea este scris şi rânduit pe tablele cereşti ca omul să nu se culce cu nevasta tatălui său şi să nu descopere poala tatălui său, căci aceasta este necurat; vor muri negreşit împreună, omul care se culcă cu nevasta tatălui său şi femeia, căci au făcut necurăţie pe pământ.

11 Şi nu va fi nimic necurat înaintea Dumnezeului nostru în neamul pe care El Şi l-a ales ca moştenire.

12 Şi iarăşi este scris a doua oară: „*Blestemat să fie cel ce se culcă cu nevasta tatălui său, căci a descoperit ruşinea tatălui său*." Şi toţi sfinţii Domnului au zis: „*Aşa să fie, aşa să fie*."

13 Şi tu, Moise, porunceşte copiilor lui Israel să păzească acest cuvânt; căci este o pedeapsă cu moartea; este necurat şi nu există ispăşire pentru totdeauna pentru omul care a săvârşit aceasta, ci el trebuie să fie omorât şi ucis, ucis cu pietre şi dezrădăcinat din mijlocul poporului Dumnezeului nostru.

14 Căci nimănui din Israel, care face aşa ceva, nu-i este îngăduit să trăiască nici măcar o zi pe pământ, căci este o urâciune şi necurat.

15 Şi să nu spună: Lui Ruben i s-a dat viaţă şi iertare după ce s-a culcat cu concubina tatălui său, şi tot ei, măcar că avea un soţ, iar soţul ei, Iacov, tatăl său, era încă în viaţă.

16 Căci până atunci nu fuseseră descoperite rânduiala, judecata şi legea în desăvârşirea lor pentru toţi, ci în zilele Tale (*a fost descoperită*) ca o lege a anotimpurilor şi a zilelor şi o lege veşnică pentru generaţiile veşnice.

17 Şi pentru această lege nu există împlinire a zilelor şi nici ispăşire pentru ea, ci amândouă trebuie să fie dezrădăcinate din mijlocul neamului: în ziua în care au săvârşit-o, să-i ucidă.

18 Şi tu, Moise, scrie-o pentru Israel, ca să o păzească şi să facă după aceste cuvinte şi să nu comită un păcat care să ducă la moarte; căci Domnul Dumnezeul nostru este judecător, care nu priveşte la persoane şi nu primeşte daruri.

19 Spune-le aceste cuvinte ale legământului, ca să le asculte, să le păzească şi să fie atenţi la ele şi să nu fie nimiciţi şi dezrădăcinaţi din ţară; căci o necurăţie, o urâciune, o pângărire şi o pângărire sunt toţi cei ce săvârşesc aceste lucruri pe pământ înaintea Dumnezeului nostru.

20 Şi nu este păcat mai mare decât curvia pe care o săvârşesc ei pe pământ; căci Israel este un neam sfânt pentru Domnul Dumnezeul său şi un neam de moştenire şi un neam preoţesc şi împărătesc şi pentru (*propria Lui*) stăpânire; şi nicio necurăţie de acest fel nu se va arăta în mijlocul neamului sfânt.

21 Şi în al treilea an al acestei a şasea săptămâni [2145 AM], Iacov şi toţi fiii lui s-au dus şi au locuit în casa lui Avraam, lângă Isaac, tatăl său, şi Rebeca, mama sa.

22 Şi acestea au fost numele fiilor lui Iacov: Ruben, întâiul născut, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon, fiii Liei; şi fiii Rahelei, Iosif şi Beniamin; şi fiii Bilhei, Dan şi Neftali; şi fiii Zilpei, Gad şi Aşer; şi Dina, fiica Liei, singura fiică a lui Iacov.

23 Şi au venit şi s-au închinat înaintea lui Isaac şi a Rebecei şi, când i-au văzut, l-au binecuvântat pe Iacov şi pe toţi fiii lui. Şi Isaac s-a bucurat foarte mult, căci i-a văzut pe fiii lui Iacov, fiul său cel mic, şi i-a binecuvântat.

CAPITOLUL 34

1 În al şaselea an al acestei săptămâni din al patruzeci şi patrulea jubileu [2148 AM], Iacov şi-a trimis fiii să-şi pască oile şi pe slujitorii săi cu ei la turma Sihemului.

2 Şi cei şapte regi ai amoriţilor s-au adunat împotriva lor ca să-i ucidă, ascunzându-se sub copaci şi ca să le ia vitele ca pradă.

3 Iacov, Levi, Iuda şi Iosif erau în casă cu tatăl lor Isaac; căci duhul lui era întristat şi nu-l puteau părăsi; iar Beniamin era cel mai mic şi din acest motiv a rămas cu tatăl său.

4 Şi au venit regele/regele din Taphu şi regele/regele din Aresa şi regele/regele din Seragan şi regele/regele din Selo şi regele/regele din Gaas şi regele din Bet-Horon şi regele din Ma'anişakir şi toţi cei care locuiesc în aceşti munţi (şi) care locuiesc în pădurile din ţara Canaanului.

5 Şi i-au dat de veste lui ***Iacov***, zicând: „*Iată, împăraţii amoriţilor i-au înconjurat pe fiii tăi şi le-au jefuit turmele*."

6 Şi s-a sculat din casa lui, el şi cei trei fii ai lui şi toţi slujitorii tatălui său şi slujitorii lui şi a pornit împotriva lor cu şase mii de oameni care purtau săbii.

7 Şi i-a ucis în păşunile Sihemului şi i-a urmărit pe cei ce fugeau şi i-a ucis cu ascuţişul sabiei şi a ucis pe Aresa, Taphu, Saregan, Selo, Amanisakir şi Ga[ga]as şi şi-a recuperat turmele.

8 Şi i-a biruit şi le-a impus un tribut, ca să-i plătească tribut, cinci roade din ţara lor, şi a zidit Robel şi Tamnatares.

9 S-a întors în pace şi a făcut pace cu ei, şi i-au fost robi până în ziua în care el şi fiii lui s-au pogorât în Egipt.

10 Şi în al şaptelea an al acestei săptămâni [2149 AM] l-a trimis pe Iosif din casa lui în ţara Sihemului să afle despre starea de bine a fraţilor săi şi i-a găsit în ţara Dotanului.

11 Şi au fost trădători cu el şi au urzit un complot

© Biblioteca Spirituală

împotriva lui ca să-l omoare, dar răzgândindu-se, l-au vândut negustorilor ismaeliți și l-au dus în Egipt și l-au vândut lui Potifar, eunucul faraonului, mai marele bucătarilor, preotul cetății Elew.

12 Fiii lui Iacov au junghiat un ied, au înmuiat haina lui Iosif în sânge și au trimis-o la tatăl lor Iacov în a zecea zi a lunii a șaptea.

13 Și a jelit toată noaptea aceea, căci i l-au adus seara, și a intrat în febră de jelire pentru moartea lui și a zis: „O fiară rea l-a devorat pe Iosif!" Și toți membrii casei lui [au jelit împreună cu el în ziua aceea și] au fost întristați și s-au jelit împreună cu el toată ziua aceea.

14 Fiii și fiica lui s-au sculat să-l mângâie, dar el a refuzat să fie mângâiat pentru fiul său.

15 Și în ziua aceea Bilha a auzit că Iosif pierise și a murit jelindu-l și locuia în Qafratef, iar Dina, fiica lui, a murit și ea după ce Iosif pierise.

16 Și au venit aceste trei jale peste Israel într-o lună. Și au îngropat-o pe Bilha în fața mormântului Rahelei și au îngropat-o acolo și pe fiica lui Dina.

17 Și a jelit pe Iosif un an și n-a încetat, căci a zis: „Lasămă să mă cobor în mormânt și să jelesc pe fiul meu!"

18 Din acest motiv, este rânduit pentru copiii lui Israel să se smerească în ziua a zecea a lunii a șaptea - în ziua în care vestea care l-a făcut să plângă pentru Iosif a ajuns la tatăl său Iacov - ca să facă ispășire pentru ei înșiși în ziua a zecea a lunii a șaptea, o dată pe an, cu un ied tânăr, pentru păcatele lor; căci întristaseră afecțiunea tatălui lor pentru fiul său Iosif.

19 Și această zi a fost rânduită ca ei să se întristeze în ea pentru păcatele lor și pentru toate fărădelegile lor și pentru toate greșelile lor, astfel încât să se poată curăți în acea zi o dată pe an.

20 Și după ce a pierit Iosif, fiii lui Iacov și-au luat de soții. Numele soției lui Ruben este Ada; numele soției lui Simeon este Adlbaa, o cananeană; numele soției lui Levi este Melca, dintre fiicele lui Aram, din sămânța fiilor lui Terah; numele soției lui Iuda este Bet-Suel, un cananean; numele soției lui Isahar este Hezaca; numele soției lui Zabulon este Niiman; numele soției lui Dan este Egla; numele soției lui Neftali este Rasuu, din Mesopotamia; numele soției lui Gad este Maca; numele soției lui Așer este Ijona; numele soției lui Iosif este Asenat, Egipteanul; și numele soției lui Beniamin este Ijasaka.

21 Și Simeon s-a pocăit și a luat o a doua soție din Mesopotamia, ca frații săi.

CAPITOLUL 35

1 În primul an al primei săptămâni a celui de-al patruzeci și cincilea jubileu [2157 AM], Rebeca l-a chemat pe Iacov, fiul ei, și i-a poruncit cu privire la tatăl și la fratele său, să-i cinstească în toate zilele vieții sale.

2 Iacov a zis: „Voi face tot ce mi-ai poruncit; căci lucrul acesta îmi va fi o onoare, o măreție și o dreptate înaintea Domnului, prin faptul că îi voi cinsti."

3 Și tu, mamă, știi de când m-am născut până în ziua de azi, toate faptele mele și tot ce este în inima mea, că întotdeauna gândesc binele față de toate.

4 Și cum n-aș putea face lucrul acesta pe care mi l-ai poruncit, să cinstesc pe tatăl meu și pe fratele meu?

5 Spune-mi, mamă, ce perversitate ai văzut la mine și mă voi întoarce de la ea, și mila va fi asupra mea.

6 Ea i-a zis: „Fiule, n-am văzut la tine în toată viața mea fapte stricate, ci doar drepte. Totuși, îți voi spune adevărul, fiule: voi muri anul acesta și nu voi supraviețui anul acesta; căci am visat ziua morții mele că nu voi trăi mai mult de o sută cincizeci și cinci de ani; și iată că mi-am împlinit toate zilele vieții pe care le am de trăit."

7 Și Iacov a râs de cuvintele mamei sale, pentru că mama lui îi spusese că va muri; și ea ședea în fața lui, fiindcă era în puterea ei, și nu era slabă în puterea ei; căci intra și ieșea și vedea, și dinții ei erau puternici și nicio boală nu o atinsese în toate zilele vieții ei.

8 Iacov i-a zis: „Ferice de mine, mamă, dacă zilele mele se vor apropia de zilele vieții tale și dacă puterea mea va rămâne cu mine așa cum este puterea ta și nu vei muri, căci glumești cu mine în gândul morții tale."

9 Și s-a dus la Isaac și i-a zis: „Îți fac o singură rugăminte: pune-l pe Esau să jure că nu-l va nenoroci pe Iacov și nu-l va urmări cu dușmănie; căci știi gândurile lui Esau, că sunt perverse din tinerețea lui și nu este nimic bun în el; căci voiește să-l omoare după moartea ta."

10 Și știi tot ce a făcut din ziua în care fratele său Iacov a plecat la Haran până în ziua aceasta: cum ne-a părăsit din toată inima lui și ne-a făcut rău; ți-a luat turmele și ți-a luat toate averile dinaintea feței tale.

11 Și când L-am implorat și L-am rugat să ne dea ce era al nostru, a făcut așa cum s-a întâmplat cu un om care are milă de noi.

12 Și este amărât împotriva ta, pentru că l-ai binecuvântat pe Iacov, fiul tău desăvârșit și drept; căci nu este rău în el, ci numai bunătate, și de când a venit din Haran până în ziua de azi, nu ne-a jefuit de nimic, căci ne aduce întotdeauna totul la timpul lui și se bucură din toată inima când luăm din mâinile lui și ne binecuvântează și nu s-a despărțit de noi de când a venit din Haran până în ziua de azi și rămâne cu noi neîncetat acasă, onorându-ne.

13 Isaac i-a zis: „Și eu știu și văd faptele lui Iacov, care este cu noi, cum ne onorează din toată inima lui. Dar l-am iubit mai înainte pe Esau mai mult decât pe Iacov, pentru că era întâiul născut; dar acum îl iubesc pe Iacov mai mult decât pe Esau, pentru că a făcut multe fapte rele și nu este dreptate în el, căci toate căile lui sunt nedreptate și silnicie [*și nu este dreptate în jurul lui*]."

14 Și acum inima Mi este tulburată din cauza tuturor faptelor lui și nici el, nici sămânța lui nu vor fi mântuiți, căci ei vor fi nimiciți de pe pământ și vor fi dezrădăcinați de sub cer, pentru că L-a părăsit pe Dumnezeul lui Avraam și a umblat după nevestele lui și după necurăția lor și după nelegiuirea lor, el și copiii lui.

15 Și îmi poruncești să-l pun să jure că nu-l va ucide pe fratele său Iacov; chiar dacă va jura, nu-și va respecta jurământul și nu va face bine, ci numai rău.

16 Dar dacă vrea să-l omoare pe Iacov, fratele său, va fi dat în mâinile lui Iacov și nu va scăpa din mâinile lui [*căci se va pogorâ în mâinile lui*].

17 Și nu te teme din cauza lui Iacov; căci păzitorul

© Biblioteca Spirituală

lui Iacov este mare, puternic, onorat şi mai lăudat decât păzitorul lui Esau.

18 Rebeca a trimis să cheme pe Esau, şi el a venit la ea. Şi ea i-a zis: „Fiule, am o cerere să-ţi fac; făgăduieşte-mi că o vei îndeplini, fiule."

19 Şi el a zis: „Voi face tot ce-mi spui şi nu-ţi voi refuza cererea."

20 Şi ea i-a zis: „Îţi cer ca în ziua în care voi muri să mă iei şi să mă îngropi lângă Sara, mama tatălui tău, şi tu şi Iacov să vă iubiţi unul pe altul şi niciunul să nu poftească răul împotriva celuilalt, ci numai dragoste reciprocă, şi astfel veţi prospera, fiii mei, şi veţi fi onoraţi în mijlocul ţării şi niciun duşman nu se va bucura de voi şi veţi fi o binecuvântare şi o îndurare în ochii tuturor celor ce vă iubesc."

21 Şi el a zis: „Voi face tot ce mi-ai spus şi te voi îngropa în ziua în care vei muri lângă Sara, mama tatălui meu, aşa cum ai cerut ca oasele ei să fie lângă oasele tale."

22 Şi pe Iacov, fratele meu, îl voi iubi mai mult decât orice făptură; căci n-am alt frate în tot pământul decât el singur: şi acesta nu este un mare merit pentru mine dacă îl iubesc; căci el este fratele meu şi am fost semănaţi împreună în trupul tău şi am ieşit împreună din pântecele tău, iar dacă nu-mi iubesc fratele, pe cine voi iubi?

23 Şi eu însumi te implor să-l îndemn pe Iacov cu privire la mine şi cu privire la fiii mei, căci ştiu că el va fi cu siguranţă rege peste mine şi peste fiii mei, căci în ziua în care tatăl meu l-a binecuvântat, l-a făcut mai presus de toate, iar pe mine mai presus de toate.

24 Şi îţi jur că-l voi iubi şi că nu voi dori răul împotriva lui în toate zilele vieţii mele, ci numai binele.

25 Şi i-a jurat cu privire la toate aceste lucruri. Şi ea l-a chemat pe Iacov în faţa ochilor lui Esau şi i-a dat porunci după cuvintele pe care i le spusese lui Esau.

26 Şi el a zis: „Voi face voia ta; crede-mă că niciun rău nu va veni de la mine sau de la fiii mei împotriva lui Esau şi eu voi fi cel dintâi în nimic, afară de dragoste."

27 Şi au mâncat şi au băut, ea şi fiii ei în noaptea aceea, şi ea a murit, la vârsta de trei jubilee, o săptămână şi un an, în noaptea aceea. Şi cei doi fii ai ei, Esau şi Iacov, au îngropat-o în peştera Doble, lângă Sara, mama tatălui lor.

CAPITOLUL 36

1 Şi în al şaselea an al acestei săptămâni [2162 AM] Isaac i-a chemat pe cei doi fii ai săi, Esau şi Iacov, şi au venit la el, iar el le-a zis: „Fiii mei, eu mă duc pe calea părinţilor mei, la casa veşnică, unde sunt părinţii mei."

2 Îngroapă-mă, de aceea, lângă tatăl meu Avraam, în peştera cea Două, în ogorul lui Efron, hititul, unde Avraam a cumpărat un mormânt ca să se îngroape în el; în mormântul pe care mi l-am săpat eu, acolo să mă îngroapă.

3 Şi aceasta vă poruncesc, fiii mei, să practicaţi dreptatea şi neprihănirea pe pământ, pentru ca Domnul să aducă asupra voastră tot ce a spus Domnul că va face lui Avraam şi seminţei lui.

4 Şi iubiţi-vă unii pe alţii, fiii mei, fraţii voştri, ca un om care îşi iubeşte sufletul, şi fiecare să caute în ce poate fi de folos fratelui său şi să lucreze împreună pe pământ; şi să se iubească unii pe alţii ca pe propriile lor suflete.

5 Şi în ceea ce priveşte problema idolilor, vă poruncesc şi vă sfătuiesc să-i respingeţi, să-i urîţi şi să nu-i iubiţi, căci sunt plini de înşelăciune pentru cei care li se închină şi pentru cei care li se închină.

6 Aduceţi-vă aminte, fiii mei, de Domnul Dumnezeul tatălui vostru Avraam şi cum şi eu L-am închinat şi L-am slujit în dreptate şi în bucurie, ca să vă înmulţească şi să vă sporească sămânţa ca stelele cerului în număr mare şi să vă aşeze pe pământ ca o săditoare a dreptăţii care nu va fi smulsă din rădăcini în toate generaţiile pentru totdeauna.

7 Şi acum vă voi pune să juraţi un jurământ mare - căci nu există jurământ mai mare decât cel cu numele glorios şi onorat şi mare şi splendid şi minunat şi puternic, care a creat cerurile şi pământul şi toate lucrurile împreună - că vă veţi teme de El şi I vă veţi închina.

8 Şi fiecare să-şi iubească fratele cu afecţiune şi cu dreptate şi să nu poftească răul împotriva fratelui său, de acum înainte şi pentru totdeauna, în toate zilele vieţii voastre, ca să prosperaţi în toate faptele voastre şi să nu fiţi distruşi.

9 Şi dacă vreunul dintre voi urzeşte răul împotriva fratelui său, să ştiţi că de acum înainte oricine urzeşte răul împotriva fratelui său va cădea în mâna lui şi va fi stârnit din ţara celor vii şi sămânţa lui va fi nimicită de sub cer.

10 Dar în ziua tulburării, a blestemului, a indignării şi a mâniei, cu flăcări de foc mistuitor, cum a ars El Sodoma, tot aşa va arde El ţara Lui, cetatea Lui şi tot ce este al Lui; va fi şters din cartea învăţăturii copiilor oamenilor şi nu va fi scris în cartea vieţii, ci în cartea rânduită spre pieire şi se va duce în blestem veşnic, pentru ca osânda lor să fie mereu reînnoită, în ură, în blestem, în mânie, în chin, în indignare, în urgii şi în boală, pentru totdeauna.

11 Vă spun şi vă mărturisesc, fiilor mei, despre judecata care va veni peste omul care vrea să-şi facă rău fratelui său.

12 Şi în ziua aceea şi-a împărţit toate bunurile între cei doi şi a dat partea cea mai mare celui întâi născut, turnul şi tot ce era în jurul lui şi tot ce avea Avraam la Fântâna Jurământului.

13 Şi a zis: „Această parte mai mare o voi da întâiului născut."

14. Esau a zis: „L-am vândut lui Iacov şi i-am dat dreptul meu de întâi născut; să i se dea lui, şi n-am ce spune, căci este al lui."

15 Şi Isaac a zis: „Fie ca binecuvântarea să fie peste voi, fiii mei, şi peste sămânţa voastră în această zi, căci mi-aţi dat odihnă şi inima mea nu este întristată din cauza dreptului de întâi născut, ca nu cumva săvârşeşti răutate din cauza lui."

16 Dumnezeul Cel Preaînalt să binecuvânteze pe omul care practică dreptatea, pe el şi sămânţa lui, în veac!

17 Şi a sfârşit de le-a poruncit şi de i-a binecuvântat,

© Biblioteca Spirituală

şi au mâncat şi au băut împreună înaintea lui, iar el s-a bucurat pentru că era un singur gând între ei şi au plecat de la el şi s-au odihnit în ziua aceea şi au dormit.

18 Şi Isaac a dormit bucurându-se în patul său în ziua aceea; şi a dormit un somn veşnic şi a murit la vârsta de o sută optzeci de ani. A împlinit douăzeci şi cinci de săptămâni şi cinci de ani; şi l-au îngropat cei doi fii ai săi, Esau şi Iacov.

19 Esau s-a dus în ţara Edomului, în muntele Seir, şi a locuit acolo.

20 Şi Iacov a locuit în munţii Hebronului, în turnul ţării unde a locuit tatăl său, Avraam, şi s-a închinat Domnului din toată inima sa şi conform poruncilor vizibile, aşa cum împărţise El zilele generaţiilor sale.

21 Lea, soţia lui, a murit în al patrulea an al celei de-a doua săptămâni a celui de-al patruzeci şi cincilea an de jubileu. El a îngropat-o în peştera „Double Cave" lângă mama lui Rebeca, la stânga mormântului Sarei, mama tatălui său.

22 Şi toţi fiii ei şi fiii lui au venit să jelească împreună cu el pe Lea, soţia lui, şi să-l mângâie pentru ea, căci o jelea, fiindcă o iubea nespus de mult după moartea surorii ei, Rahela.

23 Căci ea a fost desăvârşită şi dreaptă în toate căile ei şi la cinstit pe Iacov şi în toate zilele cât a trăit cu el, el n-a auzit din gura ei niciun cuvânt aspru, căci era blândă, paşnică, dreaptă şi cinstită.

24 Şi şi-a adus aminte de toate faptele pe care le făcuse în timpul vieţii ei şi a plâns-o nespus, căci o iubea din toată inima lui şi din tot sufletul lui.

CAPITOLUL 37

1 În ziua în care a murit Isaac, tatăl lui Iacov şi al lui Esau, [2162 AM] fiii lui Esau au auzit că Isaac dăduse partea cea mare fiului său cel mic, Iacov, şi s-au mâniat foarte tare.

2 Şi s-au certat cu tatăl lor, zicând: „De ce i-a dat tatăl tău lui Iacov partea celui mai mare şi te-a trecut cu vederea, măcar că tu eşti cel mai mare şi Iacov cel mai mic?"

3 Şi le-a zis: „Fiindcă mi-am vândut dreptul de întâi născut lui Iacov pentru o porţie mică de linte şi în ziua în care tatăl meu m-a trimis să vânez şi să prind şi să-i aduc ceva ca să mănânce şi să mă binecuvânteze, a venit cu viclenie şi i-a adus tatălui meu mâncare şi băutură, iar tatăl meu l-a binecuvântat şi m-a pus sub stăpânirea lui."

4 Şi acum, tatăl nostru ne-a pus să jurăm, pe mine şi pe el, că nu vom urzi niciun rău reciproc, nici împotriva fratelui său, ci că vom rămâne în dragoste şi în pace fiecare cu fratele său şi că nu ne vom strica căile."

5 Ei i-au zis: „Nu te vom asculta ca să faci pace cu el; căci puterea noastră este mai mare decât puterea lui şi suntem mai puternici decât el; vom merge împotriva lui, îl vom ucide şi îl vom nimici pe el şi pe fiii lui. Şi dacă nu vei merge cu noi, îţi vom face şi ţie rău."

6 Şi acum ascultaţi-ne! Să trimitem la Aram, la Filistia, la Moab şi la Amon şi să alegem oameni aleşi, înfocaţi pentru luptă, să mergem împotriva lui, să ne luptăm cu el şi să-l nimicim de pe pământ înainte să se întărească."

7 Tatăl lor le-a zis: „Nu vă duceţi şi nu vă războiţi cu el, ca să nu căderi înaintea lui."

8 Ei i-au zis: „Aceasta este şi calea ta de acţiune din tinereţea ta până în ziua de azi şi îţi pui gâtul sub jugul lui." 9 Nu vom asculta de aceste cuvinte.' Şi au trimis la Aram şi la Aduram la prietenul tatălui lor şi au tocmit cu ei o mie de oameni de război, oameni de război aleşi.

10 Şi au venit la ei din Moab şi din copiii lui Amon, oameni plătiţi, o mie de oameni aleşi, din Filistia, o mie de oameni de război aleşi, din Edom şi din Horiţi, o mie de oameni de război aleşi şi dintre Chitim, oameni viteji de război.

11 Şi i-au zis tatălui lor: „Ieşi cu ei şi conduce-i, altfel te vom omorî."

12 Şi s-a umplut de mânie şi indignare când a văzut că fiii săi îl obligau să meargă înaintea lor ca să-i conducă împotriva fratelui său Iacov.

13 Dar după aceea şi-a adus aminte de tot răul care era ascuns în inima lui împotriva fratelui său Iacov şi nu şi-a adus aminte de jurământul pe care îl făcuse tatălui său şi mamei sale că nu va plănui niciun rău în toată viaţa lui împotriva fratelui său Iacov.

14 Şi cu toate acestea, Iacov nu ştia că veneau împotriva lui la luptă şi jelea pentru Lea, soţia sa, până când s-au apropiat foarte aproape de turn cu patru mii de războinici şi oameni de război aleşi.

15. Bărbaţii din Hebron au trimis la el să-i spună: „Iată, fratele tău vine împotriva ta ca să se lupte cu tine, cu patru mii de oameni încinşi cu sabia, care poartă scuturi şi arme." Căci îl iubeau pe Iacov mai mult decât pe Esau. Aşa i-au spus, căci Iacov era un om mai darnic şi mai milostiv decât Esau.

16 Dar Iacov n-a crezut până când nu s-au apropiat foarte mult de turn.

17 Şi a închis porţile turnului; şi s-a oprit pe metereze şi i-a vorbit fratelui său, Esau, şi a zis: „Nobilă este mângâierea cu care ai venit să mă mângâi pentru soţia mea care a murit. Acesta este jurământul pe care l-ai jurat tatălui tău şi iarăşi mamei tale înainte ca ei să moară? Ai încălcat jurământul şi în momentul în care ai jurat tatălui tău ai fost condamnat."

18 Atunci Esau i-a răspuns: „Nici copiii oamenilor, nici fiarele pământului nu au vreun jurământ de dreptate pe care l-au făcut jurând pentru totdeauna; ci în fiecare zi plănuiesc răul unii împotriva altora şi cum să-şi ucidă fiecare adversarul şi duşmanul."

19 Mă urăşti pe mine şi pe copiii mei pe vecie şi nu se mai poate păstra legătura de frăţie cu tine.

20 Ascultă aceste cuvinte pe care ţi le spun: Dacă mistreţul îşi poate schimba pielea şi îşi poate face perii moi ca lâna, sau dacă poate face să-i răsară coarne pe cap ca coarnele unui cerb sau ale unei oi, atunci voi păstra legătura de frăţie cu tine, şi dacă sânii se vor despărţi de mama lor, căci nu mi-ai fost frate.

21 Şi dacă lupii fac pace cu mieii, ca să nu-i devoreze sau să-i sileasc, şi dacă inimile lor sunt spre binele lor, atunci va fi pace în inima mea faţă de tine.

22 Şi dacă leul se va împrieteni cu bouul şi va face

© Biblioteca Spirituală

pace cu el şi dacă va fi legat sub acelaşi jug cu el şi va ară cu el, atunci voi face pace cu tine.

23 Când corbul va fi alb ca raza, atunci să ştii că te-am iubit şi voi face pace cu tine, vei fi dezrădăcinat şi fiii tăi vor fi dezrădăcinaţi şi nu va fi pace pentru tine.

24. Iacov a văzut că era atât de rău împotriva lui, cu toată inima lui şi cu tot sufletul lui, încât voia să-l omoare şi că se năpustise ca mistreţul care vine peste suliţa care o străpunge şi o ucide, fără să se dea înapoi de la ea;

25 Apoi le-a spus ai săi şi slujitorilor săi să-l atace pe el şi pe toţi tovarăşii lui.

CAPITOLUL 38

1 După aceea, Iuda i-a vorbit tatălui său, Iacov, şi i-a zis: „Întinde-ţi arcul, tată, trimite săgeţile tale şi doboară adversarul şi ucide duşmanul; şi fie ca tu să ai putere, căci nu-l vom ucide pe fratele tău, căci el este ca tine şi este ca tine, haideţi să-i dăm (această) onoare."

2 Atunci Iacov şi-a întins arcul, a trimis săgeata şi l-a lovit pe Esau, fratele său (în pieptul drept) şi l-a ucis.

3 Şi din nou a trimis o săgeată şi l-a lovit pe Adoran arameeanul, în pieptul stâng, l-a împins înapoi şi l-a ucis.

4 Şi atunci au ieşit fiii lui Iacov, ei şi slujitorii lor, împărţindu-se în cete pe cele patru laturi ale turnului.

5 Iuda a mers în faţă, şi Neftali şi Gad cu el şi cincizeci de slujitori cu el pe partea de sud a turnului şi i-au ucis pe toţi cei pe care i-au găsit înaintea lor şi niciunul dintre ei nu a scăpat.

6 Levi, Dan şi Aşer au ieşit pe partea de est a turnului, cu cincizeci de oameni şi i-au învins pe războinicii Moabului şi Amoniţilor.

7 Ruben, Isahar şi Zabulon au ieşit pe partea de miazănoapte a turnului, cu cincizeci de oameni împreună, şi i-au învins pe războinicii filistenilor.

8 Şi Simeon, Beniamin şi Enoh, fiul lui Ruben, au ieşit pe partea de apus a turnului, şi cincizeci (de bărbaţi) cu ei, şi au ucis patru sute de oameni din Edom şi din Horiţi, războinici viteji; şi şase sute au fugit, şi patru dintre fiii lui Esau au fugit cu ei, lăsându-l pe tatăl lor ucis, aşa cum căzuse pe dealul care este în Aduram.

9 Fiii lui Iacov i-au urmărit până la munţii Seir. Iacov l-a îngropat pe fratele său pe dealul care este în Aduram şi s-a întors acasă.

10 Fiii lui Iacov i-au asuprit cu înverşunare pe fiii lui Esau în munţii Seir şi le-au plecat gâturile, astfel încât au devenit robii fiilor lui Iacov.

11 Şi au trimis la tatăl lor (să-l întrebe) dacă să facă pace cu ei sau să-i ucidă.

12 Iacov a trimis vorbă fiilor săi să facă pace, iar ei au făcut pace cu ei şi au pus jugul robiei asupra lor, aşa că au plătit tribut lui Iacov şi fiilor lui pentru totdeauna.

13 Şi au continuat să plătească tribut lui Iacov până în ziua în care s-a coborât în Egipt.

14 Şi fiii lui Edom nu s-au slobozit de jugul robiei pe care li l-au pus cei doisprezece fii ai lui Iacov până în ziua de azi.

15 Iată împăraţii care au domnit în Edom înainte ca să fi domnit vreun împărat peste copiii lui Israel în ţara Edomului.

16 Balac, fiul lui Beor, a domnit în Edom, iar numele cetăţii sale era Danaba.

17 Balac a murit, iar în locul lui a domnit Iobab, fiul lui Zara din Boser.

18 Şi Iobab a murit, şi Asam, din ţara Temanului, a domnit în locul lui.

19 Şi Asam a murit, şi în locul lui a domnit Adat, fiul lui Barad, care a ucis pe Madian în câmpia Moabului, iar numele cetăţii sale era Avit.

20 Şi Adat a murit, şi Salman, din Amaseqa, a domnit în locul lui.

21 Salman a murit, şi Saul din Raabot (de lângă) râu a domnit în locul lui.

22 Saul a murit, şi în locul lui a domnit Baalunan, fiul lui Acbor.

23 Şi Baalunan, fiul lui Acbor, a murit, şi Adat a domnit în locul lui, iar numele soţiei sale era Maitabit, fiica lui Matarat, fiica lui Metabed-Zaab.

24 Aceştia sunt regii care au domnit în ţara Edomului.

CAPITOLUL 39

1 Iacov a locuit în ţara în care tatăl său locuise ca străin, în ţara Canaanului. Acestea sunt neamurile lui Iacov.

2 Iosif avea şaptesprezece ani când l-au dus în ţara Egiptului, şi l-a cumpărat Potifar, eunucul lui Faraon, mai marele bucătar.

3 Şi l-a pus pe Iosif peste toată casa lui şi binecuvântarea Domnului a venit peste casa egipteanului din cauza lui Iosif şi Domnul l-a făcut să prospere în tot ce a făcut.

4 Egipteanul a încredinţat totul în mâinile lui Iosif, căci vedea că Domnul era cu el şi că Domnul îl făcea să prospere în tot ce făcea.

5 Iosif avea o înfăţişare frumoasă. Soţia stăpânului său şi-a ridicat ochii, l-a văzut pe Iosif şi l-a iubit şi l-a implorat să se culce cu ea.

6 Dar el nu şi-a predat sufletul şi şi-a adus aminte de Domnul şi de cuvintele pe care Iacov, tatăl său, le citea din cuvintele lui Avraam, că niciun bărbat nu trebuie să curvească cu o femeie care are un soţ; că pentru el pedeapsa cu moartea a fost rânduită în ceruri înaintea Dumnezeului Celui Preaînalt şi că păcatul va fi scris împotriva lui în cărţile veşnice neîncetat înaintea Domnului.

7 Iosif şi-a adus aminte de aceste cuvinte şi a refuzat să se culce cu ea.

8 Ea l-a implorat timp de un an, dar el a refuzat şi n-a vrut să asculte.

9 Dar ea l-a îmbrăţişat şi l-a strâns strâns în casă, ca să-l silească să se culce cu ea; apoi a închis uşile casei şi l-a strâns; dar el şi-a lăsat haina în mâinile ei, a spart uşa şi a fugit afară din faţa ei.

10 Femeia a văzut că el nu voia să se culce cu ea şi l-a mustrat în faţa stăpânului său, zicând: „Robul tău evreu, pe care îl iubeşti, a încercat să mă silească ca să se culce cu mine; dar când am ridicat glasul, a fugit şi şi-a lăsat haina în mâinile mele, când l-am ţinut şi a spart uşa."

© Biblioteca Spirituală

11 Egipteanul a văzut haina lui Iosif şi uşa spartă şi a auzit cuvintele soţiei sale şi l-a aruncat pe Iosif în închisoare, în locul unde erau ţinuţi prizonierii pe care îi închisese regele.

12 Şi era acolo în temniţă; şi Domnul i-a dat lui Iosif favoare înaintea mai-marelui gardienilor temniţei şi milă înaintea lui, căci vedea că Domnul era cu el şi că Domnul făcea să prospere tot ce făcea.

13 i-a încredinţat totul în mâini, iar şeful gardienilor închisorii nu ştia nimic din ce era cu el, căci Iosif făcea totul, iar Domnul le desăvârşea.

14 Şi a rămas acolo doi ani. În zilele acelea, Faraon, împăratul Egiptului, s-a mâniat pe cei doi eunuci ai săi, pe mai marele paharnic şi pe mai marele brutar şi i-a pus în pază în casa mai marelui bucătar, în temniţa unde era ţinut Iosif.

15 Şi mai-marele gărzilor închisorii l-a numit pe Iosif să le slujească; şi el le slujea înaintea lor.

16 Şi amândoi au visat câte un vis, mai marele paharnic şi mai marele brutar, şi i l-au spus lui Iosif.

17 Şi aşa cum le-a tâlcuit el, aşa li s-a întâmplat. Faraon l-a repus în funcţie pe mai marele paharnicilor şi l-a ucis pe brutar, aşa cum le-a tâlcuit Iosif.

18 Dar mai marele paharnic l-a uitat pe Iosif în închisoare, deşi îi spusese ce avea să i se întâmple şi nu şi-a amintit săi spună lui Faraon cum îi spusese Iosif, pentru că uitase.

CAPITOLUL 40

1 În zilele acelea, Faraon a visat două vise într-o singură noapte: o foamete care urma să fie în toată ţara. S-a trezit din somn şi a chemat pe toţi tâlcuitorii de vise care erau în Egipt şi pe vrăjitorii lui şi le-a spus cele două vise ale sale, dar ei n-au putut să le spună.

2 Şi atunci mai marele paharnic şi-a adus aminte de Iosif şi a vorbit despre el regelui şi l-a scos din închisoare şi i-a povestit cele două vise ale sale.

3 Şi a zis înaintea lui Faraon că cele două vise ale lui erau unul şi i-a zis: „Vor veni şapte ani de belşug în toată ţara Egiptului, iar după aceea vor fi şapte ani de foamete, o foamete cum n-a mai fost în toată ţara."

4 Şi acum, să pună Faraon supraveghetori în toată ţara Egiptului şi să strângă hrană în fiecare cetate în zilele anilor de belşug; şi va fi hrană pentru cei şapte ani de foamete, şi ţara nu va pieri din cauza foametei, căci va fi foarte grea."

5 Domnul i-a dat lui Iosif favoare şi îndurare înaintea lui Faraon, iar Faraon a zis slujitorilor săi: „Nu vom găsi un om atât de înţelept şi priceput ca omul acesta, căci Duhul Domnului este cu el."

6 L-a numit al doilea în toată împărăţia sa şi i-a dat autoritate peste tot Egiptul şi l-a pus să călărească în al doilea car al faraonului.

7 L-a îmbrăcat cu haine de in, i-a pus un lanţ de aur la gât şi (un vestitor) a strigat înaintea lui: „El El wa Abirer!", i-a pus un inel pe mână şi l-a pus conducător peste toată casa lui, l-a înălţat şi i-a zis: „Numai pe tron voi fi mai mare decât tine."

8 Iosif domnea peste toată ţara Egiptului şi toţi căpeteniile lui Faraon, toţi slujitorii lui şi toţi cei ce se ocupau de treburile împăratului îl iubeau, pentru că umbla în neprihănire, fără mândrie şi aroganţă; nu avea părtinire faţă de oameni şi nu accepta daruri, ci judeca cu dreptate pe tot poporul ţării.

9 Şi ţara Egiptului era în pace înaintea lui Faraon din cauza lui Iosif, căci Domnul era cu el şi i-a dat favoare şi îndurare în toate generaţiile lui, înaintea tuturor celor ce-l cunoşteau şi a celor ce auziseră de el. Şi împărăţia lui Faraon era bine rânduită şi nu era nici Satan, nici om rău (în ea).

10 Regele a pus lui Iosif numele Sefantifan şi i-a dat de nevastă pe fiica lui Potifar, fiica preotului din Heliopolis, mai marele bucătar.

11 În ziua în care Iosif s-a înfăţişat înaintea lui Faraon, el era în vârstă de treizeci de ani.

12 În anul acela a murit Isaac. Şi s-a întâmplat, aşa cum spusese Iosif în tâlcuirea celor două vise ale sale, aşa cum spusese, că au fost şapte ani de belşug în toată ţara Egiptului; şi ţara Egiptului a dat din belşug, o măsură (a produs) optsprezece sute de măsuri.

13 Iosif a adunat hrană în fiecare cetate până când s-au săturat de grâu, încât nu l-au mai putut număra şi măsura după mulţimea lui.

CAPITOLUL 41

1 În al patruzeci şi cincilea an de jubileu, în a doua săptămână, în al doilea an, Iuda a luat ca întâi născut pe Er, o soţie dintre fiicele lui Aram, numită Tamar.

2 Dar a urât-o şi nu s-a culcat cu ea, pentru că mama lui era din fiicele Canaanului şi a vrut să-şi ia o soţie din rudele mamei sale; dar Iuda, tatăl său, nu i-a permis.

3 Şi acest Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău, şi Domnul l-a omorât.

4 Iuda a zis lui Onan, fratele său: „Intră la nevasta fratelui tău şi împlineşte-ţi datoria de cumnat faţă de ea şi ridică urmaşi fratelui tău."

5 Onan ştia că sămânţa nu va fi a lui, ci numai a fratelui său. A intrat în casa nevestei fratelui său şi a vărsat sămânţa pe pământ. A fost rău în ochii Domnului şi Domnul l-a omorât.

6 Iuda a zis Tamarei, norei sale: „Rămâi văduvă în casa tatălui tău până când va creşte mare fiul meu Şela, şi te voi da lui de nevastă."

7 El a crescut; dar Bedsuel, soţia lui Iuda, nu i-a permis fiului ei, Şela, să se căsătorească. Şi Bedsuel, soţia lui Iuda, a murit [2168 AM] în al cincilea an al acestei săptămâni.

8 În al şaselea an, Iuda s-a suit să-şi tundă oile la Timna. [2169 AM] Şi i-au spus Tamarei: „Iată, socrul tău se suie la Timna să-şi tundă oile."

9 Şi şi-a scos hainele de văduvă, s-a pus cu un văl, s-a împodobit şi a şezut la poarta care este lângă drumul spre Timna.

10 Pe când mergea Iuda, a găsit-o şi a crezut că este o desfrânată şi i-a zis: „Lasă-mă să intru la tine." Ea i-a zis: „Intră!" Şi el a intrat.

11 Ea i-a zis: „Dă-mi plata mea." Iar el i-a zis: „N-am nimic în mână decât inelul care este pe deget, colierul

© Biblioteca Spirituală

meu şi toiagul care este în mână."

12 Ea i-a zis: „Dă-mi-le până îmi vei trimite plata mea." El i-a zis: „Îţi voi trimite un ied." El i le-a dat. El a intrat la ea şi ea a rămas însărcinată cu el.

13 Iuda s-a dus la oile sale, iar ea s-a dus la casa tatălui ei.

14 Iuda a trimis un ied prin mâna păstorului său, un adulamit, dar nu a găsit-o. A întrebat oamenii locului acela, zicând: „Unde este desfrânata care era aici?" Ei i-au răspuns: „Nu este nicio desfrânată aici la noi."

15 Şi s-a întors şi i-a spus că n-a găsit-o: „Am întrebat oamenii locului acela şi mi-au spus: «Nu este nicio prostituată aici»."

16 el a zis: „Să le păzească, ca să nu devenim de batjocură." După ce a împlinit trei luni, s-a văzut că era însărcinată. Şi au dat de ştire lui Iuda, zicând: „Iată, Tamar, nora ta, a rămas însărcinată din curvie."

17 Iuda s-a dus la casa tatălui ei şi a zis tatălui ei şi fraţilor ei: „Scoateţi-o afară şi s-o ardă, căci a săvârşit necurăţie în Israel."

18 Şi s-a întâmplat când au scos-o afară ca s-o ardă, ea a trimis socrului ei inelul, colierul şi toiagul, zicând: „Vezi ale cui sunt acestea, căci prin el sunt însărcinată."

19 Iuda a recunoscut şi a zis: „Tamar este mai dreaptă decât mine."

20 Şi de aceea să n-o ardă." Şi din acest motiv ea nu a fost dată lui Şela şi el nu s-a mai apropiat de ea.

21 Şi după aceea a născut doi fii, pe Pereţ [2170 AM] şi pe Zerah, în al şaptelea an al acestei a doua săptămâni.

22 Şi atunci s-au împlinit cei şapte ani de rodie, despre care vorbise Iosif lui Faraon.

23 Şi Iuda a recunoscut că fapta pe care o făcuse era rea, căci se culcase cu nora sa şi a considerat-o o urâciune în ochii lui şi a recunoscut că a păcătuit şi s-a rătăcit, căci descoperise fusta fiului său şi a început să se tânguiască şi să se implore înaintea Domnului din cauza păcatului său.

24 Şi i-am spus în vis că i s-a iertat, pentru că s-a rugat cu sârguinţă şi s-a jelit şi nu a mai săvârşit greşeala.

25 Şi a primit iertare, pentru că s-a întors de la păcatul său şi de la neştiinţa sa, căci a păcătuit foarte mult înaintea Dumnezeului nostru; şi oricine face astfel, oricine se culcă cu soacra sa, să fie ars în foc, ca să fie ars în ele, căci este necurăţie şi pângărie pe ele, să fie arsă în foc.

26 Porunceşte copiilor lui Israel să nu fie nicio necurăţie printre ei, căci oricine se culcă cu nora sa sau cu soacra sa a săvârşit necurăţie; să ardă cu foc pe bărbatul care s-a culcat cu ea şi pe femeie, şi astfel va abate mânia şi pedeapsa de la Israel.

27 Şi lui Iuda i-am spus că cei doi fii ai lui nu s-au culcat cu ea şi, din acest motiv, sămânţa lui a fost stabilită pentru o a doua generaţie şi nu va fi eradicată.

28 Căci, cu ochi nepăsători, el mersese şi căutase pedeapsă, şi anume, conform judecăţii lui Avraam, pe care o poruncise fiilor săi, Iuda căutase să o ardă cu foc.

CAPITOLUL 42

1 Şi în primul an al celei de-a treia săptămâni a celui de-al patruzeci şi cincilea jubileu, foametea a început să vină în ţară [2171 AM] şi ploaia a refuzat să fie dată pe pământ, pentru că nu a căzut absolut nimic.

2 Pământul a devenit sterp, dar în ţara Egiptului era hrană, căci Iosif adunase sămânţa ţării în cei şapte ani de belşug şi o păstrase.

3 Egiptenii au venit la Iosif ca să le dea hrană; el a deschis hambarele unde era grâul din primul an şi l-a vândut oamenilor din ţară pe aur.

4 <Foametea era foarte cumplită în ţara Canaanului>. Iacov a auzit că este hrană în Egipt şi a trimis cei zece fii ai săi să-i cumpere hrană în Egipt; dar pe Beniamin nu l-a trimis, şi cei zece fii ai lui Iacov au ajuns <în Egipt> printre cei care veniseră (acolo).

5 Iosif i-a recunoscut, dar ei nu l-au recunoscut. El le-a vorbit, i-a întrebat şi le-a zis: „Nu sunteţi voi spioni şi nu aţi venit să iscodiţi împrejurimile ţării?" Şi i-a pus în pază.

6 Şi după aceea i-a eliberat din nou şi l-a reţinut singur pe Simeon şi i-a trimis pe cei nouă fraţi ai săi.

7 Şi le-a umplut sacii cu grâu şi le-a pus aurul în sacii lor, şi ei n-au ştiut.

8 Şi le-a poruncit să-l aducă pe fratele lor mai mic, căci îi spuseseră că tatăl lor trăieşte şi fratele lor mai mic.

9 Şi s-au suit din ţara Egiptului şi au ajuns în ţara Canaanului; şi i-au povestit tatălui lor tot ce li se întâmplase şi cum stăpânul ţării le vorbise aspru şi cum îl pusese pe Simeon până când l-au adus pe Beniamin.

10 Iacov a zis: „M-aţi lipsit de copii! Iosif nu mai este, nici Simeon nu mai este, şi vreţi să-l luaţi pe Beniamin. Nelegiuirea voastră a venit peste mine."

11 Şi el a zis: „Fiul meu nu va veni cu voi, ca nu cumva să se îmbolnăvească; căci mama lor a născut doi fii şi unul a pierit, iar pe acesta mi-l veţi lua. Dacă ar face febră pe drum, mi-aţi doborî bătrâneţea cu durere până la moarte."

12 Căci a văzut că banii lor fuseseră înapoiaţi fiecăruia în sacul lui şi de aceea s-a temut să-l trimită.

13 Şi foametea s-a înmulţit şi s-a întărit în ţara Canaanului şi în toate ţările, cu excepţia ţării Egiptului, căci mulţi dintre copiii egiptenilor îşi strânseseră seminţele pentru hrană din momentul în care l-au văzut pe Iosif adunând seminţe şi punându-le în cămară şi păstrându-le pentru anii de foamete.

14 Şi locuitorii Egiptului s-au hrănit cu ea în primul an al foametei lor.

15 Israel, văzând însă că foametea era foarte cumplită în ţară şi că nu era nicio scăpare, le-a zis fiilor săi: „Duceţi-vă înapoi şi cumpăraţi-ne hrană, ca să nu murim!"

16 Ei au zis: „Nu vom merge; dacă nu vine cu noi fratele nostru cel mic, nu vom merge."

17 Şi Israel a văzut că, dacă nu-l trimitea cu ei, toţi aveau să piară din cauza foametei

18 Ruben a zis: „Dă-l în mâinile mele; şi dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, ucide-i pe cei doi fii ai mei în locul sufletului lui."

19 Iar el i-a zis: „Nu va merge cu tine." Iuda s-a apropiat şi a zis: „Trimite-l cu mine; şi dacă nu-l voi aduce

© Biblioteca Spirituală

înapoi la tine, voi fi vinovat înaintea ta în toate zilele vieții mele."

20 Și l-a trimis cu ei în al doilea an al acestei săptămâni, în prima zi a lunii [2172 Am], și au venit în țara Egiptului cu toți cei ce se duseseră, și (aveau) daruri în mâinile lor, stacte și migdale și nuci de terebint și miere curată.

21 Și s-au dus și s-au înfățișat înaintea lui Iosif. El l-a văzut pe Beniamin, fratele său, l-a recunoscut și le-a zis: „Acesta este fratele vostru cel mai mic?" Ei i-au răspuns: „El este." Și el a zis: „Domnul să aibă milă de tine, fiule!"

22 Și l-a trimis în casa lui și l-a adus pe Simeon la ei și le-a făcut un ospăț, iar ei i-au adus darul pe care îl aduseseră în mâinile lor.

23 Și au mâncat înaintea lui și le-a dat tuturor câte o porție, dar porția lui Beniamin era de șapte ori mai mare decât cea a oricăruia dintre ei.

24 Au mâncat și au băut, s-au sculat și au rămas cu măgarii lor.

25 Și Iosif a pus la cale un plan prin care să le afle gândurile dacă gândurile de pace predominau printre ei și i-a spus administratorului casei sale: „Umple-le toți sacii cu mâncare și întoarce-le banii în vasele lor, iar paharul meu, paharul de argint din care beau, pune-l în sacul celui mai tânăr și trimite-i înapoi."

CAPITOLUL 43

1 El a făcut așa cum îi spusese Iosif și le-a umplut toți sacii cu mâncare, le-a pus argintul în sacii lor și a pus paharul în sacul lui Beniamin.

2 Și au plecat dis-de-dimineață. Și s-a întâmplat că, după ce au plecat de acolo, Iosif a zis administratorului casei sale: „Urmărește-i, fugi și prinde-i, zicând: «Mi-ați făcut bine și rău; mi-ați furat paharul de argint din care bea domnul meu.» Și aduceți-mi înapoi pe fratele lor cel mic și aduceți-l repede înainte ca eu să mă duc la scaunul meu de judecată."

3 Și a alergat după ei și le-a spus exact aceleași cuvinte.

4 Și i-au zis: „Să ferească Dumnezeu slujitorii tăi să facă una ca asta și să fure vreo tacâm din casa stăpânului tău! Și argintul pe care l-am găsit în sacii noștri prima dată, l-am adus noi, slujitorii tăi, din țara Canaanului."

5 Cum am putea fura atunci vreo tacâm? Iată, noi și sacii noștri suntem percheziționați și oriunde veți găsi paharul în sacul vreunuia dintre noi, să fie omorât, iar noi și măgarii noștri vom sluji domnului tău."

6 Iar el le-a zis: „Nu este așa; numai pe omul la care voi găsi îl voi lua ca rob, iar voi vă veți întoarce în pace acasă." 7 Pe măsură ce căuta în vasele lor, începând cu cel mai mare și terminând cu cel mai mic, s-a găsit vasul în sacul lui Beniamin.

8 Și-au sfâșiat hainele, și-au încărcat măgarii și s-au întors în cetate. Au ajuns la casa lui Iosif și s-au închinat cu toții cu fața la pământ înaintea lui.

9 Iosif le-a zis: „Ați făcut rău." Ei au zis: „Ce vom zice și cum ne vom apăra? Domnul nostru a descoperit fărădelegile robilor săi; iată că suntem robii domnului nostru, și măgarii noștri sunt."

10 Iosif le-a zis: „Și eu mă tem de Domnul; cât despre voi, duceți-vă la casele voastre și lăsați pe fratele vostru să-mi fie slugă, căci ați făcut rău. Nu știți voi că un om se bucură de paharul său, așa cum eu se bucură de acest pahar? Și totuși mi l-ați furat."

11 Iuda a zis: „Domnul meu, te rog, dă robului tău să spună un cuvânt domnului meu: mama robului tău a născut tatălui nostru doi frați; unul a plecat și s-a pierdut și n-a mai fost găsit; și el a rămas singur de la mama lui; și robul tău, tatăl nostru, îl iubește, și viața lui este legată de viața acestuia."

12 Și se va întâmpla că, dacă ne vom duce la slujitorul tău, tatăl nostru, și băiatul nu va fi cu noi, va muri; și îl vom duce pe tatăl nostru cu jale, la moarte.

13 Acum, dă-mi voie mie, slujitorului tău, să rămân în locul băiatului ca rob al domnului meu, iar băiatul să plece cu frații lui, căci am fost garant pentru el din mâna robului tău, tatăl nostru; iar dacă nu-l voi aduce înapoi, slujitorul tău va purta vina înaintea tatălui nostru pe vecie."

14 Și Iosif a văzut că toți erau în aceeași bunătate unii cu alții și nu s-a putut abține și le-a spus că el era Iosif.

15 Și a vorbit cu ei în limba ebraică, le-a căzut pe gât și a plâns.

16 Dar ei nu l-au cunoscut și au început să plângă. Și el lea zis: „Nu plângeți pentru mine, ci grăbiți-vă și aduceți-mi pe tatăl meu; și veți vedea că gura mea vorbește și ochii fratelui meu Beniamin văd."

17 Căci iată că acesta este al doilea an de foamete și mai sunt încă cinci ani fără seceriș, fără rod de pomi și fără arat.

18 Coborâți-vă repede, voi și familiile voastre, ca să nu pieriți de foamete și nu vă întristați pentru averea voastră, căci Domnul m-a trimis înaintea voastră ca să pun la cale lucrurile, pentru ca mulți oameni să trăiască.

19 Și spuneți tatălui meu că sunt încă viu și, iată, vedeți că Domnul m-a pus ca Tată pentru Faraon și conducător peste casa lui și peste toată țara Egiptului.

20 Și spuneți tatălui meu despre toată slava mea, despre toate bogățiile și slava pe care mi le-a dat Domnul."

21 Și, din porunca lui Faraon, le-a dat care și provizii pentru drum și le-a dat tuturor haine pestrițe și argint.

22 I-a trimis tatălui lor haine, argint și zece măgari care cărau grâu și i-a trimis înapoi.

23 Și s-au suit și i-au spus tatălui lor că Iosif este în viață și că măsoară grâu pentru toate neamurile pământului și că el este conducătorul peste toată țara Egiptului.

24 Tatăl lor n-a crezut, căci era nebun în mintea lui; dar când a văzut carele pe care le trimisese Iosif, viața duhului lui a reînviat și a zis: „Îmi este de ajuns dacă Iosif trăiește; mă voi coborî să-l văd înainte să mor."

CAPITOLUL 44

1 Israel a plecat din Haran, de acasă, în luna nouă a lunii a treia. A mers pe drumul Fântânii Jurământului și a adus o jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac în ziua a

© Biblioteca Spirituală

şaptea a acestei luni.

2 Şi Iacov şi-a amintit de visul pe care îl avusese la Betel şi s-a temut să coboare în Egipt.

3 Şi în timp ce se gândea să trimită vorbă lui Iosif să vină la el şi să nu coboare, a rămas acolo şapte zile, în cazul în care ar putea avea o vedenie dacă să rămână sau să coboare.

4 Şi a sărbătorit sărbătoarea secerişului, a pârgelor vechi, căci în toată ţara Canaanului nu era nici măcar o mână de sămânţă, căci foametea era peste toate fiarele, vitele, păsările şi chiar peste oameni.

5 În ziua a şaisprezecea, Domnul i s-a arătat şi i-a zis: „Iacove, Iacove!". Iar el a zis: „Iată-Mă!" Şi i-a zis: „Eu sunt Dumnezeul părinţilor tăi, Dumnezeul lui Avraam şi al lui Isaac; nu te teme să te cobori în Egipt, căci acolo te voi face un neam mare. Mă voi coborî cu tine şi te voi aduce înapoi şi în ţara aceasta vei fi îngropat şi Iosif îşi va pune mâinile peste ochii tăi."

6 Nu te teme; coboară-te în Egipt."

7 Şi s-au sculat fiii lui şi fiii fiilor lui şi au pus pe tatăl lor şi bunurile lor în care.

8 Şi Israel s-a ridicat din Fântâna Jurământului în a şaisprezecea zi a acestei luni a treia şi s-a dus în ţara Egiptului.

9 Israel a trimis pe Iuda înaintea sa la fiul său Iosif ca să cerceteze ţara Gosen, căci Iosif le spusese fraţilor săi să vină şi să locuiască acolo, ca să fie aproape de el.

10 Şi aceasta era cea mai bună (ţară) din ţara Egiptului şi aproape de el, pentru toţi (ei) şi, de asemenea, pentru vite.

11 Şi acestea sunt numele fiilor lui Iacov care au venit în Egipt împreună cu tatăl lor Iacov.

12 Ruben, întâiul născut al lui Israel; acestea sunt numele fiilor săi: Enoh, Palu, Heţron şi Carmi-cinci.

13 Simeon şi fiii lui; şi acestea sunt numele fiilor lui: Iemuel, Iamin, Ohad, Iachin, Ţohar şi Saul, fiul Ţefatei şapte.

14 Levi şi fiii lui; şi acestea sunt numele fiilor lui: Gherşon, Chehat şi Merari - patru.

15 Iuda şi fiii lui; şi acestea sunt numele fiilor lui: Şela, Pereţ şi Zerah - patru.

16 Isahar şi fiii săi; şi acestea sunt numele fiilor săi: Tola, Pua, Iasub şi Şimron, cinci.

17 Zabulon şi fiii săi; şi acestea sunt numele fiilor săi: Sered, Elon şi Iahleel - patru.

18 Aceştia sunt fiii lui Iacov şi fiii lor pe care Lea i-a născut lui Iacov în Mesopotamia, şase, şi sora lor, Dina, şi toate sufletele fiilor Liei şi fiii lor, care au venit cu tatăl lor Iacov în Egipt, douăzeci şi nouă, şi tatăl lor Iacov fiind cu ei, erau treizeci.

19 Şi fiii Zilpei, roaba Liei, soţia lui Iacov, care i-a născut lui Iacov pe Gad şi Aşur.

20 Şi acestea sunt numele fiilor lor care au mers cu el în Egipt. Fiii lui Gad: Ţifion, Hagi, Şuni, Ezbon, Eri, Areli şi Arodi - opt.

21 Fiii lui Aşer: Imna, Işva, Işvi, Beria şi Serah, sora lor, şase.

22 Toate sufletele erau paisprezece, şi toate cele ale Liei erau patruzeci şi patru.

23 Fiii Rahelei, soţia lui Iacov: Iosif şi Beniamin.

24 Iar lui Iosif i s-au născut în Egipt, înainte de venirea tatălui său în Egipt, cei pe care i-a născut Asnat, fiica lui Potifar, preotul din Heliopolis: Manase şi Efraim, trei.

25 Fiii lui Beniamin: Bela, Becher, Aşbel, Ghera, Naaman, Ehi, Roş, Mupim, Hupim şi Ard-Unsprezece.

26 Şi toate sufletele Rahelei erau paisprezece.

27 Fiii Bilhei, roaba Rahelei, soţia lui Iacov, pe care i-a născut ea lui Iacov, au fost Dan şi Neftali.

28 Acestea sunt numele fiilor lor care au mers cu ei în Egipt. Fiii lui Dan au fost: Huşim, Samon, Asudi, Ijaka şi Solomon - şase.

29 Şi au murit în anul în care au intrat în Egipt şi nu a mai rămas decât Dan şi Huşim.

30 Şi acestea sunt numele fiilor lui Neftali: Iahziel, Guni, Iezer, Şalum şi Iv.

31 Şi Iv, care s-a născut după anii de foamete, a murit în Egipt.

32 Şi toate sufletele Rahelei erau douăzeci şi şase.

33 Toate sufletele lui Iacov care au intrat în Egipt au fost şaptezeci de suflete. Aceştia sunt copiii lui şi copiii copiilor copiilor lui, în total şaptezeci; dar cinci au murit în Egipt înaintea lui Iosif şi n-au avut copii.

34 Şi au murit în ţara Canaanului doi fii ai lui Iuda, Er şi Onan, şi n-au avut copii; iar copiii lui Israel i-au îngropat pe cei care au pierit şi au fost număraţi printre cele şaptezeci de neamuri.

CAPITOLUL 45

1 Israel a intrat în ţara Egiptului, în ţara Gosen, în luna nouă a lunii a patra, în al doilea an al celei de-a treia săptămâni a celui de-al patruzeci şi cincilea jubileu.

2 Iosif s-a dus să-l întâmpine pe tatăl său, Iacov, în ţara Gosen şi s-a aruncat la gâtul tatălui său şi a plâns.

3 Şi Israel i-a zis lui Iosif: „Acum, să mor, de când te-am văzut! Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac, care nu Şia lipsit mila şi harul de la robul Său Iacov."

4 Îmi este de ajuns că am văzut faţa Ta cât sunt încă viu; da, adevărată este vedenia pe care am avut-o la Betel. Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul meu, din veac în veac şi binecuvântat fie Numele Lui!

5 Şi Iosif şi fraţii lui au mâncat pâine înaintea tatălui lor şi au băut vin, iar Iacov s-a bucurat de o bucurie nespus de mare, pentru că l-a văzut pe Iosif mâncând cu fraţii lui şi bând înaintea lui şi L-a binecuvântat pe Creatorul tuturor lucrurilor, care l-a păzit şi i-a păzit pe cei doisprezece fii ai lui.

6 Iosif le dăduse tatălui său şi fraţilor săi drept dar dreptul de a locui în ţara Gosen şi în Ramses şi în tot ţinutul dimprejur, peste care domnea înaintea lui Faraon. Israel şi fiii săi au locuit în ţara Gosen, cea mai bună parte a ţării Egiptului, şi Israel avea o sută treizeci de ani când a venit în Egipt.

7 Iosif i-a hrănit pe tatăl său, pe fraţii săi şi pe bunurile lor cu pâine atât cât le-a ajuns pentru cei şapte ani de foamete.

8 Şi ţara Egiptului a suferit din cauza foametei, iar

© Biblioteca Spirituală

Iosif a dobândit toată țara Egiptului pentru Faraon în schimbul hranei și a pus stăpânire pe oameni, vitele lor și tot ce avea pentru Faraon.

9 Anii de foamete s-au împlinit. Și Iosif a dat oamenilor din țară sămânță și hrană ca să semene (țara) în al optulea an, căci râul inundase toată țara Egiptului.

10 Căci în cei șapte ani de foamete, râul nu revărsase zăpada și irigase doar puține locuri de pe malurile râului; dar acum râul a revărsat zăpada și egiptenii au semănat pământul și acesta a dat mult grâu în anul acela.

11 Și acesta a fost primul an [2178 AM] al celei de-a patra săptămâni a celui de-al patruzeci și cincilea jubileu.

12 Iosif a luat din grâul secerișului a cincea parte pentru împărat și a lăsat patru părți pentru hrană și pentru sămânță; și Iosif a făcut aceasta o poruncă în țara Egiptului, care rămâne până în ziua de azi.

13 Israel a trăit în țara Egiptului șaptesprezece ani, și toate zilele pe care le-a trăit au fost trei jubilee, o sută patruzeci și șapte de ani. Și a murit în anul al patrulea [2188 AM] al celei de-a cincea săptămâni a celui de-al patruzeci și cincilea jubileu.

14 Și Israel i-a binecuvântat pe fiii săi înainte de a muri și le-a spus tot ce li se va întâmpla în țara Egiptului; și le-a făcut cunoscut ce li se va întâmpla în zilele din urmă și i-a binecuvântat și i-a dat lui Iosif două părți în țară.

15 Și a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în peștera cea dublă din țara Canaanului, lângă tatăl său Avraam, în mormântul pe care și-l săpase acesta în peștera cea dublă din țara Hebronului.

16 Și i-a dat toate cărțile sale și cărțile părinților săi lui Levi, fiul său, ca să le păstreze și să le reînnoiască pentru copiii săi până în ziua de azi.

CAPITOLUL 46

1 Și s-a întâmplat că, după moartea lui Iacov, copiii lui Israel s-au înmulțit în țara Egiptului și au devenit o națiune mare și erau de un singur gând în inimă, așa că fratele își iubea fratele și fiecare om își ajuta fratele. Și s-au înmulțit din belșug, zece săptămâni de ani, toate zilele vieții lui Iosif.

2 Și n-a fost Satana, nici vreun rău în toate zilele vieții lui Iosif, pe care le-a trăit după tatăl său Iacov, căci toți egiptenii i-au onorat pe copiii lui Israel în toate zilele vieții lui Iosif.

3 Iosif a murit la vârsta de o sută zece ani; șaptesprezece ani a trăit în țara Canaanului, zece ani a fost slujitor, trei ani a fost închisoare și optzeci de ani a fost sub rege, conducând toată țara Egiptului.

4 Și a murit el și toți frații lui și toată generația aceea.

5 Și le-a poruncit copiilor lui Israel, înainte de a muri, să-i ducă oasele cu ei când vor ieși din țara Egiptului.

6 Și i-a pus să jure cu privire la oasele lui, căci știa că egiptenii nu-l vor mai aduce și nu-l vor mai îngropa în țara Canaanului, căci Macamaron, regele Canaanului, pe când locuia în țara Asiriei, s-a luptat în vale cu regele Egiptului și l-a ucis acolo și i-a urmărit pe egipteni până la porțile Ermonului.

7 Dar nu a putut intra, căci un alt rege nou venise să domnească în Egipt, și era mai puternic decât el. S-a întors în țara Canaanului. Porțile Egiptului erau închise și nimeni nu ieșea și nimeni nu intra în Egipt.

8 Iosif a murit în al patruzeci și șaselea an de jubileu, în a șasea săptămână, în al doilea an, și l-au îngropat în țara Egiptului; și toți frații lui au murit după el.

9 În al patruzeci și șaptelea an de jubileu, în a doua săptămână a celui de-al doilea an, regele Egiptului a ieșit la război cu regele Canaanului. Copiii lui Israel au adus toate oasele copiilor lui Iacov, afară de oasele lui Iosif, și le-au îngropat în câmp, în peștera dublă din munte.

10 Cei mai mulți s-au întors în Egipt, dar câțiva dintre ei au rămas în munții Hebronului, iar tatăl tău Amram a rămas cu ei.

11 Regele Canaanului a fost victorios asupra regelui Egiptului și a închis porțile Egiptului.

12 Și a urzit un plan rău împotriva copiilor lui Israel, ca să-i asuprească și a zis poporului Egiptului: „Iată, poporul copiilor lui Israel s-a înmulțit mai mult decât noi.

13 Veniți, să ne purtăm cu înțelepciune cu ei, înainte să se înmulțească prea mult, și să-i asuprimăm cu sclavia, înainte să vină războiul asupra noastră și înainte ca ei să lupte și ei împotriva noastră; altfel se vor alătura dușmanilor noștri și îi vor scoate din țara noastră, căci inimile și fețele lor sunt spre țara Canaanului."

14 Și a pus peste ei căpetenii de corvoadă ca să-i asuprească cu sclavia; și au construit cetăți puternice pentru Faraon, Pitom și Ramses și au construit toate zidurile și toate întăriturile care căzuseră în cetățile Egiptului.

15 Și i-au pus să slujească cu asprime și, cu cât i-au tratat mai rău, cu atât s-au înmulțit și s-au mărit mai mult. 16 Și locuitorii Egiptului i-au urât pe copiii lui Israel.

CAPITOLUL 47

1 Și în a șaptea săptămână, în anul al șaptelea, în al patruzeci și șaptelea jubileu, tatăl tău a ieșit [2303 AM] din țara Canaanului, iar tu te-ai născut în a patra săptămână, în anul al șaselea al acesteia, în al patruzeci și optulea jubileu [2330 AM]; acesta a fost timpul necazului pentru copiii lui Israel.

2 Și Faraon, regele Egiptului, a dat poruncă cu privire la ei să arunce în râu pe toți copiii lor de parte bărbătească care se născuseră.

3 Și i-au aruncat timp de șapte luni, până în ziua în care teai născut

4 Mama ta te-a ascuns trei luni, și au povestit despre ea. Ția făcut o corabie, a acoperit-o cu smoală și asfalt și a pus-o între dale pe malul râului și te-a așezat în ea șapte zile. Mama ta a venit noaptea și te-a alăptat, iar ziua Miriam, sora ta, te-a păzit de păsări.

5 Și în zilele acelea, Tarmut, fiica lui Faraon, a venit să se scalde în râu și a auzit glasul tău strigând și a spus slujnicelor ei să te aducă afară, iar ele te-au adus la ea.

6 Ea te-a scos din corabie și a avut milă de tine.

7 Sora ta i-a zis: „Să mă duc să chem la tine una dintre evreice ca să-ți doică și să-ți sugă copilul acesta?"

8 Și ea i-a zis: „Du-te!" Și s-a dus și a chemat-o pe

© Biblioteca Spirituală

mama ta Iochebed; ea i-a dat plata şi te-a doftit.

9 Şi după aceea, când ai crescut mare, te-au adus la fiica lui Faraon şi ai devenit fiul ei, iar tatăl tău Amram te-a învăţat să scrii şi, după ce ai împlinit trei săptămâni, te-au adus la curtea regală.

10 Şi ai petrecut trei săptămâni de ani la curte, până în vremea [2351-] când ai ieşit de la curtea regală şi ai văzut un egiptean lovind pe prietenul tău, care era [2372 AM] dintre copiii lui Israel, şi l-ai ucis şi l-ai ascuns în nisip.

11 Şi a doua zi, tu şi doi dintre copiii lui Israel vă certaţi şi ai zis celui ce făcea răul: „De ce îl loveşti pe fratele tău?”

12 El s-a mâniat şi s-a indignat şi a zis: „Cine te-a pus domn şi judecător peste noi? Gândeşti oare să mă omori cum ai omorât ieri pe egiptean?” Din cauza acestor cuvinte te-ai temut şi ai fugit.

CAPITOLUL 48

1 În al şaselea an al celei de-a treia săptămâni a celui de-al patruzeci şi nouălea jubileu, ai plecat şi ai locuit <în [2372 AM] ţara Madianului> cinci săptămâni şi un an. Şi te-ai întors în Egipt în a doua săptămână a celui de-al doilea an, în cel de-al cincizecilea jubileu.

2 Şi tu însuţi ştii ce ţi-a vorbit El pe Muntele Sinai şi ce a dorit prinţul Mastêmâ să facă cu tine când te întorceai în Egipt <pe drum, când l-ai întâlnit la locul de cazare>.

3 Nu a căutat el cu toată puterea lui să te omoare şi să-i izbăvească pe egipteni din mâna ta, când a văzut că ai fost trimis să înfăptuieşti judecata şi răzbunarea împotriva egiptenilor?

4 Te-am izbăvit din mâna lui şi ai făcut semnele şi minunile pe care ai fost trimis să le faci în Egipt împotriva lui Faraon şi împotriva întregii case a lui, împotriva slujitorilor lui şi împotriva poporului lui.

5 Domnul a executat o mare răzbunare împotriva lor, pentru Israel, şi i-a lovit cu sânge şi broaşte, păduchi şi muşte de câine şi bube rău intenţionate; şi vitele lor prin moarte; şi prin grindină, prin care a nimicit tot ce creştea pentru ei; şi prin lăcuste care au mâncat rămăşiţele rămase de grindină şi prin întuneric; şi <prin moartea> întâilor născuţi ai oamenilor şi ai animalelor şi pe toţi idolii lor, Domnul s-a răzbunat şi i-a ars cu foc.

6 Şi toate lucrurile au fost trimise prin mâna ta, ca să le vesti înainte ca ele să se întâmple şi ai vorbit cu regele Egiptului înaintea tuturor slujitorilor lui şi înaintea poporului său.

7 Şi totul s-a întâmplat după cuvintele tale; zece judecăţi mari şi înfricoşătoare au venit asupra ţării Egiptului, ca să te răzbuni asupra ei pentru Israel.

8 Domnul a făcut totul pentru Israel şi conform legământului Său, pe care îl rânduise cu Avraam, ca să se răzbune pe ei, pentru că îi aduseseră prin sila în robie.

9 Şi prinţul Mastêmâ s-a ridicat împotriva ta şi a căutat să te arunce în mâinile faraonului şi i-a ajutat pe vrăjitorii egipteni,

10 Şi s-au ridicat şi au săvârşit înaintea ta relele pe care leam îngăduit, dar leacurile nu le-am îngăduit să fie făcute de mâinile lor.

11 Domnul i-a lovit cu ulcere răutăcioase şi n-au mai putut sta în picioare, căci i-am nimicit aşa încât n-au mai putut face niciun semn.

12 Şi în ciuda tuturor acestor semne şi minuni, prinţul Mastêmâ nu s-a ruşinat, pentru că a prins curaj şi a strigat către egipteni să-i urmărească cu toate puterile egiptenilor, cu carele lor, cu caii lor şi cu toate oştirile popoarelor Egiptului.

13 Am stat între egipteni şi Israel şi am izbăvit pe Israel din mâna lui şi din mâna poporului său; şi Domnul i-a trecut prin mijlocul mării ca pe pământ uscat.

14 Şi toate popoarele pe care le-a adus să-l urmărească pe Israel, Domnul Dumnezeul nostru le-a aruncat în mijlocul mării, în adâncurile abisului de sub copiii lui Israel, aşa cum poporul Egiptului şi-a aruncat copiii în râu. El s-a răzbunat pe 1.000.000 dintre ei şi o mie de bărbaţi puternici şi energici au fost distruşi din cauza unui singur copil alăptat dintre copiii poporului tău, pe care l-au aruncat în râu.

15 Şi în ziua a paisprezecea, în ziua a cincisprezecea, în ziua a şaisprezecea, în ziua a şaptesprezecea şi în ziua a optsprezecea, prinţul Mastêmâ a fost legat şi închis în spatele copiilor lui Israel, ca să nu-i poată acuza.

16 Şi în ziua de nouăsprezece i-am lăsat liberi ca să-i ajute pe egipteni şi să-i urmărească pe copiii lui Israel.

17 Le-a împietrit inimile şi i-a făcut încăpăţânaţi; Domnul Dumnezeul nostru a pus la cale planul acesta ca să lovească pe egipteni şi să-i arunce în mare.

18 Şi în ziua a paisprezecea l-am legat ca să nu-i acuze pe copiii lui Israel în ziua în care au cerut egiptenilor vase şi haine, vase de argint, vase de aur şi vase de bronz, ca să-i jefuiască pe egipteni în schimbul robiei în care i-au pus să slujească.

19 Şi nu i-am scos pe copiii lui Israel din Egipt cu mâinile goale.

CAPITOLUL 49

1 Adu-ţi aminte de porunca pe care ţi-a dat-o Domnul cu privire la ***Paşte***, să-l prăznuieşti la vremea lui, în a paisprezecea zi a lunii întâi, să-l junghii înainte de seară şi să-l mănânci noaptea, în seara zilei a cincisprezecea, după apusul soarelui.

2 Căci în această noapte - începutul sărbătorii şi începutul bucuriei - aţi mâncat paştele în Egipt, când toate puterile lui ***Mastêmâ*** fuseseră dezlănţuite să ucidă toţi întâii născuţi din ţara Egiptului, de la întâiul născut al Faraonului până la întâiul născut al roabei captive la moară şi până la vite.

3 Şi iată semnul pe care li l-a dat Domnul: *În fiecare casă, pe pragul căreia se vedea sângele unui miel de un an, să nu intre în casa aceea ca să junghie, ci să treacă pe lângă ea, pentru ca toţi cei ce erau în casă să fie scăpaţi, pentru că semnul sângelui era pe pragul casei*.

4 Şi puterile Domnului au făcut totul aşa cum le-a poruncit Domnul şi au trecut pe lângă toţi copiii lui Israel, şi urgia nu a venit peste ei ca să distrugă vreun suflet dintre ei, fie de vite, fie de oameni, fie de câini.

5 Şi ciuma a fost foarte cumplită în Egipt şi nu era

© Biblioteca Spirituală

casă în Egipt unde să nu fie vreun mort, plângând şi bocind.

6 Şi tot Israelul mânca carnea mielului de Paşte şi bea vinul şi lăuda, binecuvânta şi mulţumea Domnului Dumnezeului părinţilor lor şi era gata să iasă de sub jugul Egiptului şi din robia cea rea.

7 Adu-ţi aminte de ziua aceasta în toate zilele vieţii tale şi s-o prăznuieşti an de an în toate zilele vieţii tale, o dată pe an, în ziua ei, conform tuturor legilor ei şi să n-o amâni de la o zi la alta, nici de la o lună la alta.

8 Căci este o rânduială veşnică şi săpată pe tablele cereşti pentru toţi copiii lui Israel, ca să o ţină în fiecare an, în ziua aceea, o dată pe an, prin toate generaţiile lor; şi nu există limită de zile, căci aceasta este rânduită pentru totdeauna.

9 Omul curat de necurăţie nu vine să sărbătorească ziua aceea, ca să aducă o jertfă plăcută Domnului şi să mănânce şi să bea înaintea Domnului în ziua sărbătorii, acela curat va fi nimicit, pentru că n-a adus jertfa Domnului la vremea hotărâtă, va lua asupra sa vina.

10 Copiii lui Israel să vină şi să prăznuiască Paştele în ziua hotărâtă, ***în ziua a paisprezecea a lunii întâi***, între seri, de la a treia parte a zilei până la a treia parte a nopţii, căci două părţi ale zilei sunt dedicate luminii şi o a treia parte serii.

11 Iată ce ţi-a poruncit Domnul să ţii seara.

12 Şi nu este permis să fie junghiat în timpul luminii, ci în perioada apropiată de seară, şi să fie mâncat la vremea serii, până la a treia parte a nopţii, iar orice va rămâne din toată carnea lui de la a treia parte a nopţii încolo, să fie ars în foc.

13 Să nu-l gătească în apă şi nici să-l mănânce crud, ci să-l frigă la foc; să-l mănânce cu grijă; să-i frigă la foc capul cu măruntaiele şi picioarele, şi să nu-i zdrobească niciun os; căci niciun os din copiii lui Israel să nu fie zdrobit.

14 De aceea a poruncit Domnul copiilor lui Israel să prăznuiască Paştele în ziua stabilită pentru el şi să nu-i zdrobească niciun os; căci este o zi de sărbătoare şi o zi poruncită şi nu se poate trece de la o zi la alta şi de la o lună la alta, ci să se prăznuiască în ziua sărbătorii sale.

15 Porunceşte copiilor lui Israel să prăznuiască Paştele în toate zilele lor, în fiecare an, o dată pe an, la ziua hotărâtă pentru el. Aceasta va fi o aducere aminte bine plăcută înaintea Domnului. Nicio urgie nu va veni peste ei ca să omoare sau să lovească în anul în care vor prăznui Paştele la vremea lui, în orice privinţă, după porunca Lui.

16 Să nu mănânce nimic afară din sanctuarul Domnului, ci înaintea sanctuarului Domnului; şi tot poporul adunării lui Israel să-l sărbătorească la vremea hotărâtă.

17 Şi orice om care va veni în ziua aceea, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, să o mănânce în sanctuarul Dumnezeului tău, înaintea Domnului; căci aşa este scris şi rânduit să o mănânce în sanctuarul Domnului.

18 Când vor intra copiii lui Israel în ţara pe care o vor lua în stăpânire, în ţara Canaanului, şi vor aşeza cortul Domnului în mijlocul ţării, în una din seminţiile lor, până când va fi zidit sanctuarul Domnului în ţară, să vină şi să prăznuiască Paştele în mijlocul cortului Domnului şi să-l junghie înaintea Domnului în fiecare an.

19 În zilele când se va zidi casa în Numele Domnului, în ţara moştenirii lor, ei vor merge acolo şi vor junghia Paştele seara, la apusul soarelui, în a treia parte a zilei.

20 Să aducă sângele lui pe pragul altarului, să pună grăsimea lui pe focul care este pe altar şi să mănânce carnea lui friptă la foc în curtea casei care a fost sfinţită în Numele Domnului.

21 Şi nu vor putea să prăznuiască Paştele în cetăţile lor, nici în alt loc decât înaintea cortului Domnului sau înaintea casei Lui, unde locuieşte Numele Lui; şi nu se vor rătăci de la Domnul.

22 Şi tu, ***Moise***, porunceşte copiilor lui Israel să ţină rânduielile Paştelui, aşa cum ţi-a fost poruncit; spune-le în fiecare an şi ziua zilelor lui, şi sărbătoarea azimilor, să mănânce azimi şapte zile şi să ţină sărbătoarea ei şi să aducă o jertfă în fiecare zi în timpul acelor şapte zile de bucurie înaintea Domnului, pe altarul Dumnezeului vostru.

23 Căci aţi sărbătorit această sărbătoare în grabă când aţi ieşit din Egipt până aţi intrat în *pustia Şur*; căci pe ţărmul mării aţi împlinit-o.

CAPITOLUL 50

1 Şi după această lege ţi-am făcut cunoscute zilele Sabatelor în pustiul Sinai, care este între Elim şi Sinai.

2 Ţi-am spus despre Sabatele ţării pe Muntele Sinai şi ţiam spus despre anii jubilei în Sabatele anilor; dar anul lui nu ţi-am spus până când nu vei intra în ţara pe care o vei stăpâni.

3 Şi ţara îşi va ţine Sabatele cât timp vor locui pe ea şi vor cunoaşte anul jubileu.

4 De aceea ţi-am rânduit anii, săptămânile, anii şi jubileele: *sunt patruzeci şi nouă de jubilee din zilele lui Adam până în ziua aceasta* [2410 AM] *şi o săptămână şi doi ani*: *şi mai sunt încă patruzeci de ani de urmat* (lit. „*depărtat*") *pentru a învăţa poruncile* [2450 AM] *Domnului, până când vor trece în ţara Canaanului, traversând Iordanul spre vest.*

5 Şi jubileele vor trece, până când Israel va fi curăţit de orice vină de curvie, necurăţie, pângărie, păcat şi rătăcire şi va locui cu încredere în toată ţara şi nu va mai fi Satana sau vreun om rău, iar ţara va fi curată din acel moment pentru totdeauna.

6 Şi iată porunca referitoare la Sabate - pe care ţi le-am scris - şi toate rânduielile legilor ei.

7 *Să lucrezi şase zile, dar a şaptea zi este Sabatul Domnului Dumnezeului tău. Să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiii tăi, nici robii tăi, nici roabele tale, nici toate vitele tale, nici străinul care este cu tine*.

8. *Oricine va face vreo lucrare în ziua aceea, va muri; oricine pângăreşte ziua aceea,* ***oricine se culcă cu nevasta lui,*** *sau oricine zice că va face ceva în ziua aceea, va porni într-o călătorie în ziua aceea ca să cumpere sau să vândă; oricine va scoate apă din ea pe care n-a pregătit-o în ziua a şasea, sau oricine va lua vreo povară ca să o care din cortul lui sau din casa lui, va muri*.

© Biblioteca Spirituală

9 *Să nu faceţi nicio lucrare în ziua Sabatului, decât ce v-aţi pregătit în ziua a şasea, ca să mâncaţi, să beţi şi să vă odihniţi şi să păstraţi Sabatul fără nicio lucrare în ziua aceea şi să binecuvântaţi pe Domnul Dumnezeul vostru, care v-a dat o zi de sărbătoare şi o zi sfântă; şi o zi sfântă a împărăţiei este ziua aceasta între zilele lor pentru tot Israelul, pentru totdeauna*.

10 Căci mare este onoarea pe care a dat-o Domnul lui Israel, ca ei să mănânce, să bea şi să se sătureîn această zi de sărbătoare şi să se odihnească în ea de toată munca care aparţine muncii copiilor oamenilor, afară de arderea tămâiei şi aducerea darurilor şi a jertfelor înaintea Domnului, în zilele şi în zilele de Sabat.

11 Numai această lucrare se va face în zilele de Sabat, în sanctuarul Domnului Dumnezeului vostru; pentru ca ei să ispăşească pentru Israel cu jertfe neîncetate, zi de zi, ca o aducere aminte bineplăcută înaintea Domnului, şi ca El să-i primească mereu, zi de zi, aşa cum ţi-a fost poruncit.

12 Şi oricine lucrează acolo, sau pleacă în călătorie, sau îşi dă ţarina, fie în casa lui, fie în alt loc, şi oricine aprinde focul, sau călăreşte pe vreun animal, sau călătoreşte cu corabia pe mare, şi oricine loveşte sau ucide ceva, sau junghie un animal sau o pasăre, sau oricine prinde un animal, o pasăre sau un peşte, sau oricine posteşte sau face război în zilele de Sabat:

13 Omul care va face vreunul din aceste lucruri în ziua de Sabat va muri, pentru ca fiii lui Israel să păzească Sabatele conform poruncilor referitoare la Sabatele ţării, aşa cum este scris în tablele pe care mi le-a dat El în mâini, ca să-ţi scriu legile anotimpurilor şi anotimpurile după împărţirea zilelor lor. Iată că este împlinită relatarea împărţirii zilelor.

© Biblioteca Spirituală